ஆனந்த போதினி

18 7

[illegible] ஜனவரி, 1933

7L
n211, N15AB
33.18.7
140058

Jan. 1933.

ஆனந்தபோதினி

ANANDA BODHINI

REGD No. M 1160

Vol. 18. பொருளடக்கம் No. 7.

பக்கம்.

1. கடவுள் வணக்கம் ... 481
2. அரும்பொருள் விளக்கம் ... 482
3. பொங்கல் திருநாள் தத்துவம் 483
4. எல்லா உடலு மிறைவனுடலே 487
5. முகராசி ... 495
6. ஒரு கற்புக்கரசியின் பிரலாபம் 497
7. வயநு முதிர்ந்தோர் கல்வி ... 505
8. புனைந்துரையும் மறுப்பும் ... 509
9. பிராட்டியார், கணிச மூலம் 515, 520
10. பெட்டகக் கதைகள் ... 524
11. பார்லிமெண்ட் ஏற்பட்ட விபரம் ... 531
12. கவிச்சுவையும் செவிச்சுவையும் 534
13. வீரத்தாலாட்டு ... 538
14. விக்கிரகாராதனை ... 541
15. விசித்திர விநோதம் ... 547
16. ஆசிரியர் குறிப்புக்கள் ... 553
17. நாவல், பஞ்சாங்கம் 557, 560

—0.

—2—0

மதராஸ்.

ஆனந்தபோதினி

சந்தா விவரம்

வருடம் 1-க்கு தபாற்கூலி யுள்பட	இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன்	1.
	பினங், ஸிங்கபூர், தென்ஆப்ரிக்கா, பசரா, மெசபொடோமியா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு	2-
நடந்துகொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை		0
சென்ற வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை விலை		0-

ஒரு வருடத்திற்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் **பூரணமாகப் பெயரை** யனுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாத் தொகையை முன்னுடிச் செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி.யில் பணம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எப்பொழுது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஆடிமாத முதல்தான் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஆடி மாத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. யில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் 3—அணு வோடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10-ரூபாயில் 2-அணு வாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2-அணு, வி. பி. க்குத் சார்ஜ் 0-0-6. ஆக 0-5-6-அதாவது 6-அணு சேர்த்து ரூபா 1-6-0 வி. பி. யைப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 யாகும். ஆதலால் முன்னுடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை கொள்வதே நலம். **இதைக் கவனிக்கவும்.**

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேராவிட்டால் அவர்கள் அம்மாதம் 15-ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அதே தமிழ்மாத முடிவிற்குள் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு விப்போர் கிரைய மனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அடுத்த சஞ்சிகை தங்களு புது விலாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலாபீஸோடு ஏற் செய்துகொண்டு நமக்குப் புது விலாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன் அடுத்த சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். நாம் பொறுப்பாளியல்ல.

(6) **சந்தா நம்பரைக்** குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் நேரிடும் தவறுதல்களுக்கு நாம் பொறுப் பாளி யல்ல. பதிலை விரும்புவோர் **ரீப்ளை கார்டாவது தபாற் பில்லை**யாவது அனுப்பினாலன்றி விடை யளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) **வியாசங்களை** எழுதுவோர் சுத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றி தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மத தூஷணை, பிறர் தூஷணை, துரைத்தன விரோதம் முதலியவையின்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியவையும் எழுதவேண்டும்.

Subscription சந்தா	இந்தியா, பர்மா, சிலோன்	தபா	15–
	அன்னிய நாடுகளுக்கு	,,	25–

No. 3005. ***Telegram:—"Ananda Bodhini," Ma***

ர. முனிசாமி முதலியார், "ஆனந்தபோதி

...மி முதலி தெரு, தபால் பெட்டி நெ. 167, மதரா...

புதிய ஆசிகலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்

...பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்

வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள்

(நான்காம் பதிப்பு)

... OF THE REGISTRAR ...
– FEB 193...

அழகிய சீமை கலிகோ ஃட்டு செய்யப்பட்டு கண்ணைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெரிய எழுத்தில் பேப்பரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; போகானந்தத்தை வி... பூமானகள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம் ...படும் 0. இது காதல் இன்பத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இவ்வுல...யை நல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் பேரானந்தக் கடலில் மூழ்கி ... 1—2—0 ... பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்... ...பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமி... ...7, மதராஸ். ...ப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக ச...

வ சாஸ்

ங்களும், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேசு பல ஆ கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்குடன், விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அரபி, இந்துஸ்தா பார்ஸி, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இ்பரச நூ லின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அ திற்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் ப களும், லயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத வாகிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதம வர்களை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இல்வாழ்க் யில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அளவற்ற ஆனந்தமு அழகிய சந்ததிகளைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர் இவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும, மறுமை இன்பத்தையு அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷை தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இந்திராபாய் அல்லது இந்திரஜாலக்கள்ளன்

இந்த சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிகீகாம் என்ற கள்ள கல்வி, சாஸ்திர ஆராய்ச்சி. தந்திரம் சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உடைய னுதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக் கூட தன் சுய உரு வைக் காட்டாமலே கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியாகச் செய்யுப் கொலை களவுகள் அதிசயமானவைகளே. இந்திராபாய் பன் முறைகளில் கள்வனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர் பாராத ஆச்சரியமான விதமா பிராணுபத்துக்களி லிருந்து தப்புவதும் அவளைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டி காத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற் சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 1—4—

தமிழ் மெட்டீரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்.

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்ப விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்து களைக் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண் மென்பதை இந்நூல் நன்குகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் கு ரும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுப வப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செ ம் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

No. ______

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ, 167, மதராஸ்.

புதிய ஆசிரியரின்றி ஆங்கிலந் தெரிந்துகொள்ளும்

ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1—8—0.

எம். ஏ., எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாளர் எம். ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், நிறைந்த போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

800-பக்கங்களுக்குமேல் திக்கு காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

பற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர சுருக்கமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த 16-ஆப்டோன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாயிருப்பதால் அதை எல்லோ ரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமா யிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக் காத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர். ஆதலின், அத்தகையினர் கற்றுக்கொள்வதற் குதவியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதிற் போதிக்கும் அரிய போதனுமுறை நூலாகிய இது பலர் வேண்டு கோளுக்கிணங்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக் கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச் செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லா மலும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்க எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக் கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம் படிப்பதனல் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண் டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-நாளில் இப் புத்தகத்தின் உதவி யைக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அதி விரைவில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர் தாமே சுலபமாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளத் தக்க மார்க்கங்களெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவராத நூதன பாடமுறைகளெல்லாம் வெளி யிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாவரை ளப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படும் ணி வித்தியாசம், அன்னிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ல 1—8—0

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய நாவல்! **புதிய நாவல்.**

கிருஷ்ணஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமார்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்திமதிகளும், கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற்கிணங்க நீதிமதியோடு கூடிய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அணா 14.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை அணா 10.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளவுக் கஞ்சாப் பாதகனான கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினளை அவள் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கருதி, அவளை இறந்தவள் போல யாவரும் நம்பும்படியான சூழ்ச்சிசெய்து ஏற்கனவே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும அவளால் காதலிக்கப்பட்டவனுமான மனோகரன் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரதீர சிங்கமும், ஆபத்துக்கு அணுவளவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை சூடுபவனுமான துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தஸிங் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்பதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் அவளை மணம செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்தசிங் வெற்றிமாலை சூடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அணா 12.

ஆ...ாதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை அணா 8.

...ாதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

<u>புதிய நாவல்!</u> <u>பெருகும் ஆவல!!</u>

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ் அருணகிரிநாதர் எழுதியது)

இதில் தர்மசீலன் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசுந்தரி என்னும் மாதை மணக்கிறான். இவளோ கணவனை மதியாத மாபாதகி, சிற்றின்ப ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடிக் கொடு நீலியாகி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைந்து விட்டாள். தர்மசீலன் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல் கொண்ட கோமளேஸ்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி அவனை உள்ளன்புடன் மணக்கிறாள். இவளோ கற்பின் அணிகலம், பொற்பின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை நங்கை, வீரத் தெய்வம். கணவனைக் கடவுளென மதித்தவள். தர்மசீலன் முதல் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாண்டமான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைகட்கும், ஆபத்துகளுக்கும உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன் மீது வைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசுந்தரி திடீரென்று ஒரு நாள் தோன்றி தன் நடக்கைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே ஏற்று தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழியை விளக்கி, ஆவி நீத்தாள். இதில் இருவித மாதர் நடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித நீதிமதிகள் தெள்ளிய எளிய இனிய நடையில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்டிரும் இதை வாசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33-வரை விலை ரூபா 1–0–0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷசாதனததை அடையும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள்களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல நூற்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இதன் நடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட் டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம். விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 1—2—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹா பாரதம்

விராடபர்வ வசனம்.

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபருவம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடை. முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை அணா 12.

விக்கிரமாதித்தன் கதை

ஆண், பெண், பாலர், பாலிகைகள் யாவரும் எளிதில் வாசிக்கும்பொருட்டு இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் 628-பக்கங்கள் 48-ஜதீகப் படங்களுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இது பூர்வத்தில் மகா பிரக்கியாதிப்பெற்று, நவரத்தின கசிதமான முப்பத்திரண்டு பதுமைகள் சூழ்ந்த சிம்மாதனத்தில் வேதாளத்தையே வாகனமாகக்கொண்டு 2000-வருடங்கள் அரசியற்றி அற்புத லீலைகள் புரிந்த விக்கிரமாதித்தன் என்னும் சக்கிரவர்த்தியின் பிரபாவங்களை அம்மன்னனுக்குப் பின்னால் அரசியற்றிய வீர, சூர தீர பராக்கிரமசாலியாய போஜமகாராஜனுக்கு, விநோதரஞ்சிதம், மதனாபிஷேகம், கோமளவல்லி, மங்களகல்யாணி, மந்திர மனோன்மணி, சிங்காரமோகனவல்லி, பரிமளமோகினி, கிருபாபரிபூரணி முதலிய 32-பதுமைகள் சொல்லிய அருமையான கதை. இடையிடையே பல விசித்திர ஆனந்தக் கதைகள் இதிலடங்கி யிருக்கின்றன.

இதன்விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 1—4—0

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேர்த்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூர்ணமாய்க் கவர்ந்து கொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா. 3.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

பெட்டகம்.

புதிதாய் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை அணா 2.

கற்கோட்டை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாய் பிரசுரிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்த நமது சந்தாநேயர்களில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தர வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ நாட்டார்க்கு இந்நாவலின் சுவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டியது அநாவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள் இதுவே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாய்க் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்துகொள்வதோடு முடியுமட்டும் அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்ரஷ்டமடைந்த சில உயர்குல மகுட வர்த்தனர்கள் தலை மறைந்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு திடுக்கிடும் பிராணாபத்துகளில் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொணா வியப்பையும் சோகத்தையும் வீரரசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும் துணிகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க்காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு வரையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களா யிருக்கிறார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேடமாவது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதியை அத்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன.

இது தெளிவான இனிய நடையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களையெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நூலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

"ஆனந்தபோதினி" சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0.

காமவல்லி இன்பரசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அணா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஜ., அவர்கள் இயற்றியவை.

புதிய நாவல்! புதிய நாவல்!!

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. உலகானுபவமும் இலக்கண அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய நாவல் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 1.

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை அணா 8.

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருட்செல்வன் விளைந்த பெருஞ்செல்வம்

இந்நூலின் கதாநாயகன் பெயரே இந்நூற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்து அதனோடு ஒன்றுகி விளங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இந்நூல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை நமக்குத் தாய்ப்பாஷையாக வுள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இப்படிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள்படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமையும் கலந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக்களின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்பதும் இந்நூற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உ

ஓம

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி.

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	ஆங்கீரஸவஸ்ரீ தைமீ கூ	பகுதி
18	1933வஸ்ரீ ஜனவரிமீ 13உ	7

கடவுள் வணக்கம்.

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுதல் நாதமும்
அடங்கவெளி யாக வெளிசெய்து
அறியாமை அறிவாதி பிரிவாக அறிவார்கள்
அறிவாக நின்ற நிலையில்
சிந்தையற நில்லென்று சும்மா இருத்திமேல்
சின்மயா னந்த வெள்ளம்
தேக்கித் திளைத்துநான் அதுவா யிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன் றுகாண்
எந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
ளியநந்தி மரபு வாழ்க
என்றடியர் மனமகிழ வேதாக மத்துணிபு
இரண்டில்லை ஒன்றென் னவே
வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திநெறி
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (1)

சும்மா இருக்கச் சுகஞ்சுகம் என்று சுருதியெல்லாம்
அம்மா நிரந்தரம் சொல்லவும் கேட்டும் அறிவின்றியே
பெம்மான் மவுனி மொழியையுந் தப்பியென் பேதைமையால்
வெம்மாயக் காட்டில் அலைந்தேன் அந்தோ என் விதிவசமே. (2)

வாதனையோடு ஆடும் மனப்பாம்பு மாயவொரு
போதனைதந்து ஐயா புலப்படுத்த வேண்டாவோ. (3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1\. இதனால் தம்மை ஆண்டருளிய மௌனகுருவின் விசித்திர சக்தியைப் பாராட்டுகின்றார்.

(இ-ள்.) எமது தந்தையாகிய வடவால விருக்ஷ நிழற்கீழ் எழுந்தருளிய பரமாசிரியர் வாழ்க; அங்ஙனம் வாழுமாறு அருளிச்செய்த நந்தி மரபு வாழ்க என்று அன்பர்கள் மனம் மகிழும்படி, வேதாகம நிச்சயம் இரண்டாயிருக்கவில்லை ஒன்று என்று அருளிச்செய்யவே வந்த ஆசாரியனே! பெருமை பெற்று விளங்கும் சிவஞான சித்தி வழிப்படியே மௌனோபதேசம் செய்ய வந்த ஆசாரியனே! மந்திராசாரியனே! யோகதந்திராசாரியனே! திருமூலராது மாபில்வந்த மௌன குருவே! ஐந்து வகையாகிய பூதங்கள் முதலாக நாத தத்துவமும் ஆகிய முழுதும் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தி, அறியாமை அறிவு முதலியவைகளை வேறு பிரித்தறிய வல்லார் அறிவுருவாக நின்ற நிலையின்கண் (நீ) மனமற நிற்பாய் என்று சும்மா இருக்கும்படிச் செய்து, அதன் மேலும் ஞானவடிவாகிய ஆனந்தப் பிரவாகத்தில் நிறைய அனுபவித்து நான் அதுவாயிருக்தும்படி நீ செய்த விசித்திரம் மிகவும் நன்று! என்க.

2\. இதனால் அறிவின்றி குரு மொழியையுங் கடந்து மாயையில் சுழன்று அலையும் தீமையை விளக்குகின்றார்.

(இ-ள்.) மௌனமாக இருந்தால் சுகம் விளையும் சுகம் விளையும் என்று வேதங்களெல்லாம் எக்காலமும் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கவும், அவ்வுண்மையைக் கேட்டிருந்தும், அறிவு இல்லாமல் எமது பெருமானாகிய மௌன குருவின் மொழியையும் உபதேசத்தையும் கடந்து அடியேனுடைய அறிவீனத்தால் கொடிய வஞ்சனைக் காட்டில் அலைந்து திரிந்தேன். ஐயோ! இது அடியேனது தலைவிதியின் பயனேயாகும் என்க.

ஒரு முகமாகவே வேதங்களும் மௌனகுருவும் சும்மா இருக்கின் சுகம் இடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கவும் அதற்கு மாறாக உலகியல் விவகாரங்களிலேயே உழன்று கொண்டிருப்பது கர்மத்தின் வழி யென்பதாம்.

3\. இதனால் மனப்பாம்பு அடங்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

(இ-ள்.) ஐயனே! விஷய வாசனையுடனே கூடி அலைகின்ற மனம் எனும் சர்ப்பம் மடிய எனக்கு உன் திருமந்திரத்தினைப் போதித்து அதனை எனக்கு அறிவுறுத்த வேண்டாமோ என்க.

21, 15

196098

33-18

ஆனந்தபோதினி
ஆங்கீரஸ
வரு தைமீ 1௳

பொங்கல் திருநாள் தத்துவம்

நமது நாட்டில் ஆண்டுதோறும் எத்தனையோ பண்டிகைகளும் திருநாட்களும் வருகின்றன—போகின்றன. பொருள் நெருக்கடி மிகுந்துள்ள இக்காலத்திலும் நமது நாட்டுமக்கள் இவைகளைக் கொண்டாடுவதில் ஒரு சிறிதும் பின் வாங்குவதில்லை. கடன்பட்டேனும் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்றே எல்லாரும் பெரிதும்விழைந்து நிற்கின்றனர். ஆனால் அவ்வப் பண்டிகை—திருநாட்களின் உண்மைக் கருத்து அறிந்து கொண்டாடி வாழ்க்கையைச் சிறப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்களா என்றால் அதுதான் சுத்த சூனியம் என்று கூறவேண்டும். அர்த்தமற்ற முறையில் பொருளை விரயமாக்குவதே இக்காலப் பண்டிகை—திருநாள் கொண்டாட்டங்களின் பயனாய் இருந்துவருகிறது. ஹிந்து சமூகத்தில் பல்வேறு பிரிவினரும் மார்கழி மாதத் தொடக்கத்திலிருந்தே ஒருவித உற்சாகங் காட்டிவருகின்றனர். அம்மாதத்தில் எல்லாக் கோவில்களிலும் விசேஷ பூஜைகள் நடைபெறும். அதிகாலையில் பஜனை கோஷ்டிகள் புறப்படும். வைணவ சமயத்திற்குரிய வைகுண்ட ஏகாதசியும், சைவ சமயத்திற்குரிய திருவாதிரை விசேஷமும் மார்கழி மாதத்திலேயே வருகின்றன. மார்கழி மாத இறுதி நாளிலும் தைமாத முதல் நாளிலும் ஹிந்துக் குடும்பங்களில் விசேஷப் பரபரப்புக் காணப்படும். ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஊரிலும் வீடுகளெல்லாம் வெண்சுதையால் வெண்மையும் தூய்மையும் பெற்று விளங்கும். வீடுகளெல்லாம் பழைய பண்டங்கள் கழிக்கப்பெற்றுப் புதுப் பண்டங்களால் அணிபெற்றுத் திகழும். மார்கழிமாத இறுதியில் வருவதைப் போகிப் பண்டிகை என்றும், தைமாத முதலில் வருவதை சங்கராந்திப் பண்டிகை என்றும் ஹிந்து மக்கள் கொண்டாடுகின்றனர். அம்முறையில் நேற்றுப் போகிப் பண்டிகை கொண்டாடப்பட்டது. இன்று சங்கராந்திக் கொண்டாட்டம் நடைபெறுகிறது. இவ்விரு திருநாட்களின் புராணக் கருத்தையும்,

அதை நமது வாழ்க்கையில் எப்முறையில் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் ஒருவாறு சுருக்கமாக விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இந்திரன் மேகவாகனன், மழை பொழியச் செய்பவன். ஆதலால் அவன் செய்த நன்மைக்கு நன்றியறிதல் காட்டும் பொருட்டு தைமாத முதலில் அறுவடை செய்த முதற்பயிர் விளைபொருள்களை மக்கள் மழைக் கடவுளாகிய இந்திரனுக்குப் படைத்து வணங்கிவந்தனர். அது கிருஷ்ணாவதாரத்தில் மாறுபட்டது. அதாவது கோகுல ஆயர்கள் வழக்கப்படி இந்திரவிழா நிகழ்த்தியபோது கிருஷ்ணன் தடைசெய்து தங்களையும் தங்கள் கால் நடைகளையும் காப்பாற்றும் கோவர்த்தனகிரிவளத்திற்குக் காரணன் இந்திரன் அல்லன்—தானே என்றும் ஆகையால் இந்திரனுக்குரிய படையல்களையெல்லாம் தனக்கே படைக்க வேண்டும் என்றும் ஆயர்களைக் கேட்டான். அப்படியே ஆயர்கள் செய்ய, இந்திரன் சினங்கொண்டு கன்மழையைப்பொழியச் செய்தான். குடிமக்கள் நிலைகுலைந்து மாடு கன்றுகளை இழந்து தடுமாறினர். அந்நிலையில் கிருஷ்ணன் அக் கோவர்த்தன கிரியையே எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்து, ஆயர்களையும், மாடு கன்றுகளையும் காத்தான். இந்திரன் வெட்கிக் கண்ணனைச் சரணடைந்து வேண்டினான். ஆகையால் கிருஷ்ணன் மனம் இரங்கிச் சங்காராந்திக்கு முதல் நாளில் அதாவது மார்கழி மாத இறுதிநாளில் இந்திரன் பண்டிகை (போகிப் பண்டிகை) கொண்டாடவேண்டும் என்று எல்லாருக்கும் கட்டளை இட்டான். அன்றுமுதல் போகிப் பண்டிகையும், அதற்கு மறுநாளாகிய தைமீ முதல்நாள் சங்காராந்திப் பண்டிகையும் மக்களால் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. மறுநாள் மழையால் வருந்திய மாடு கன்றுகளைத் தளையவிழ்த்துவிட்டுக் களித்தமையால் மாட்டுப் பொங்கல் என்றும், மறுநாள் ஒருவருக்கொருவர் சந்தித்து மழையால் நேர்ந்த சுகதுக்கங்களை விசாரித்துக்கொண்டமையால் காண் பொங்கல் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தப் பெருமழையால் இடிந்துபோன வீடுகளைப் பழுது பார்த்துச் சுத்தப்படுத்தினராதலால் அவ்வழக்கப்படி இக்காலத்திலும் வீடு வாயில்களைச் சுத்தப்படுத்துகின்றனர். இஃது இன்னொரு விதமாகவும் கூறப்படும். அதுவருமாறு: சங்காராந்தி—சூரியன் தநுராசியில் சஞ்சரிக்கத்தொடங்குங்காலம். அதாவது உத்தராயணம் ஆரம்பம். இது தேவர்க்குவிடியற்காலம். மகாசங்கிராமே சக்தி என்னும் சக்தியானது தக்ஷிணாயன ஆறுமாதத்தில் மனிதரை மூதேவி யுருவாயும், பசுக்களைப் புலியுருவாயும் வருத்தி வந்தபடியால் அத்துன்பம் ஈசுவரானுக்கிரகத்தால் நீங்கினதால் தைமீ முதல் நாளில் மக்கள் அக்காலத்து விளைந்த புதுப்பொருள்களால் சூரியனை ஆராதித்து வந்தனர். அச்சக்தி பசுக்களைப் புலியுருவாய் அழித்து வந்தபடியால் அப்புலி யுருக்கொண்ட சத்தியை ஓட்டின நாள். இதை மாட்டுப்பொங்கல் என வழங்கினர்.

வைணவ சம்பிரதாயமாகவும் சைவாகம சம்பிரதாயமாகவும் மேற்கூறப்பட்ட புராண வரலாறுகளின் உண்மை எவ்வாறாயினும் நாம் அவற்றிலுள்ள தத்துவத்தை-உண்மைக் கருத்தையே முதன்மையாகக் கருதிக் கடைப்பிடிக்க முயலவேண்டும். போகிப்பண்டிகை என்பது இந்திர விழா என்னும் பேரால் பண்டைத் தமிழ்மக்களும் கொண்டாடி வந்த செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை முதலிய நூல்களால் அறிகின்றோம். பழைய இந்திர விழாவும் நாட்டின் மேம்பாடு கருதியே கொண்டாடப்பட்டு வந்தது.

நாம் தற்காலப் போகிப் பண்டிகையிலும், சங்காராந்திப் பண்டிகையிலும் தெரிந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டிய உண்மைகள் எவை? சுகாதாரம் ஜீவகாருண்யம் என்னும் இரண்டு அம்சங்களை முக்கியமாக குறிப்பிடலாம். இக்காலத்தில் அரசியல், சமூகவியல் சீர்திருத்தக்காரர்கள் தாங்கள் விரும்பும் கொள்கைகளை விளம்பரப்படுத்திப் பிரசாரம் செய்ய சில நாட்களையோ வாரங்களையோ குறிப்பிட்டு விழாக்களைக் கொண்டாடும் முறை சகஜமாயிருந்து வருகிறது. தீண்டாமை விலக்கு நாள், தேசீய வாரம், சுகாதார வாரம் முதலியவை அதற்கு உதாரணங்களாம். இவ்வாறு நிகழ்த்தும் பிரசாரக்கொண்டாட்டம் நூதனமானதாக நாம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் நமது முன்னோர்களும் உயரிய உண்மைகளை மக்கட்குப் போதிக்க இத்தகைய விழாக்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். அவைகளே இக்காலத்தில் பண்டிகைகளாகவும், திருவிழாக்களாகவும் மக்களால் கொண்டாடப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு பண்டிகையிலும் ஒவ்வொரு உண்மை அடிப்படையாக மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் அதை அறியாமையால் லக்ஷியம் செய்யாமல்—பலகார பக்ஷணங்களை ஏராளமாக உண்பதும், ஆடு கோழிகளை வதைத்து உண்பதும், கள்ளுண்டு களிப்பதுமே பண்டிகைகளின் நோக்கமாக அர்த்தமற்ற முறையில் பொருளையும் காலத்தையும் வீணாக்கி வருகின்றனர்.

போகிப் பண்டிகையில் வீடு வாயில்களைச் சுத்தமாக்கும் மக்கள் அடுத்த ஆண்டில்தான் மீண்டும் சுகாதாரத்திற்கு அடிப்படையான சுத்தஞ் செய்வதில் கருத்தைச் செலுத்துகின்றனர். அந்நாளில் வீதி முடக்குகளிலெங்கும் குப்பை செத்தைகளைக் காணமுடியாது—ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் எதிரிலுள்ள பொதுப் பாதைகளையுங் கூட அவ்வவ்வீட்டிற்குரிய மகளிர் சுத்தஞ் செய்து, தண்ணீர் தெளித்து அலங்காரம் செய்துவிடுகின்றனர். இது பெரிதும் போற்றக்கூடிய நற்றொண்டு என்பதில் ஐயமும் உண்டோ? ஆனால் இந்தச் சுத்த உணர்ச்சி ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இடையறாது என்றும் குடிகொண்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் நமது நாட்டு மக்களிடம் இப்பொழுது அவ்வித உணர்ச்சி இல்லை. பெரியோர், சிறியோர், குழந்தைகள் முதல் எல்லோரும் புழக்கடைகளையும் பொதுத் தெருக்களையும் நரகக் குழிகளாக்கிவிடுகின்றனர். பெரிய நகரங்களிலும் சிறிய நகரங்களிலும் எவ்

வளவுதான் போலீஸ் பந்தோபஸ்து இருந்தபோதிலும் நடக்கும் வழிகளில் மலமூத்திராதிகளைக் கழிக்க யாவரும் பின்வாங்குவதில்லை. சிறப்பாகக் குழந்தைகட்கு வீதிகளே கக்கூஸ்களாயிருக்கின்றன. இதற்குத் தாய் தந்தையர்களே உடந்தையாயிருந்து தூண்டுகின்றனர். கிராம சுகாதாரத்தைப்பற்றி நாம் விரிக்கவேண்டியதில்லை. கிராமங்கள் இயற்கையிலேயே சுகாதார வசதி படைத்தவைகளாயிருந்தபோதிலும் ஊர்ப்புறங்கள் முழுதும் நரகக்குழிகளாகவே இருக்கும். கிராமங்களில் உள்ள மக்கட்குச் சுகாதார உணர்ச்சி மிகவும் குறைவு-ஏன்? இல்லை என்றே கூறவேண்டும். நமது நாட்டில் மற்றநாடுகளை விட மரண விகிதம் அதிகம் என்பதற்குக் காரணம் என்ன? மக்களிடையே சுகாதார உணர்ச்சிக்குறைவுதான் காரணம் என்பதில் என்னே ஐயம்? ஆகையால் சுகாதார ஆண்டு விழாவாகிய போகிப் பண்டிகையின் உண்மைக் கருத்தை எல்லாரும் காரியத்தில் காட்ட வேண்டும். அதை எல்லாரும் தேசீய சுகாதார ஆண்டு விழாவாகப் போற்றி அந்நாளில் மக்களிடையே சுகாதார அறிவைப் பெருக்க வழி காண வேண்டும் என்பது எமது பேரவாவாகும்.

மக்கட்குத் தொண்டு செய்யும் ஆடு மாடுகளை நன்கு போற்ற வேண்டும் என்னும் ஜீவகாருண்யமே சங்கராந்தியின் முக்கிய நோக்கம் என்பது எமது கருத்து. ஆனால் இந்நோக்கத்தை நாம் அடியோடு மறந்து விட்டோம். பசுக்களைத் தெய்வங்களாகப் போற்றுகின்றோம், ஆனால் அவைகளை உயிருடன் சித்திரவதை செய்கின்றோம். மாட்டுப்பொங்கலின் பேரால் ஆண்டுக்கு ஒருநாள் மாடுகட்கு ஓய்வு கொடுக்கப்படுகிறது. கன்றுகட்கும் பால் விடப்படுகிறது. மற்ற நாட்களில ஓய்வு ஒழிவு இன்றி மாடுகளிடம் வேலை வாங்குகின்றோம. கன்றுகள் துடிதுடிக்கப் பசுக்களிடமிருந்து பாலை ஒட்டக் கறந்து விடுகின்றோம. பாலின்றி எத்தனையோ கன்றுகள் மாண்டுவிடுகின்றன. சென்னையில் பொய்க் கன்றுகளின் காட்சி அவ்வுண்மையை நன்கு விளக்கும். நமக்குக் கைம்மாறு கருதாது தொண்டு புரியும் கால்நடைகளிடம் நாம் நன்றும் நன்றியறிதல் காட்ட மறந்துவிடுதல் மிகுந்த கொடுமையாகும். ஆகையால் ஜீவகாருண்ய விழாவாகிய சங்கராந்தியை எல்லாரும் உண்மைக் கருத்துடன் கொண்டாட விரும்புகின்றோம்.

ஆறுமாதங்கள் மழை பனிகளால் சூரிய ஒளி வேண்டிய அளவு கிடைப்பதில்லை. உத்தராயண காலமுதல் எல்லா உயிர்கட்கும் சூரியன் விடுதலை அளிக்கத்தொடங்குகின்றான். ஆதலால் சூரியனுக்குப் பொங்கல் இடுகின்றனர். உலகிற்கு மழை உயிராதலால் மழைக் கடவுளாகிய இந்திரனை (போகியை) வணங்குகின்றனர். அருந்தொண்டுபுரியும் மாடுகட்குப் பொங்கல் இடுகின்றனா. இவ்வாறு திகழும் இயற்கை வணக்க நுட்ப அருமையை உணர்ந்தும் நேயர்கள் மகிழ்வார்களாக! ஓம் தத் ஸத்.

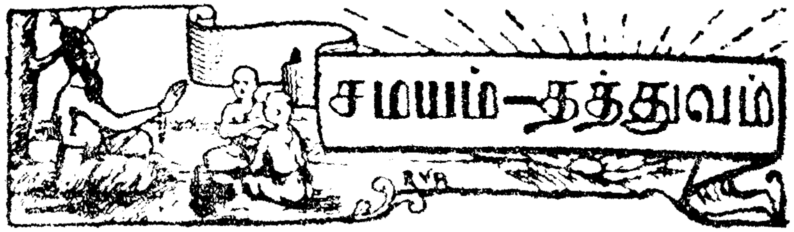

எல்லா உடலும் இறைவனுடலே.

(பண்டித. பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களும், இப்பூதங்களாலான பௌதிகப் பொருள்களாகிய உடல் முதலானவைகளும், உயிரும், சீவனும், ஆன்மாவும் ஆகிய அனைத்தும் கடவுள் வடிவமே எனறு உபநிடதம் முதலிய நூல்களனைத்தும் மாறுபாடின்றி யுரைக்கின்றனவென்பது அவற்றைத் தெள்ளிதின் ஆராய்வோர்க்குப் புலனாகும். இதுவே இந்துமதத்தின் பரமதத்துவம். இவ்வுண்மையை யாராய்ந்து நிச்சயிப்பதற்கே எண்ணற்ற நூல்கள் எழுந்தன. இவ்விஷயத்தில்—இவ்வுண்மையை யங்கீகரிப்பதில்—பல்வேறு அபிப்பிராய பேதங்களுந் தோன்றி முரண்பட்டு நின்றன. கக்ஷிப் பிரதிகக்ஷிகள் தோன்றின. வாதப் பிரதிவாதங்கள் கிளம்பின. எனினும்,

ஆன்றோர் கருத்து ஒன்றே; மேற்காட்டப்பட்ட தொன்றே என்பதில் ஐயுறவில்லை.

"இந்தச் சகலப் பிரபஞ்சமும் பிரமமே. விஸ்தாரமாயிருக்கிற இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆன்மாவே." (மகோப நிஷத்.)

"பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணம் பிரமத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஆதலின், இச்சகலமான பிரபஞ்சமும் பிரமமாகவே யிருக்கிறது; வேறில்லை."

"வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்."

"ஏர்தரும் ஏழுலகேத்த எவ்வுருவும் தன்னுருவாய்." (திருவாசகம்)

"ஞாதா ஞானம் ஞேயம் என்னும் திரிபுடி சொரூபமான இவ்வெல்லா ஜகத்தும் சிவமாம். பிரமா முதல் துரும்பு பரியந்தமான யாதோர் ஜகத்து காணப்படுகின்றதோ அது முற்றும் சிவமேயாம். இது சரியோ அன்றோ என்று விசாரணை செய்யவேண்டியதில்லை." (சிவபுராணம்)

"திடவிசும் பெரிவளி நீல நில மிவைமிசைப்
படர்பொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்
உடல்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்."

(திருவாய்மொழி)

என்று எல்லா நூல்களும், எல்லாம் கடவுள் சொரூபமே என்று எடுத்துரைப்பதைக் காண்கின்றோம். இக்கருத்தையே யாவரும் எளிதி லுணர்ந்துய்ய, ஆன்றோர் "சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்." "எல்லாம் சிவமயம்." என்னும் வாக்கியங்களையும் வழக்குச் சொற்களாக வமைத்துள்ளார். இவ்வாக்கியங்கள் உபநிடதம் முதலிய எல்லா நூல்களின் சாரமானவை என்பது மிகையாகாது.

நூல்கள் இவ்வாறு இயம்பினும் இவற்றின் கருத்தை மேற்காட்டியவாறு அங்கீகரியாதவர் பலர் உளர் என முன்னமே கூறி யுள்ளோம். அவர்கள் இவ்வாக்கியங்களுக்கு வேறு வகையான கருத்துண்டு என்று மாற்றிக் கூறுவர். அவர்கள் எவ்வாறு கூறினும் சரியே. ஆன்றோர் வாக்கியங்கள் அனைவோர்க்கும் பொதுவானவை. எவ்வாறு பொருள் கொள்ளினும் இடந்தருபவை. ஆகவின், அவரவர்களின் அறிவாற்றல்களுக் கேற்றவாறு பொருள் கொள்ளுவதில் யாருக்கும் யாதொரு ஆக்ஷேபமு மிருக்க நியாயமில்லை. ஆனால்,

உலகத்தில் காணப்படும் எல்லாப் பொருள்களும் கடவுள் திருமேனியே என்பது மாத்திரம் ஒருவராலும் மறுக்க முடியாத வுண்மை என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வுண்மையை விளக்கும் உதாரணங்களை முதலில் காட்டிப் பின்னர் இதைக் குறித்துப் பேசுவோம்.

முதலில் சைவமத நூல்களுள் ஒன்றாகிய திருவிளையாடற் புராணத்தி லுள்ள வாதவூரடிகளின் சரிதையில் ஒரு பகுதியை யாராய்வோம்.

பாண்டியன் உத்தரவின்படி திருவாதவூரர் குதிரைகள் வாங்கக் கொண்டுபோன திரவிய முழுவதையும், திருப்பெருந்துறையில், சிவகைங்கரியத்தில் செலவழித்து விட்டார். அதனை யறிந்த அரசன், அவரைத் தண்டிக்கலானான். அப்போது சிவபெருமான் காட்டிலுள்ள நரிகளைப் பரிகளாக்கிக் கொணர்ந்து, பார்த்திபன்பால் பரிவுடன் ஒப்படைத்துச் சென்றார். பரமன் திருவுளப்படி பரிகளெல்லாம் அன்றிரவே பண்டேபோல் நரிகளாகித் தம்மிருப்பிட மேகின. காவலரால் அச்சேதி யுணர்ந்த காவலன் கடுஞ்சினமெய்தி வாதவூரரை வருத்தத் தொடங்கினான். அதனால், சோமசுந்தரப் பெருமான் வாதவூரர் மகிமையை மன்னற்குணர்த்தவுன்னி வைகையாற்றில் வெள்ளம் பெருகச் செய்தார். வெள்ளம் நகரத்திற்குள் நுழைந்து வருவதை யறிந்த அரசன் ஏவலால் மந்திரிகள் மதுரைமாநகர மாந்தரனைவருக்கும் கரையை யடைக்குமாறு கட்டளை யிட்டனர். குடிகளனைவரும் தத்தமக்கு அளந்து விடப்பட்ட பாகங்களைத் தழை, வைக்கோல், மணற்பொதி முதலியன கொண்டு அவசரமாக அடைக்கலாயினர். வேலை செய்ய வியலாதவர்கள் கூலியாட்களை நியமித்து விட்டனர்.

அம்மதுரையில் வந்தி என்னும் முதியாள் ஒருத்தி வதிந்து வந்தாள். அவள் பிட்டு விற்பவள். தனியள். சிவபெருமானிடத்து மிக்க பக்தி யுடையவள். தனக்கு விடப்பட்ட பங்கை யடைக்க வியலாமல் கூலியாளை நியமிக்க நெடுநேரம் தேடியும் கூலியாள் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவள் மிகவும் வருந்திப் புலம்பிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது சோமசுந்தரக் கடவுள் அவளது துயரை யகற்றத் திருவுளங்கொண்டு ஓர் கூலியாளாய் வந்து, அம்முதியாள் கூலியாகக் கொடுத்த பிட்டினை வாங்கி யுண்டு மகிழ்ந்து, ஆற்றங்கரை சேர்ந்து தம்மை வந்தியின் ஆள் எனக் கூறிவிட்டு, வேலை செய்யாமல் விளையாடல் புரிந்து வந்தார். வேலை நடைபெறும் தன்மையைப் பார்வையிடுவதற்காகப் பாண்டியன் வந்தான். கரை முழுவதையும் கண்காணித்துக்கொண்டே சென்றபோது, ஒருபங்கு மாத்திரம் அடைபடாம லிருப்பதைக்கண்டு, அளவிலாச் சீற்ற முடையவனாகி விசாரித்தபோது ஏவலாளர் அது வந்தி என்னும் ஓர் கிழவியின் பங்கென்றும், அவளுக்காக வந்த கூலியாள் எவ்வளவு கூறியும் கேளாமல் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதாகவும் விளம்பி, அவனைப் பிடித்துச்சென்று அரசனெதிரில் நிறுத்தினர். அவ்வளவில் அரிமர்த்தன பாண்டியன் அக்கூலியாள் வடிவங்கொண்டு நின்ற பகவானுடைய முதுகில் கையிற்பற்றிய பிரம்பால் ஓங்கி யடித்தான். அவ்வடிபட்ட மாத்திரத்தில் அக்கூலியாள் தலையின்மேல் வைத்திருந்த மண்ணை யுடைப்பில் கொட்டி மறைந்தார். கரையு முயர்ந்தது.

அக்கூலியாளின் மீது பட்ட அடி உடனே 'பளீ'ரென்று பாண்டியன் முதுகிற் பட்டது. ஆண்டிருந்தோர் அனைவரின் முதுகிலும் பட்டது. பாண்டியன் மனைவிமார், மக்கள், மந்திரிகள், சேனாவீரர் முதலியோர் மீதும் பட்டது, யானைகள் குதிரைகள் முதலியவற்றின் மீதும் பட்டது, சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் முதலிய கிரகங்களின் மேலும் பட்டது. பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களின் மேலும் பட்டது. மேகங்களின் மேலும் பட்டது. எல்லாத் தேவர்கள் மேலும் பட்டது. மனிதர்கள் மேலும் பட்டது. மற்றெல்லா அசையும் பொருள்களின் மேலும் பட்டது. ஊனிற் பொருந்திய கருவின் மேலும் பட்டது. சித்திரங்களின் மேலும் பட்டது. அதுகண்ட பாண்டியன் பெருவிம்மிதத்தனாகி,

> கடியேறு மலர்மகன்மால் முதலாய கடவுளரும்
> படியேழு மளவிறந்த பல்லுயிரும் நீயேயோ?
> முடியேற மண்சுமந்தாய் முதுகுதனி லடிபட்ட
> தடியேனும் பட்டேன்நின் திருமேனி யானேனோ?

"பராபரனே! உனது திருமேனியிற்பட்ட அடி எல்லாப் பொருள்கள்மீதும் பட்டதே! பிரமன் விஷ்ணு முதலான தேவர்களும் ஏழுலகங்களும் அவ்வுலகங்களிலுள்ள எல்லா உயிர்களும் நீதானோ? அந்த அடி என்மீதும் பட்டதே! யானும் உன் உடல்தானோ?" என்று கூறுகிறான்.

என்றிவ்வாறு திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகின்றது. இச்சரிதையால் நாம் அறியக் கிடப்பதென்ன? எல்லா உடலும் இறைவன் உடலே என்பது விளங்குகின்றதே. இது நோக்கியே யன்றோ திருவாதவூரடிகள்,

"எவ்வுருவும் தன்னுருவாய்."

என்றார். "எல்லாம் சிவமயம்" என்பதற்கு இதைவிட வேறென்ன அத்தாக்ஷி வேண்டும். இனி, மற்றொன்றும் காண்போம்.

பாண்டவர் பாவச்சூதால் பாரிழந்து காட்டில் வசிக்கையில், பார்த்தன் வேத வியாச மகரிஷி விளம்பியவாறு பனிமலை சேர்ந்து பரமனைக் குறித்துப் பாசுபதம் பெறத் தவம் புரிந்துகொண் டிருந்தான். இச்செய்தி துரியோதனனுக்குத் தெரிந்தது. உடனே அவன் மூகன் என்னும் ஓர் அசுரனை யழைத்து அருச்சுனனது தவத்தை யழித்து அவனையும் கொன்று வருமாறு ஏவினான். ஏவலை யேற்ற தானவன் பன்றி யுருவங்கொண்டு மலை பெயர்ந்து

போவதுபோல் சென்று இளைப்பாறும் பொருட்டு அவ்வடவியின் ஓர்பால் மறைந்திருந்தான்.

அப்போது அரவாபாணன் தன்னடியவனாகிய அருச்சுனனது அருந்தவத்திற் கிடையூறு செய்ய வந்திருக்கும் பன்றி யுருக்கொண்ட அசுரனை வதைத்து அன்பனுக்கு அருள்புரியக் கருதி வேட னுருவங்கொண்டு, பூத கணங்களையும் வேடுவ வடிவங் கொள்ளச்செய்து, அவ்வடவியை யடைந்தான். வேடுவர் கூட்டத்தைக் கண்ட பன்றி வேகமாக விரைந்து அருந்தவன்மேற் பாய்ந்தது. சிவவேடன் தன் வில்லை வளைத்து ஓர் பகழியை அப்பன்றியின் மீதெய்தான். பார்த்தனும் ஓர் பாணந் தொடுத்தான். அவ் விரு கணைகளும் முன்னும் பின்னும் தைக்கப் பன்றி படிமேற் சாய்ந்தது. சிவவேடன் விளையாட்டாக விசயனுடன் வழக்கிட்டான். இருவரும் பெரும் போர் புரிந்தனர். அப்போரில் வேடன் விசயனது வில் நாணை யறுத்தான். வேறு வில்லில்லாமையால் தனஞ்சயன் வில்லைக் கதாயுதம்போல் சுழற்றிவந்து சங்கரன் தலைமீது மோதினான். அவ்வடி சிவன்மீது பட்டது. அப்பொழுது அந்த அடியானது, பிரமன் முதலிய எல்லாத் தேவர்கள்மீதும், மனிதர்கள் மீதும், நாகலோகத்திலுள்ளவர்கள்மீதும், மற்றும் எண்ணில்லாத தாவர சங்கமங்களாகவுள்ள எல்லா வுயிர்களின்மீதும் பட்டது. வேதங்கள், ஆகமங்கள் முதலியவும் அடியுண்டன. பஞ்ச பூதங்களும் அடியுண்டன. நாழிகை முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற கால பேதங்களும் அடியுண்டன. மலை மரம் புல் செடி கொடி முதலிய யாவும் அடியுண்டன.

" விண்ணிலுறை வானவரில் யாரடி படாதவர்
விரிஞ்சனரி யேமுதலினோர்?
மண்ணிலுறை மானவரில் யாரடி படாதவர்
மனுக்கள் முதலோர்கள்? அதலக்
கண்ணிலுறை நாகர்களில் யாரடி படாதவர்கள்
கட்செவி மகீபன் முதலோர்,
எண்ணில்பல யோனியிலும் யாஅடிபடாதன
இருந்துழி இருந்துழியரோ?"

" வேதமடியுண்டன, விரிந்த பல ஆகம
விதங்களடியுண்டன, ஓரைம்
பூதமடியுண்டன, விநாழிகைமுதல் புகல்செய்
பொழுதொரு சலிப்பில் பொருளின்
பேதமடியுண்டன, பிறப்பிலி, இறப்பிலி,
பிறங்க லரசன்றன் மகளார்
நாதன், அமலன், சமர வேட வடிவங்கொடு
நரன் கையடி யுண்டபொழுதே."

ஐந்தாவது வேதம் என்று இயம்பத் தகுந்த மகாபாரதம் கூறும் இக் கதையைக் கூர்ந்து நோக்கின் எல்லாம் இறைவன் வடிவமே என்பது வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்குகின்றதல்லவா? இத்தகைய கதைகள் பலவேறு நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. புராண ரத்தினமெனப் புகழ்ந்து கூறப்

படும் கந்தபுராணத்தில் சூரபன்மனுக்கு சுப்பிரமணிய சுவாமி காட்டிய விசுவரூபத்தின் தன்மையை யுற்று நோக்குமிடத்தும் இவ்வுண்மை புலப்படும்.

திருவாசகத்தில் மணிவாசகப் பெருமான் சிவபெருமானது, திருவுருவத்தைப்பற்றிக் கூறும்போது எல்லா வுலகங்களும் அவருடலில் அடங்கியிருக்கின்றன வென்று கூறுகிறார். "அவர் திருமுடி எல்லா வுலகங்களுக்கும் மேலுள்ளது. அவர் திருவடி பாதாளம் ஏழுலகங்களுக்கும் கீழிருக்கின்றது. எட்டுத் திக்குகளும் அவர் தோள்கள்" என்கின்றார்.

கீதமினிய குயிலே! கேட்டியே லெங்கள் பெருமான்
பாதமிரண்டும் வினவின் பாதாள மேழினுக்கப்பால்
சோதிமணி முடிசொல்லின் சொல்லிறந்து நின்றதொன்மை
ஆதிகுண மொன்றுமில்லான் அந்தமிலான் வரக்கூவாய். (திருவாசகம்.

இனி, பகவத்கீதையைப் பார்ப்போம்.

போர்க்களத்தில் இருபுறச் சேனைகளும் போருக்கு ஆயத்தமாய் நிற்கின்றன. பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பார்த்தசாரதியாய்த் தேரிலமர்ந்திருக்கிறான். அர்ச்சுனன் சேனா வீரரையும் சேனைத் தலைவர் முதலினோரையும் பார்த்து எல்லோரும் தன் உறவினராக விருத்தலைக் கண்டான். அவர்களைக் கொன்று வெற்றி பெற அவன் விரும்பவில்லை. மயங்கித் தயங்கினான், அதுபோது பகவான் அவனுக்கு கர்ம ஞானங்களை யுபதேசித்து முடிவில் தனது பேருருவையுங் காட்டுகிறான். அர்ச்சுனன் அவ்வுருவத்தில் தன்னையும் தன் சகோதரரையும் தன் சதுரங்க சேனைகளையும் பகைவரையும் அவர்களின் சேனைகளையும் எல்லாத் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் மனிதர் விலங்கு பறவை ஊர்வன முதலியவற்றையும் எல்லா மலைகளையும் கடல்களையும் மற்றுமுள்ள சராசரப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையுங் காண்கிறான்.

"பார்த்த! சராசரங்களோடு கூடின ஜகத்தை யெல்லாம் இந்த எனது (மாயா தேகத்தில்) ஓர் பாகத்தில் நிற்கின்றதாக இப்பொழுது பார். வேறு எதைப்பார்க்க விருபுகிறாயோ அதைப்பார்". (பகவத்கீதை. 11. 7.)

"தேவ தேவனுடைய அந்த சரீரத்தில் அநேக ப்ரகாரமாக வகுக்கப்பட்டதும் ஓர் பாகத்தில் இருக்கின்றதும் ஆகிய எல்லா ஜகத்தையும் பாண்டவன் அந்த வேளையில் பார்த்தான்." (11-11-14.)

"பகவானே! முனிவர்களையும் பிரமனையும் நின் உருவத்தில் கண்டேன். திருமால் பஞ்சாயுதங்களோடும் இலக்குமியோடும் இருக்கக் கண்டேன். சிவ பெருமான் பார்ப்பதியோடும் பூத கணங்களோடும் விளங்கக் கண்டேன். ஆறு முகத்தண்ணலைக் கண்டேன். பற்பல தேவர்களையும் பார்த்தேன். வேதங்கள் ஆகமங்கள் முதலியவற்றையும் பார்த்தேன். தானவரைப் பார்த்தேன். சராசரப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தேன்."

"வேத முனிவரர்களொடும் விரிஞ்சிதனை நின்னுருவில்
விரவக் கண்டேன்.
மாதவனை ஐம்படை கொண்டலர் மாதோ டொரு புறத்தில்
மருவக் கண்டேன்."

சேதமறு முடித்த பிரான் தெரிவையொடும் கணங்களொடும்
திகழக் கண்டேன்.
சோதியழல் வேற் பெருமான் சண்முகத்தோடினி தமரும்
துறையைக் கண்டேன்."
"சொற்றபல தேவர்களும் சுரரொடு நின்னுருவில்
தோற்றக் கண்டேன்.
கற்றை மறையுபநிடதம் வியாகரண முள்ளவெலாம்
கண்ணிற் கண்டேன்.
செற்றமுறு தானவரும் சராசரமாம் பொருளனைத்தும்
தெரியக் கண்டேன்.
மற்றுமுள குணமூன்றும் தொழில் மூன்றும் நிகழ்த்து முறை
மனங்கொண்டேனே."

(மகாபாரதம்—பகவத்கீதை யுரைத்த சருக்கம்.)

என்று கூறுகின்றான்.

இவைகளெல்லாம் என்ன காட்டுகின்றன?

"க்ருத்ஸ்நம் ப்ரஹ்மம்."
(முழுப் பொருளாம் பிரஹ்மம்.)
"ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்மம்."
(இதெல்லாம் பிரஹ்மம்.)

என்னும் வேத வாக்கியங்களின் கருத்தை விளக்கிக் காட்டும் சித்திரங்களல்லவா?

"ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்மம்."

என்னும் அத்துவைத சித்தாந்தத்தின் கொள்கையும் இதுவும் ஒன்றோ அன்றோ என்பதைக் குறித்து இங்கு ஆராய்தல் வேண்டாம். இது துவிதக் கொள்கை என்பது திண்ணம்.

துவிதமோ அத்துவிதமோ அது பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒப்ப முடிந்த உண்மை இது. இதனால் எல்லாம் ஈசுவர மயமே அல்லது எல்லா உடலும் இறைவன் உடலே என்பது தான் இந்து மதத்தின் பரம தாற்பரியம் என்பது இனிது விளங்குகின்றது.

ஒருவன் ஒரு பெரியாரிடம் சென்று தனக்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டான். அப்பெரியார் உனக்கு எந்த தெய்வத்தினிடத்தில் அதிக பிரியம் என்று வினவினார். எனக்குக் காளியின் மேல் அதிக பிரியம் என்றான் அவன். அப்படியானால் நீ பார்க்கும் பொருள்களெல்லாவற்றையும் காளியின் வடிவமாகவே பாவித்து உபாசனை செய்துவா. காளி உனக்குத் தரிசனந் தந்தருள்வாள் என்றார் அப்பெரியார். அவன் அவ்வாறே செய்து வந்தான். காளி காட்சியளித்தாள். நாடோறும் பூசாகாலத்தில் பிரசன்னமாவாள். ஒரு நாள் அவன் தன் வயலில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த எருமையைக் கல்லால் அடித்தான். அக்கல் அவ்வெருமையின் நெற்றியிற் பட்டுக் காயமுண்டாகிற்று. மறுநாள் காளி அவனெதிரில் வழக்கம்போல் வந்தாள். அப்போது

அவள் நெற்றியில் காயமொன்றிருந்தது. அவன் "அம்மணி! இஃதென்ன? தங்கள் நெற்றியில் புண் எப்படி வந்தது?" எனக் கேட்க காளி 'அன்பனே! நீ தானே யடித்துக் காயப்படுத்தினாய்!" என்றாள். அவன் திடுக்கிட்டதாயே! அத்தகைய அபராதத்தை யான் எப்பொழுதிழைத்தேன்?" வியப்புடனும் விசனத்துடனும் கேட்டான். "நேற்று நீ ஓரெருமையைக் கல்லாலடித்திலையோ?" என்றாள். அவன் "ஆம்" என்றான். "எல்லாம் என் வடிவமாகப் பார் என்று உனது குரு உபதேசித்தாரல்லவா? அப்படி அவ்வெருமையும் என் வடிவமே யல்லவா?" என வினவ, உண்மையுணர்ந்து தன் செய்கைக்காக மிகவும் பச்சாத்தாபப்பட்டான்.

கபீர்தாசர் என்னும் ஆத்மஞானி ஒருநாள் ஓரிடத்தில் சாப்பிட உட்கார்ந்தார். கையிலிருந்த ரொட்டித் துண்டொன்றை அண்டையில் வைத்திருந்தார். சிறிது சர்க்கரையும் நெய்யும் எடுத்து வைக்க மற்றொரு பக்கம் திரும்பினார். அப்போது அருகிலிருந்த நாயொன்று ரொட்டியைக் கௌவிக்கொண்டோடியது. கபீர் அதையறிந்து "பகவானே! பகவானே!! அந்த ரொட்டி உலர்ந்திருக்கிறது. சாப்பிட நன்றாயிராது. இதோ! நெய்யும் சர்க்கரையும். இவற்றில் தொட்டுச் சாப்பிடுங்கள்" என்று கூவிக்கொண்டே அவ்விரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு அதன் பின்னால் ஓடினார்.

என்பன போன்ற பல கதைகள் இந்து மதத்தில் வழங்கி வருவதையும் காண்க.

அன்பர்களே! இவ்வாறு கடவுளின் சொரூபத்தை விளக்கும் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிய நாம் இன்று என்ன செய்கிறோம். எருமையையும் நாயையும்

"எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதியதாகும்
இலங்கு முயிருடலனைத்தும் ஈசன் கோயில்."

என்று எல்லாவற்றையும், புல் பூண்டாதியவற்றையும் ஈசுவர வடிவமாகக்கூறியுள்ள புனிதமான சமயத்தைக் கைக்கொண்டொழுகுவோராகிய நாம் மனித வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தோரை ஆலயத்திற்குள் செல்லலாகாதெனத் தடுப்பதும், அவர்கள் பிரவேசத்தால் ஆலயம் அபரிசுத்தமடைந்துவிடும் என்று இயம்புவதும் நியாயமாகுமா?

சாணியைப் பிடித்து வைத்துப் பிள்ளையாரெனக் கும்பிடுகின்றோம். செங்கற்களைக் கும்பிடுகிறோம். அரசு வேம்பு முதலிய மரங்களைக் கும்பிடுகிறோம். கொடிய விஷத்தையுடைய பாம்பை (புற்றில் பால் வார்த்து) வணங்குகிறோம். பறவைகளையும் மிருகங்களையும் பக்தியுடன் வணங்குகின்றோம். இவ்வளவேன்? கோடிக் கணக்காகப் பணத்தைச் செலவிடும் கோயில்களிலிருப்பதென்ன? கற்களேயன்றோ! அவற்றைத் தெய்வமாகவே கருதித் தியானிக்கின்றோமே.

மந்திரங்களால் அக்கற்கள் பரிசுத்தப்படுத்தப்படுகின்றன. தெய்வ சாந்நித்தியத்தை யெய்துகின்றனவே. ஆகலின் அது குற்றமாகாது என்று இயம்பலாம். அது உண்மையே. அது குற்றமென்று சொல்லவந்தோமில்லை. ஆலய வழிபாடு விக்கிரகாராதனை இன்றியமையாதனவென்று நாம் பல முறையும் வற்புறுத்தி இருக்கின்றோம். ஆனால் வெறும் பாறைகளுக்கு அத்தகைய

பரிசுத்தத்தைக் கொடுத்து தெய்வத் தன்மையையும் மந்திரங்கள் மனிதரை—அஃறிணைப் பொருளாகிய கல்லினும்—ஆறறிவினையுடைய உயர்திணையாகிய மனிதரை—பரிசுத்தமாக்க மா? எனக் கேட்கின்றோம். எல்லாவற்றிலும்—எல்லாமாகவும்—விடவுள் தீண்டத்தகாதார் என்னப்படுவோர் இடத்தில் அவ்வாறிருப்பது? அவர்களை விட்டு விலகியிருக்கின்றானோ? அவர்களுடனும் அவனுடனே? வந்திக்காகவும் விசயனுக்காகவும் பட்ட அடி எல்லாவற்றின்மேலும் அன்றோ தீண்டத்தகாதவர்கள் தவிர மற்ற உடம்புகளின் மேல் மாத்திரமோ? கிருஷ்ணன் உடலில் தீண்டாதவர்கள் தவிர மற்றவர்களைத் தன் தன் பார்த்தானோ? அன்பர்கள் ஆலோசிக்கக் கடவர்.

இனியேனும், உண்மையுணர்ந்து இத்தகைய தவறான எண்ணங்களை விட்டு யாவரையும் சகோதரராகப் பாவிப்பதோடு, யாவரும் எல்லாமும கடவுளின் மக்களே என்றெண்ணி உய்யும்படி, அறியாமையில் ஆழ்ந்து மதத்தை மாசாக்கும் நம்மனோர்க்கு நல்லறிவு நல்குமாறு, எங்கும் எல்லாமாய் இலங்கும் இறைவனது இணையடிகளை இறைஞ்சி நிற்போமாக.

எங்கும் சிவமொழிய இல்லை யவன்றன்னுணை.

———:(o):———

நொடிக்கொரு நொடியில் ஐயவினா.

“ஆனந்தபோதினி” மார்கழிமீ சஞ்சிகையில் செந்தமிழ்ச் செல்வரும் சிறந்த பேரறிஞருமாகிய உயர்திருவாளர் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை பி. ஏ. பி. எல். அவர்கள் “நொடிக் கொரு நொடி” என்னும் தலைப்பில் அழகிய சொக்கநாதப் புலவரின் சாதுரியம் மிக்க சிலேடைத் தமிழ் விருந்தை வாசகர்கட்கு அளித்தார்கள். அத்தமிழ் விருந்தில் குரங்குக்கும் சிரங்குக்கும் சிலேடையாக வரும்

“சும்மா வலிக்கும் சொரிந்தால் தினவெடுக்கும்
அம்மேகம் உள்ளவரை ஆர்ந்திருக்கும்—எம்மா
திறங்கண் டளிக்கும் மூத்துசாமி ராஜேந்திரா!
குரங்கும் திரண்ட சிரங்கும்.”

என்னும் வெண்பாவும் ஒன்று. இதில் “சொரிந்தால் தினவெடுக்கும்” என்பதற்குக் “குரங்கு சொரிந்தால் தினையை எடுக்கும்; சிரங்கு சொரிந்தால் தினவெடுக்கும்” என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. “குரங்கு சொரிந்தால் தினையை எடுக்கும்” என்னும் பொருள் என்ன என்று நன்கு விளங்கவில்லை. தின்பண்டம் என்பதை இசை யெச்சமாகக் கூட்டி ஏதேனும் தின்பண்டம் போட்டால் (சொரிந்தால்) தின்ன எடுக்கும்” என்று பொருள் கொண்டால் பொருத்தமாயிருக்கும் என்பது என் கருத்து. நிற்க, இவ்வெண்பாவின் பின் இரண்டடிகளில் தளையும் முடிவும் முரண்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே “அங்கங்” என்னும் முதற் குறிப்புள்ள வெண்பாவின் மூன்றாம் அடியிலும் தளை சிதைவு; உண்மைப்பாடமே இப்படியா என்பது ஐயமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ஐயங்களை நீக்கியருளுமாறு உயர்திரு. பிள்ளை அவர்களைப் பணிவுடன் வேண்டுகின்றேன்.

பண்டிதை ரா. ரங்கநாயகி.

முகராசி.

(டெல்பி.)

சிலருடைய முகராசியைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டால் எனக்குப் பொறாமை யுண்டாகிறது. அவர்கள் எது சொன்னாலும் எதிராளிக்குக் கோபம் வருவதில்லை. அவர்கள் செய்வது தப்பா யிருந்தாலும் ஒருவரும் அவர்களைக் கோபிப்பதில்லை. என்னமோ அவர்கள் செய்த பூஜை யென்று வாளாவிருந்து விடுவேன். ஆனால் கடைசி காலத்திலுங்கூட கடவுள் அவர்களுடைய முகராசிக்குப் பயந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்துவிட்டு என் போன்றவர்களைத் தள்ளிவிட்டால் என்னசெய்வதென்பதுதான் கவலையாயிருக்கிறது. உதாரணமாக, அன்று தூத்துக்குடி போயிருந்தேன். வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்த பிறகு ஞாபகம்வந்தது. ‘ஆனந்தபோதினி’ பத்திரிகையிருந்தால் வழிக்குதவியா யிருக்குமேயென்று பார்க்கையில், வண்டி போய் விடுமே யென்று பயப்பட்டு என்ன செய்வதென யோசித்தேன்.

எனக்கு எதிரில் இருந்தவர் பார்த்தால் சாதாரணமாய்த்தானிருந்தார். இன்னும் என்னைப்போல் அவ்வளவு கம்பீரமான தோற்ற முடையவராகவும் காணோம். இருந்தாலும் அவர் வண்டியில் உட்கார்ந்தவுடன் இப்படியும் அப்படியும் பார்த்து அங்கு நின்றிருந்த ஒரு போலீஸ்காரனைக் கூப்பிட்டார். அவன் திரும்பிப் பார்த்தவுடன் “அந்த பிளாட்பாரத்திற்குப் போய் ஒரு ‘ஹிந்து’ பத்திரிகை வாங்கி வரும்படி யாரையாவது அனுப்பும்” என்று காசை நீட்டினார். அவன் என்ன சொல்வானென்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்தேன். அவனுக்கும் என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லைபோ லிருந்தது. “என்ன நம்மை இவன் அவமதித்து இப்படி அதிகாரஞ் செய்கிறானே.” என்றிருக்கலாம். இருந்தாலும் நான் நினைத்ததுபோல் பதட்டமாய்ப் பதிலளிக்காமல் “அனுப்புகிறேன், வாஸ்தவந்தான். ஆனால் அவன் அப்படியே காசை யடித்துக்கொண்டு போய்விட்டால் என்ன செய்கிறது?” என்று விடையளித்தான். எனக்கெதிரி லிருந்தவர் அதற்கெல்லாம் பயப்பட்டவரா? “உன்னுடைய சிவப்புத் தலைக்குட்டைக்கும், ராஜாங்க உத்தியோகத்திற்கும் அவன் பயப்படாமல் ஓடி விடுவானானால் ஓடட்டும். எனக்குப்பணத்தின் பயமில்லை” யென்றார். “சரி” யென்று போலீஸ்காரன் ஒரு போர்ட்டரைக் கூப்பிட்டு “ஹிந்து வாங்கிவா” என்று உத்திரவிட, நான் “ஐயா, போலீஸ்காரரே! எனக்கும் அப்படியே ஒரு “போதினி” வரவழைத்துக் கொடுங்கள்” என்றேன். வந்து விட்டது கோபம் அவனுக்கு! “இறங்குமே கீழே! உட்கார்ந்த விடத்தில் எல்லாம் வந்துவிட வேண்டுமா?” என்று என்னை விறைக்கப் பார்த்தான். பக்கத்தி லிருந்தவர்களெல்லாம் கேலி செய்ய வாரம்பித்தார்கள். உடனே நான் “இல்லை, வண்டி போய்விடப் போகிறதேயென்று பயப்படுகிறேன்” என்று பதிலளித்தேன். அவன் “அப்படிப் பயப்படுகிறவர் வரும்போது வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். பத்திரிகை படிக்காவிட்டால் தலை வெடித்

துப் போகுமா?" என்றான். சிவனே யென்று நான் இறங்கிப்போய் வாங்கிவந்தேன். இன்னொரு முறை ரயிலில் பிரயாணஞ் செய்யும்போது நானும் இன்னொருவருமாக வந்து கொண்டிருந்தோம். அவர் அயர்ந்து நித்திரை போய்விட்டார். இராக்கால மாகையால் அவர்கள் அங்கங்கே நித்திரை செய்து கொண்டிருந்தனர். எனக்குத் தூக்கம் வராவிட்டாலும் தூங்குவதுபோல் பாசாங்கு செய்தேன். இல்லாவிடில் யாராவது என் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு எழுந்திருக்கும்படி சொல்வார்களல்லவா? ரயில் ஒரு ஜங்க்ஷனில் நின்றவுடன் சிலபேர் ஏறினார்கள். என் காலைச் சற்றே மடக்கிக் கொண்டிருந்தபடியால், அங்கு யாரோ உட்கார்ந்து கொண்டான். எதிர் தட்டில் படுத்திருந்த மனிதன் கால்மாட்டிலும் யாரோ உட்கார்ந்தார்கள். அவர் ஒருபுறத்திலிருந்து இன்னொருபுறம் திரும்புகையில் கால்மாட்டில் உட்கார்ந்திருந்தவரை விளித்து "எழுந்திருமையா! எங்கு இடமிருக்கிறதோ அங்கு உட்கார்ந்துவிட வேண்டியதுதானா? சுத்த காட்டுமிராண்டிகளடாப்பா!" யென்று சொன்னதுதான் தாமதம். உடனே அம்மனிதன் எழுந்து விட்டதன்னியில், பக்கத்திலிருந்தவர்களும் "பாவம்! வெகு தூரத்திலிருந்து வருகிறவர்போலிருக்கிறது. எழுந்து விடும். நாம் நின்று கொண்டே போய்விடுவோம்" என்று அனுதாபப்பட்டார்கள். நான் அரைக்கண்ணால் இவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேனே! சரி இது நல்ல யுக்தியென்று ஒருபுறம் திரும்புவதுபோல் திரும்பும்போது காலை நீட்டினேன். காலின் கீழ் உட்கார்ந்திருந்தவன் அவ்வளவு லேசில் எழுந்து விடுபவனாகக் காணோம். 'சுளீர்!' என்று என்காலில் ஓரறை விட்டான். "அப்பாடா!" யென்று சொல்லிக்கொண்டே நான் எழுந்து உட்கார்ந்தேன். அவன் என்னைப்பார்த்து "ஆ! அப்படி உட்கார். இப்போது உனக்கும் கஷ்டமில்லை, எனக்கும் கஷ்டமில்லை" என்று சொல்லி நின்றுகொண்டிருந்த நான்கு பேரை உட்காரும்படி சொன்னான். அவர்கள் உட்கார்ந்ததில் நான் நசுக்குண்டேன். அந்த மனிதன் என்ன புண்ணியம் செய்தான்? நான் என்ன பாவம் செய்தேன்?

ஒருதரம் நாடகம் பார்க்கப் போயிருந்தேன். முக்கால் ரூபாய் டிக்கெட்டு வாங்கிக்கொண்டு உள்ளேபோய் உட்கார்ந்தேன். எனக்கருகில் ஒருவர் உட்கார்ந்து சுற்று முற்றும் பார்த்தார். அவரும் அதே முக்கால் ரூபாய் தான் கொடுத்தவர். இங்கிருந்தால் பாட்டுக் கேட்காதுபோலிருக்கிறதே யென்று சொன்னார். நான் "அதற்கென்ன செய்வது? பணத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் இடங் கிடைக்கிற"தென்று சொன்னேன். அவர் "அப்படிபுண்டோ? அங்கிருப்பவர் மாத்திரம் பணக்காரரா யிருப்பதால் சௌகரியமாய்க் கேட்பது, நாம் அவஸ்தைப்படுவதா?" என்று சொல்லிக் கிளம்பினார். என்ன செய்வாரோ வென்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நேராக, டிக்கெட் கலெக்டர்களை யெல்லாம் தாண்டி முதல் வகுப்பில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்! ஒருவரும் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை! சரி, நானும் புறப்பட்டேன். முதல் டிக்கெட்காரனைத் தாண்டுவதற்கு முன்னமே, அவன் தடுத்து "எங்கு ஐயா போகிறீர்?" என்றான். "முதல் வகுப்பில் போய் உட்காரப்போகிறேன்" என்றேன். அவன் சிரித்து, "நன்றாய்ச் சொன்னீர். முக்கால் ரூபாய் கொடுத்து முதல் வகுப்பில் உட்கார்ந்தீராயின் மூன்று ரூபாய் கொடுத்து முதல் வகுப்பில் உட்காரவிருப்பவர்கள் எங்கு உட்காருவார்கள்?" என்று சீறினான். பார்த்தீர்களா என் கதியை!

ஒரு கற்புக்கரசியின் பிரலாபம்.

(ஆரியூர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

விதி! கொஞ்சமும் இரக்கமின்றி நஞ்சினும் கொடியதாக துன்புறுத்துகின்ற கொடிய விதி! சடவுடல் அழிந்து சாம்பலாயினும், மறுபிறவியிலும் ஆன்மாவைத் தொடர்ந்து வாட்டும் வெவ்விய விதி! மதிநலத்தை மறைத்து மக்களைத் தன் வசப்படுத்தி ஆட்டிவைக்கும் விதி! உத்தம உள்ளத்தினரையும் மிக மிகக் கொடுமையாகச் சோதிக்கின்ற அருளற்ற விதி! எவ்வளவு முயன்றாலும்—எவ்வளவு சகித்திருந்தாலும்—எவ்வளவு காத்திருந்தாலும், வெற்றிக்குச் சற்றும் இடமில்லாமலே செய்துவிடும் கொடிய விதி! 'நாடகச் சிவனைக்கூட ஓடெடுக்கச் செய்த விதி! அரம்பையரின் ஆடல் பாடல்களில் அகம்மகிழ்ந்து கற்பக நிழலில் இருந்து பற்பல இன்பங்களும் நுகர்ந்து அமரர்களின் அரசனாய்ச் செருக்கி யிருந்த தேவேந்திரனை, அரக்கர்களின் கொடுமைகளுக்கு அஞ்சி ஒடுங்கச் செய்த கொடும் விதி! மாதா வயிற்றினின்றும் மண்ணில் விழும்பொழுதே மக்களைப் பற்றிக்கொள்ளும் விதி! ஆ! அத்தகைய விதியின் சக்திதான் என்னே! என்னே!

"விதியை மதியால் வெல்லலாம்"—என்று சிலர் சொல்லிச் சென்றனர். அத்தி பூத்தாற்போல் எவரோ இரண்டொருவர் அம்மொழியை மெய்ப்படுத்தியும் சென்றிருக்கின்றனர். ஆயினும், சாக்ஷாத் பகவானின் அவதாரமாக உலகில் பிறந்த இராமபிரான் முதலியவர்களாலுங்கூட அக்கொடிய விதியை வெல்ல முடியவில்லை. சக்கரவர்த்தியின் திருமாளிகையில் பளிங்குக்கற்கள் அமைக்கப்பெற்ற தரைமீது நடந்தாலும் பஞ்சினும் மெல்லிய பதமலர்கள் சிவந்துவிடுமென பாங்கிமார் மென்மலர்களை முன்னே பரப்பிச் செல்ல, அவற்றின்மேல் அடியிட்டு நடந்து சென்ற சீதாதேவியைக் கற்களும் முட்களும் நிரம்பப்பெற்று காடு முரடான கானகத்திலே—கனலென வெதுப்பும் கதிரவனது கடிய வெய்யிலிலே நடந்து செல்லவும் செய்வித்த கொடிய விதிக்கு, அருள் நிரம்பிய அகத்தினராகிய பெண்களின்மேல் எக்காலத்திலும் இரக்கம் என்பதே இல்லையோ? எவ்வளவு தூரம் தனது கொடுமையைக் காட்டினும், பொறுமையோடு சகித்துக்கொண்டு நடக்கும் ஏழைப் பெண்களோடு எதிர்த்து நிற்கக் கோழை விதிக்குக் கொஞ்சமேனும் வெட்கமே இல்லையா? பிறர் படுந் துன்பங்களை தமக்கு நேர்ந்த துன்பங்களாகவே மனதிற்கொண்டு பெரிதும் இரங்கி நிற்கும் தயை மிகுந்த மாந்தர்கள் மீது, பிறர் வருத்தம் அறியாத வல்விதிக்குச் சிறிதும் அன்பே இல்லையா? நல்லாரை இன்புறுத்தி பொல்லாரை துன்புறுத்த வேண்டிய விதி—அதற்கு நேர் மாறாக—தீயோர்க்கு மகிழ்வூட்டித் தூயோர்க்குத் துன்பூட்டுவதில் முனைந்து நிற்பதும் முறைதானோ? அதுவும் ஒரு ஆற்றலாகுமோ? பெருமை யாகுமோ! ஈசன் கட்டளை இதுவேயோ?

செந்தமிழ் நாட்டுத் தாய்மாரே! தமக்கையரே! தங்கையரே! இரக்கமற்ற வெவ்விய விதியின் கொடுமைக்கு இலக்காகி எண்ணிறந்த துன்பங்களை அனுபவித்தும், இப்பிறவியிலேயே இன்பத்தைக் காண்பதற்கில்லாமற் போய் விட்ட எனது வரலாறு எவர் மனத்தையும் உருக்கக் கூடியதாகும். அது வெவ்விதியைச் சிறிதளவும் உருக்கா தொழிந்தாலும், உங்களது உள்ளத்தையேனும் உருக்குமென்று நம்புகின்றேன். துன்பம் நிரம்பிய எனது வரலாற்றை அறிய ஒருகால் நீங்கள் விரும்பாவிடினும், இத்தமிழ் நாட்டில் என்னைப் போன்று இன்று அகம் குழைந்து நிற்கும் ஆயிரக்கணக்கான சகோதரிகளின் மேலேனும் உங்களுக்குச் சற்று அனுதாபம் பிறக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையினாலேயே உங்களுக்குத் தெரிவிக்க மனங் கொண்டேன். இச் சரிதையை உங்களுடைய கணவருக்கும் எடுத்துரைத்து—இனியேனும் இல்லற வாழ்வில் விளையும் தொல்லைகள் குறையச் செய்து விடுவீர்களானால், அருள் வடிவினனாய ஆண்டவன் உங்களுக்கு இன்னருள் செய்வான். இச் சுய சரித்திரத்தை வெளியிடுவதனால் என் ஒருத்திக்கு விடுதலை கிடையா தொழியினும், என்னைப் போன்று வருந்தி நிற்கும் சகோதரிகளில் சிற்சிலரேனும் தங்கள் துன்பங்களினின்றும் விடுதலை பெறுவார்களாயின், எனது ஆவி மகிழ்ச்சியோடு இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து செல்லும்.

துன்பப்படுவோர் அனைவரும் ஏழைகளே என்றும், செல்வத்திற் சிறந்தோரைத் துன்பங்கள் எவையும் நெருங்கா தொழியும் என்றும் சிலர் எண்ணக் கூடும். ஆனால், எனது வாழ்க்கையில் கண்டறிந்த அனுபவத்தின் பயனாக—'இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமாக நிற்பது அவரவர் மனநிலையேயன்றி பொருள் நிலை ஆகாது' என்பதை நன்கு உணர்ந்து கொண்டேன். 'காதல் இருவர் கருத்து ஒருமித்து' நடத்தும் வாழ்க்கை எளிய குடிசை வாழ்க்கையே ஆயினும், விதியின் கொடுமையைப் பொருட்படுத்தாது எள்ளி நகையாடும் வீர வாழ்க்கை யாகும். எத்தகைய பெருஞ் செல்வமுங்கூட உண்மைக் காதல் வாழ்வு நடத்தும் பேறு வாய்க்கப் பெறாதோர்க்குச் சிறிதளவும் மெய் இன்பம் ஊட்டக்கூடிய தாகாது. யான் ஒரு இலட்சாதிபதியின் மகளாகப் பிறந்தேன். ஆனால், 'பிறப்பது ஆண் குழந்தையாகப் பிறக்கவேண்டும்' என்று எவ்வளவோ முறைகளில் பிரார்த்தனைகளும் தானதருமங்களும் புண்ணியஸ்தல யாத்திரைகளும் செய்து பகவானை வேண்டிக் கொண்டிருந்த எனது பெற்றோர்களுக்கு, யான் பெண்ணாகப் பிறந்து விட்டது பெரும் ஏமாற்றத்தையும் வருத்தத்தையுமே விளைவித்ததாம். மண்ணில் விழுந்த மறுகணமே, 'பிறந்தது பெண்' எனக் கேட்ட எனது தந்தை, 'சீ பெட்டைக் கட்டையா' என்று மிக்க சலிப்புடன் வெறுத்துக் கூறியதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆயினும், முதன் முதல் பிறந்த காரணத்தினால் எனது தாயார் மட்டும் என்னை அன்போடு வளர்த்து வந்தாளாம். யான் விளையாட்டுக் குழந்தையாக இருந்தபோதுகூட என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு சீராட்டியவர்களெல்லாம் பெண்களாகவே இருந்ததாக நினைவிருக்கின்றதேயன்றி, ஆடவர் எவரும் என்னைத் தூக்கிச் சீராட்டியதாக நினைவில்லை. எனக்குப் பின் எனது தாய் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். அக் குழந்தை பிறந்துவிட்ட பின், என்னைக் கவனிப்போர் அன்னையைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லை. எனது தம்பி எல்லோர் மடியிலும் ஏறிக்கொஞ்சி விளையாடிக் குதுகலிப்பதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம்—தந்தையின் தோள்களில் ஏறிக்கொண்டு 'கல கல' என்று சிரிப்பதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம்—நானும்

ஒரு ஆணாகப் பிறக்கப் பாக்கியம் செய்ய வில்லையே என்று எண்ணிறந்த முறைகளில் ஏங்கிக் கண்கலங்கி நின்றது இன்னும் நினைவிலிருக்கிறது.

எனது வீட்டுக்கு வந்து போவோரும் பந்துக்களும் எனது தந்தையுங் கூட, 'அடுப்பூதும் பெண்ணுக்குப் படிப்பு எதற்கு?' என்று கூறி, எனக்கு கல்வி புகட்டுவதை அனாதரித்தே பேசி வந்தனர். ஆயினும், முற்பிறப்பில் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாக எனக்கு வாய்த்த தாயார், மற்ற பெண்களைப் போல பிற்போக்கான நோக்கம் உடையவளாக இருந்து விடாமல் கல்விச் செல்வத்தால் விளையும் உண்மை இன்பத்தைச் சொந்த அனுபவ வாயிலாகக் கண்டு உணர்ந்தவளாக இருந்ததன் பயனாக தனது தோழிகளுள் ஒருத்தியைக் கொண்டு, எனக்குக் கல்விப் பயிற்சியில் மேன்மேலும் பேரார்வம் பெருகி வளர்ந்து வருமாறு செய்து வந்தாள். யானும் மற்றத் துன்பங்கள் எவற்றையும் பொருட்படுத்தாமல் படிப்பிலேயே எனது கவனத்தைச் செலுத்தி மகிழ்ந்து வந்தேன். தந்தையின் அனுமதி கிடைக்கா தொழிந்ததால், கலாசாலை எதற்கும் செல்ல வழி யில்லாமல் வீட்டிலிருந்தவாறே எனது சிந்தைக்கினிய கம்பராமாயணம் வில்லிபாரதம் திருக்குறள் முதலிய சீரிய நூல்களின் இன்பத்தைச் சுவைப்பதிலேயே பொழுது கழித்து வந்தேன். அவை அறிவுறுத்திய அரும்பொருள்கள் பலவற்றையும் வெறும் பொழுது போக்குக்காக மட்டும் பாராமல்—சிறந்த பொருள்களாகத் தோன்றுவனவற்றை எனது இருதயத்தில் நன்கு பதியவைத்துக் கொண்டேன். சங்கீதத்திலும் எனக்கு மிக்க ஆர்வம் இருந்ததால், அன்னையின் உதவியினால் நல்லாசிரியர் துணை கொண்டு வீணை வாசிப்பதிலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றேன். இவ்வாறு, பதினாறு வருஷங்களைக் கழித்தேன்.

எனது பெற்றோர்கள் எனது கலியாணப் பேச்சில் தலைப்பட லாயினர். தமது பெண்ணுக்குக் கணவனாக வாய்ப்பவன் செல்வச் சீமானாக இருக்க வேண்டுமென்று தாயும், கல்வியாளனாக இருக்கவேண்டும் என்று தந்தையும் விரும்புவர் பெரியோர் என்று சொல்வது உண்டு. ஆனால், அது எனது பெற்றோரைப் பொறுத்த மட்டில் முற்றிலும் நேர்மாறாக மாறிவிட்டது. தந்தை—தன்னைப் போன்ற ஒரு இலட்சாதிபதியையும், தாயார்—யான் பெற்ற கல்வியறிவின் அருமைகண்டு களிக்கக்கூடிய ஒரு கலா விற்பன்னனையும் மாப்பிள்ளையாகக்கொள்ள விரும்பினர். தாயின் கருத்தைக் கேட்ட தந்தை, அவளது கருத்திற் கிணங்க 'கலா விற்பன்ன'னும் செல்வச் சீமானுமாக ஒரு மாப்பிள்ளையைத் தெரிந்து வைத்திருப்பதாகக் கூறவே, தாயும் தடை எதுவும் கூறாது இணங்கி விட்டாள். அச்சமயத்தில் மாப்பிள்ளை எத்தகைய 'கலா விற்பன்னர்' என்று தாயார் கேட்டதற்கு, "பெண்களின் கௌரவத்தை நன்கு உணர்ந்து நடத்தத்தக்க ஆங்கிலக் கல்விப் பயிற்சியில் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்று உயர்ந்த பட்டத்தைப் பெற்றவர்"—என்று தந்தை பதிலிறுத்தார். அம் மாப்பிள்ளை, தமிழ்நாட்டு இலக்கியங்களில் காணப்படும் இன்பத்திற்கு எத்தகைய மதிப்புத் தரக்கூடியவர் என்பது எனக்கேனும் எனது அன்னைக்கேனும் கலியாண காலத்தில் தெரியாது.

செல்வர் வீட்டுக் கலியாணம்—அதிலும் இலட்சாதிபதியின் வீட்டுக் கலியாணம்—என்றால் சொல்லவும் வேண்டுமோ? சீர்வரிசைகளிலும் வரதட்சிணையிலும் மற்றக் கலியாணச் செலவுகளிலும் தமது அந்தஸ்துக்கு குறைவு

நேராதவாறு நடந்துகொள்ள விரும்பிய தந்தையார் பணத்தைத் தாராளமாகச் செலவழித்தார். ஒருநாள் இருநாட்கள் அல்ல; ஒருவாரம் கலியாணக் கொண்டாட்டம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

எனது கணவனது படிப்புக்கு இடையூறு நேரா திருப்பதற்காக, கலியாணமான பின்னும் மூன்று வருட காலம் எனது தாய் வீட்டிலேயே யான் தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. பின், எனக்கு எனது கணவன் தந்த ஒப்பற்ற செல்வமாகிய குழந்தையோடு கணவன் அகம் அடைந்தேன். இரண்டொரு மாதகாலமாக எவ்விதக் கவலையுமின்றி,பொழுதுகழிந் துவந்தது. ஒருநாள், எனது அறையில் "ஸ்ரீதம்மமாயம்ம—ஸ்ரீராமுடு மா தண்ட்ரி" எனும் தியாகராஜ கீர்த்தனையை வீணையில் மீட்டிப் பாடிக்கொண்டிருந்தேன். எங்கிருந்தோ அப்பாட்டைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த எனது கணவர் திடீரென்று உள்ளே நுழைந்து, "இதென்ன கர்நாடகம்! சீச்சீ! சுரைக்காயைக்கூட ஒரு வாத்தியமாக வைத்துக்கொண்டு பாட உட்கார்ந்துகொண்டு விட்டாயே!" என்று கடுகடுத்துக் கூறி, அதைப் பிடுங்கி வீசி எறிந்து உடைத்து விட்டார். "அழிந்தது பீடை! ஒழிந்தது அபசுரம்! நாளைமுதல் ஹார்மோனியம் கற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்கின்றேன். இனிமேல், நீ இந்த வீட்டில் வாழவேண்டுமானால், கேவலம் கர்நாடகமாக இருக்கக் கூடாது! நாகரிகமாக வாழக் கற்றுக்கொள்! ராமாயணமாம்—ஸீமாயணமாம்! எல்லாம் முழுப்பொய் புரட்டுகள்! கேவலம், மூட நம்பிக்கையை வளர்க்கக் கூடியவைகள்! அவைகளையெல்லாம் இனிமேல் நீ கண்டிப்பாகத் தொடவேகூடாது! நாளை முதல் இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொடுக்கிறேன்; கவனமாக நீ கற்றுக்கொண்டு வரவேண்டும். உன் பழைய குருட்டு நம்பிக்கைகளையெல்லாம்-பழைய எண்ணங்களையெல்லாம் இன்றோடு விட்டுவிடவேண்டும்"—என்று கூறி அவ்வறையை விட்டு அகன்றார்.

அவர் அகன்ற மறுகணமே, அகத்தில் சூழ்றிக் கொண்டிருந்த அருந்துயரைப் பின்னும் அடக்கிவைத்துக்கொள்ள என்னால் முடியாமற் போகவே, தரையில் குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுவதானேன். எனது இருதயத்தினின்றும் பொங்கி எழுந்த ஆற்றொணாக் கொடுந்துயரால் எனது கண்களினின்றும் பெருகிய கண்ணீர், நிலத்தை நனைத்தது. எனது கணவர் சினந்து கூறிய கொடுமொழிகளை நினைத்தும் அவ்வாறு யான் அழவில்லை; எவ்வளவோ ஆசையோடு யான் போற்றி மகிழ்ந்த எனது சிந்தைக்கினிய செல்வ வீணையை அவர் வீசி எறிந்து உடைத்து விட்டதற்காகவும் யான் அழவில்லை; எவரையும் எளிதில் இன்புறச் செய்யும் ஒப்புயர்வற்ற மாசில் வீணையின் ஓசையை அவர் மதியாது பழித்ததற்காகவும் யான் அழவில்லை. எனது உள்ளத்தையும் உயிரையும் ஒருங்கே உவகைக் கடலில் ஆழ்த்தக் கூடியதும்—எனது ஆன்மாவை உய்விக்கக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்ததென்று உறுதியாக நம்பி வந்ததும்—யான் பெற்ற பிறவியின் ஒப்பற்ற உயர் தனிப்பெரும் பேறாக எனது உள்ளத்தில் கொண்டிருந்ததுமான செந்தமிழ் நாட்டுச் சீரிய இலக்கியப் பயிற்சியை முற்றிலும் கைவிட்டு விடுமாறு எனது கணவன் உத்தரவிட்ட தொன்றையே எண்ணி நெஞ்சு புண்ணாகிக் கண்ணீர் சொரிந்து கலங்கலானேன். திருமணத்திற்கு முன்பே, எனது கணவன் இத்தகைய 'கலா விற்பன்னர்' என்று தெரிந்திருந்தால், அவருக்கு மாலையிடச் சற்றும் சம்மதித்திரேன்.

ஆங்கில மொழியைப் பயின்றால்தான் என்ன! அயல்நாட்டு மன்னர்களுடைய வரலாறுகளையும் பிறநாட்டு இயற்கை வளங்களையும் செயற்கைச் சிறப்புகளையும் படித்தால்தான் என்ன! அதனாலேயே, தாய்த் திருநாட்டின் தனிப்பெருஞ் செல்வங்களாகிய சீரிய இலக்கியங்களை வெறுத்து விலக்கிவிடவும் துணிவுகொண்டு விடுவதோ? செந்தமிழ்நாட்டுத் தெய்வப் புலமைப் பெரியோர்கள் இயற்றிய—அன்பும் அறிவும் அழகும் பொங்கித் ததும்பும்—இன்பப்பாக்களையும் புறக்கணிக்கவும் மனங்கொண்டு விடுவதோ? மேல் நாட்டாரின் நாகரிகத்தைப் பெரிதும் போற்றுவோர், அவர்களுக்கு உள்ள தாய் நாட்டுக் கலைச் செல்வப்பற்றை மட்டும் கவனியாத தென்னவோ? ஈசனே! தாய்நாட்டில் அன்பில்லாத ஒருவருக்கு வாழ்க்கைப்படவோ, என் தலைவிதியை அமைத்தாய்! எனது இல்லற வாழ்க்கையில் இன்பத்திற்கே இடமில்லாமற் போய் விடுமோ?"—என்று பலதிறப்பட்ட சிந்தனைகளில் தலைப்பட்டு—கவலைக் கடலில் ஆழ்ந்தேன்.

* * * *

அச் சம்பவத்திற்குப் பின் இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன. எனது கணவரது பெற்றோர், மண்ணுலக வாழ்வைத் துறந்து விண்ணுலகெய்தினர். பெற்றோர் மறைந்தபின் எவரும் கேட்பவர் இல்லாமையால், எனது நாதர் பற்பல தீயோரது கூட்டுறவைக் கொண்டார். மதுபானப் பித்தும் சூதாட்டப் பைத்தியமும் எனது கணவருக்கு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வரலாயிற்று. ஒரு வருட காலத்திற்குள், அவர் குடும்பச் சொத்தில் பெரும் பகுதியையும் ஒழித்து விட்டார். பாக்கியிருந்த சொத்துக்களையேனும் காப்பாற்றக் கருதிய யான், ஒருநாள் அவரிடம் சென்று நின்று—"ஆருயிர்த் தலைவரே! தாங்கள் குடும்ப முன்னேற்றத்தில் கவலையற்றிருந்தால், நமது கண்மணி குமரேசன் பிற்காலத்தில் ஆதரிப்பாரின்றி அனாதையாகத் தவித்து நிற்க நேர்ந்துவிடுமல்லவா? இனியேனும் சிறிது கருணைகொண்டு, தங்களை வீண் செலவுகளுக்கு உட்படுத்துவோரது கூட்டுறவை நீக்கலாகாதா?"—என்று மெல்லிய குரலில் கூறித் தலைகவிழ்ந்து நின்றேன். அம்மொழிகள் அவரது செவிகளில் விழுந்தனவோ இல்லையோ, அவர் சீறி எழுந்து, நின்றபடியே 'பூட்சு' அணிந்த காலால் என் வயிற்றில் உதைத்தார். யான் அச்சமயம் ஆறுமாத கர்ப்பவதியாக இருந்ததால், சகிக்க முடியாத கொடிய வேதனையோடு தரையில் விழுந்தேன். என் வயிற்றில் இருந்த சிசுவுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ என்று என் மனம் பெரிதும் பதறியது. கண்களிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாகப் பெருகியது. எனது செவிகளில் பின்வரும் மொழிகள் விழுந்தன:—

"ஒரு பெட்டைக் கட்டையின் புத்தியைக் கேட்டுத்தான் நான் பிழைக்க வேண்டுமோ? என் வீட்டுச் சொத்தை நான் அழித்தால், என்னைத் தடுக்க உனக்கு என்ன தைரியமடீ! உன் மகன் உழைக்காமல் சோம்பேறியாக ஊர் சுற்றித் திரிவதற்காக அவனுக்கு நான் சொத்தும் சேர்த்து வைக்க வேண்டுமோ? உன் கொழுப்பெல்லாம், 'நானும் ஒரு படித்தவள்' என்ற அகங்காரத்தால் உண்டானது தானே! அதைக் கூடிய சீக்கிரம் எப்படி அடக்குகிறேன் பார்!"

* * * *

ஒருநாள், வெளியிலிருந்து வீட்டுக்குவந்த எனது கணவனோடு, நவீன நாகரிக உடை உடுத்திய மாது ஒருத்தியும் வந்தாள். அவள் முகத்தை நான்

190098

எறிட்டு நோக்கியபோதே, அவள் நல்லொழுக்கம் உடையவளோ எனும் சந்தேகம் என் மனத்தில் தோன்றியது. பின், எனது கணவன் என்னைக் கூப்பிட்டு, "இன்று முதல் நீ எனக்கு மனைவியாக இருக்கத் தகுந்த யோக்கியதை உடையவளல்ல. உன்னை எனது மனைவியென்று எனது நண்பர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ளவும் மிக்க வெட்கமாயிருக்கிறது. ஆதலால், எனது மனத்திற்கு மகிழ்வூட்டக்கூடிய நவீன நாகரிகத்தில் சிறந்த இந்தச் சுந்தரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இன்று முதல் இவளே இவ்வீட்டு எஜமானி. உனக்கு இனி இங்கிருக்க இஷ்டம் இருந்தால், இவளுக்கு வேலைக்காரியாக இருக்கச் சம்மதமானால் இரு; இல்லாவிட்டால், இப்பொழுதே உன் தாய் வீட்டுக்கு ஓடிப்போய்விடு—" என்று கூறினார். தெய்வமே! அன்று அவர் கூறிய அம்மொழிகளை, இன்று என் மனம் நினைத்துக்கொண்டுவிட்டாலும் எவ்வளவு பாடு படுகிறது!

கற்பிற் சிறந்த மங்கை, தனது கணவனால் விளையும் எத்தகைய துன்பத்தையும் சகித்துக்கொண்டு விடக் கூடும். ஆனால், அவரால் மனமார வெறுத்து விலக்கப்படுவதையும், தான் இருந்த பதவியில்—எவ்வகையாலும் சிறிதளவும் தகுதியில்லாத வேறு ஒரு இழிந்தமாது—மதி மயக்கங்கொண்டு அமர்த்தப்படுவதையுங்கூடச் சகித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால், ஐயோ! அவளது மனநிலை என்னாகும்? என் மீதிருந்த ஆபரணங்களையெல்லாம் எனது கணவர் கழற்றிக்கொண்டுவிட்டார். ஒப்புயர்வற்ற ஆபரணமாக மதித்திருந்த கணவரையே மற்றொருத்திக்குப் பறிகொடுத்துவிட்ட எனக்கு, கேவலம் வெறும் சுமையாகத் தோன்றிய ஆபரணங்களை இழந்துவிட நேர்ந்தது துன்பமாகத் தோன்றவில்லை. அவற்றால் மகிழ்வுறக்கூடிய மணவாளரே அவை என்மேல் இருப்பதை விரும்பாதபோது, அவற்றால் எனக்கு என்ன பயன்? புதிதாக வந்த மங்கையை ஸ்நானம் செய்விப்பது, அவளது புடவைகளைத் துவைப்பது, அவளுக்கு அன்னம் பரிமாறுவது முதலியவைகளை யெல்லாம் நாடோறும் நானே செய்தாக வேண்டும் என்று எனது கணவன் எனக்குக் கட்டளை யிட்டு விட்டார். கணவனைக் களிப்பூட்டுவதற்காக எத்தகைய குற்றேவல்களையும் செய்வதில் சற்றும் சலிப்புறாத மனமுடைய யான்—எஜமானியாக வாழ்ந்திருந்த வீட்டிலேயே வேலைக்காரியாக வாழ நேர்ந்ததையும் விதியின் கொடுமை என்று பொறுமையுடன் சகித்துகொண்டு விட்டேன்.

எனது கணவன் எத்தகைய கொடிய வசைமொழிகளைக் கூசாது கூறினாலும், ஒரு நாளேனும் அவரோடு எதிர்த்து நின்று ஒரு மொழியும் உரைத்தறியேன். புதிதாக வந்தவள் எத்தகைய இழிந்த மொழிகளால் என்னைத் திட்டினாலுமே, யான் அவளோடும் என்றும் எதிர்த்து நின்றதும் இல்லை. வசைமொழிகளால் என்னை வருந்தச் செய்ய முடியவில்லை என்று கருதிய என் கணவர், கையாலும் கோலாலும் அடிக்கவும் தொடங்கி விட்டார். எவ்வளவோ எச்சரிக்கையோடும் பயத்தோடும் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து வந்தும், அடிகளும் உதைகளும் எனக்கு அடிக்கடிக் கிடைத்து வந்தன. என் துன்பத்தைப் பிறரிடம் முறையிட்டு ஆறுதல் பெறவும் நினையாது விதியின் கொடுமையை நினைத்து இறைவனிடமே முறையிட்டுக்கொண்டிருந்த நான், வீட்டை விட்டு வேறு எவ்விடத்திற்கும் செல்ல விரும்பாதவளானேன். வீட்டிற்கு வருவோரிடமும் எனது கணவர் கொடுமையை முறையிட்டதுமில்லை. இவ்வளவு பொறுமையோடு யான் காலங்கழித்தும், எப்படியேனும் என்னை

வீட்டைவிட்டு வெளியே துரத்திவிட வேண்டுமென்னும் தீவிர எண்ணம், எனது வாழ்வைக் குலைக்கவந்த மங்கையின் மனத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதன் பயனாக, அம்மாது எனது கணவரிடம்,, "நாகரிகம் தெரியாத இந்தக் கர்நாடகக் கழுதைக்கு, எனது மனத்திற்கு இசைந்தபடி வேலை செய்யத் தெரியவில்லை. நான் உங்களுக்கு வேண்டுமானால், இவளை உடனே வெளியில் துரத்திவிடுங்கள்"—என்று முறையிட்டாள்.

அவள் கூறியதற்கிணங்க ஒருநாள் எனது கணவர் என்னை அழைத்து, "செக்கோசைக்கும் தம்பூருக்கும் ஒத்துவராததுபோல், நவீன நாகரிகத்தில் சிறந்த எனக்கும் கர்நாடகக் கழுதையாகிய உனக்கும் இனியும் பொருத்தம் இருக்காது. ஆதலால் மரியாதையாக உனது மகனை அழைத்துக்கொண்டு உனது தாய் வீட்டிற்குப் போய்விடு"—என்று கூறினார்.

அம்மொழிகள் எனது செவிகளில், இரத்தமும் சீழும் வடியும் கொடிய புண்ணிலே கூரிய வேல் பாய்ந்ததுபோல் பாய்ந்து சகித்தற்கரிய வேதனையை விளைவித்தன. இருதயத்திலிருந்து பொங்கி எழுந்த ஆற்றொணாக் கொடுந்துயரால், எனது கண்களிலிருந்து பெருகிய கண்ணீர், எனது கன்னங்களை நனைத்து யான் நின்ற நிலத்தையும் நனைத்தது. தழதழத்த குரலிலே, "மனமறிந்து தங்களுக்கு ஒரு பிழையும் செய்தறியாத என்னை—தங்களையே தந்தையாகவும் தாயாகவும் குருவாகவும் தெய்வமாகவும் மனமார உறுதியாக நம்பி வந்துள்ள என்னை—தங்கள் பொருட்டு எத்தகைய துன்பத்தையும் இன்பமாகவே கொண்டு நடக்கத் தயங்காத என்னை—தங்களோடேனும் தங்களது காதலியோடேனும் ஒருநாளேனும் எதிர்த்து நின்று பேசியறியாத என்னை—அக்கினி சாட்சியாக ஆன்றோர் முன்னிலையில் என்றுங் கைவிடேனென்று உறுதிமொழி உரைத்துக் கைப்பற்றிய என்னையா வெளியில் போகச் சொல்கிறீர்கள்? அடி பட்டாலும்—உதை பட்டாலும்—கந்தை கட்டினாலும்—கூழ் குடித்தாலும்—குற்றேவல் செய்தாலும் தங்களோடு வாழ்வதிலுள்ள திருப்தி,. வேறு எவ்விடத்தில் எனக்குக் கிடைக்கும்? எனக்காக மனம் இரங்காவிட்டாலும், தாங்கள் தந்தருளிய செல்வனுக்காகவாவது என்மேல் இரக்கங் காட்டக்கூடாதா?"—என்று இருவிழிகளினின்றும் நீர் பெருகி வழிய நின்று கூறி அவரது அடிகளில் வீழ்ந்தேன்.

ஐயோ! தெய்வமே! அப்பொழுதுகூட அவர் மனம் கொஞ்சங்கூட இளகவேயில்லையே! தனது கால்களில் விழுந்து கெஞ்சுபவரை—கொஞ்சமும் நெஞ்சு இரக்கமின்றி—தலையில் எட்டி உதைக்கவும் மனங்கொண்ட ஒருவரையும் எப்படித்தான் படைத்தாயோ? எனது செல்வ மகனை மயிரைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுவந்து என்னருகில் நிறுத்திய அவர், "இப்பொழுதே உன் அம்மாளுடன் உன் பாட்டி வீட்டுக்கு ஓடிப்போய்விடு. இல்லாவிட்டால் இன்று இராத்திரி உன்னையும் உன் அம்மாளையும் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் கட்டாயம் கொலை செய்து ஒழித்துவிடுவேன்"—என்று மிகுந்த கோபத்துடன் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். "அம்ம! அம்மா!! அப்பா உன்னையும் என்னையும் கொன்னுடுவேன்னு சொல்லிட்டுப் போயிட்டாரே! இன்னுமே இங்கே நான் இருக்கவே மாட்டேன். இப்பவே நாம்ப நம்ம பாட்டி ஊட்டுக்குப் போயிடலாம் வா!"—என்று அழுதுகொண்டே கூறினான் எனது செல்வக்கண்மணி. எனக்குத் தாலி கட்டிய கைகளே, எனது கழுத்தைக் கத்திகொண்டு அறுத்துவிடுவதும் எனக்குப் பரம சம்மதமாகவே இருந்தா

லும் எனது வயிற்றில் இருந்த இளஞ்சிசுவும் பக்கத்தில் என்னைப் பரிதாபமாக நோக்கி நின்ற செல்வச் சிறுவனும் எனது மனத்தை மாற்றிவிட்டனர். அவ்விருவரும் அநியாயமாக கொல்லப்படுவதற்குக் காரணமாக நிற்பது கொடும் பாபமென்று பெரிதும் அஞ்சிய யான், வேறு வழியின்றி கண்ணும் கருத்தும் கலங்கிய வண்ணம் எனது செல்வ மகனோடு வெளிப்பட்டு எனது தாய் வீடு சேர்ந்தேன்.

'வீண் கவலைகளால் உடல் நலத்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளும்படி என்னை விட்டு விடக்கூடாது'-என்று மனங்கொண்ட எனது பெற்றோர் எவ்வளவோ முயற்சிகளைச் செய்து பார்த்தும், என் தாய் வீட்டில் எனது மனம் எத்தகைய இன்பத்தையும் பெறவில்லை. எவ்வளவோ சகிப்புத் தன்மையைக் கொண்டிருந்தும், இப்பிறவியிலேயே எனக்கு எத்தகைய இன்பமும் ஏற்படாமல் செய்துவிட்ட என் கணவனை இன்றும் என் மனம் பகைக்கத் துணியாது. வாயும் டழிக்கத் துணியாது. எனது இன்ப வாழ்க்கையை அவர் பாழ்படுத்திவிட்டாலும், அவரேனும் என்றும் இன்ப வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதே என் பிரார்த்தனை. ஆண்டவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளை அளிப்பாராக. இவ்வுலகில் இவ்வுடல் இருக்கும் கடைசி நாள் வரையில், எனது கழுத்தில் மங்கலநாணும் நெற்றியில் குங்குமத்திலகமும் நீங்காதிருக்கும் பாக்கியத்தையாவது எனக்கு அளித்தருளுமாறு இறைவனை வேண்டுகின்றேன். எப்பொழுதும் எனது கணவரது நினைவு என் நெஞ்சில் நீங்காது இருக்குமாறு அவரது நினைவுக் குறியாக இறைவன் எனக்கு அண்மையில் அளித்தருளிய என் இளஞ்செல்வக் கண்மணியின் கன்னங்களிலே இதோ ஆசையோடு முத்தமிடுகிறேன். என்ன இது! எனது வாய் முத்தமிட்டாலும், எனது கண்களிலிருந்து பெருகும் கண்ணீர், இச் செல்வனின் கன்னங்களை நனைக்கிறதே! முற்பிறப்பில் செய்த தீவினைப் பயனை இப்பிறப்பில், அனுபவித்து விட்டேன்; இப்பிறப்பில், என் மனம் அறிந்து எவருக்கும் தீங்கு நினைத்தறியேன். ஏ! இரக்கமற்ற கொடிய விதியே! மறு பிறப்பிலும் நீ என்னைத் தொடர்ந்து வாட்ட முடியுமோ?

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

வயது முதிர்ந்தோர் கல்வி

'வாலிபன்' எழுதியது.

வயது முதிர்ந்தோர் கல்வியைப்பற்றி வாலிபன் எழுதுவது தவறாகுமா? ஆகாது. இது அதிகப் பிரசங்கமெனவும்படாது. வாலிபனுக்கிருக்கும் அதிர்ஷ்டம் மூத்தோருக்கு மிருந்திருக்குமாயின், மூத்தோருக்கு வாலிபன் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதே ஒன்றுமில்லை. அப்படியில்லாமலிருப்பதால் தான் இந்த வியாஸம் எழுத நேரிட்டது.

"ஓய் பெரியவரே! நீர் என்ன கிளாஸ் வரையில் வாசித்திருக்கிறீர்?"

"கிளாஸா? அதென்னப்பா அது? கிளாஸ் என்றால் கண்ணாடி யென்றல்லவா சொல்லுகிறார்கள்? என்ன விதமான சாராயம் குடித்திருக்கிறாய் என்று கேட்கிறாயா?"

வாலிபன் (நகைத்து) "இல்லை, இல்லை, நீர் என்ன வகுப்பு வரையில் வாசித்திருக்கிறீர் என்று கேட்கிறேன்."

கிழவர்:—"எனக்கு வகுப்பு என்ன தெரியும் அப்பா? ஏதோ பிறந்தேன். ஐந்தாறு வயதிலேயே தாய் தந்தையரை இழந்தேன். வேலைக்குப் போட்டார்கள்; ஏதோ பயிர்த்தொழில் கொஞ்சம், பருத்திவேலை கொஞ்சம் தெரியும். என் காலமும் முடியப் போகிறது. கடவுள் என்றைக்குக் கூப்பிடுகிறாரோ அன்றைக்குப் போவேன்."

வாலிபன்:—"இருக்கட்டும், பெரியவரே! இந்த உலகில் இவ்வளவு புதுமைகள் இருக்கின்றனவே, இவற்றைப் பற்றி யறிந்து கொள்ளவேண்டாமா?"

கிழவர்:—"சொல்லிக் கொடுப்பவர் யாருமின்றி எவ்வாறு நான் தெரிந்து கொள்வது? புத்தகங்கள் படிக்கவோ தெரியாது. எந்தப் புத்தகம் படிக்க வேண்டுமென்றும் தெரியாது."

வாலிபன்:—(விசனத்தோடு) "ஆ! உலக விஷயங்களை யறிந்தாலல்லவோ கடவுளின் பெருமை தெரியவரும். கண்களிருந்தும் அவைகளை உபயோகப்படுத்த முடியாவிடில் எவ்வளவு கஷ்டம். ஞானக்கண்ணைக் கொடுக்காமல், தாமே ஞானிகள், வேறு யாருமில்லையென்று இறுமாப்புக்கொண்டிருப்பவர்கள் எவ்வளவு பாவஞ் செய்கிறவர்களாகிறார்கள். இறைத்த கிணறல்லவோ ஊறும்! மற்றவர்களுக்கும் தாம் கற்றதை அறிந்ததை யெடுத்துச் சொல்லின் எவ்வளவு மேன்மை, எவ்வளவு கௌரவம்!"

கிழவன்:—"எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தால் எவ்வளவு அனுகூலம்! எனக்குக் கடிதம் வந்தால் இன்னொருவனைக்கொண்டு படிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கடிதம் எழுத வேண்டுமென்றாலும் அப்படியே இன்னொருவனைக்கொண்டு எழுத வேண்டும். சில அன்னியோன்னியமான விஷயங்களிருக்கலாம். அவற்றை எப்படித் தெரிவிப்பது?''

* * *

சில வருஷங்களுக்கு முன் பெண் கல்வியைப் பற்றி வெகு மும்முரமாகப் பத்திரிகைகளில் பிரசாரம் நடந்து வந்தது. இப்போது அதைப்பற்றி அதிகம் கேள்விப்படுவதில்லை. ஒருகால் பெண் கல்வி அபிவிருத்தி அடைந்துவிட்டதென நினைத்திருக்கிறார்கள் போலும்! இக்காலத்துக் கல்வி ஆண் மக்களுக்கே உபயோகமில்லாமலிருக்கும்போது பெண்களுக்கு அதேவிதமான கல்வி என்ன பிரயோஜனமென்று அனேகர் யோசிக்கிறார்கள். கல்வியென்பது ஒருவன் பிற்காலத்திற்குத் தேவையானவற்றைக் கற்றுக் கொடுப்பதுதான். பெண்களுக்கு உலக அனுபவத்தைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொடுப்பதோடு இல்வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றையும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். இப்போது தான் கல்கத்தாவில் பெண்களுக்குத் தனிக்கல்வி திட்டமொன்று ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இதில் நூல் நூற்பது, வீட்டை அலங்கரிப்பது, சித்திரம் எழுதுவது, பாடுவது, சமையல் செய்வது, சாயந்தோய்ப்பது, துணி தைப்பது, முதலியவற்றில் தேர்ச்சி பெறவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இத்துடன் கணக்கு எழுதுவதும் மற்ற முக்கியமாகத் தெரிய வேண்டிய பாஷைகள் முதலியவற்றையும் கற்பிக்கப் போகிறார்கள். ஸ்திரீகளே குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்க்கப் போகிறார்கள். இத்தொழிலே அவர்களில் பெரும்பாலார்க்குத் தொழில். ஆகவே, சிகிச்சை முறை, குழந்தைகளை வளர்ப்பது முதலிய விஷயங்களைக் குறித்தும் சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். நமது ராஜதானியிலும் இம்மாதிரி ஏற்பட்டு விட்டால் நலமாயிருக்கும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தாய் தந்தையர் தம்முடைய பெண்களின் படிப்பை இப்படி நடத்த வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கும் போர்டாருக்கும் எழுதிக் கொள்வது இன்றியமையாதது. பெண் ஆறுவது பாரத்தில் படிக்கிறாள். சபையில் இங்கிலீஷில் பேசுவாள், ஆல்ஜிப்ரா என்னும் எழுத்துக்கணக்கு, அங்ககணிதம் முதலியவற்றில் இவளே வகுப்பில் முதல். வீட்டு வேலை செய்யத் தெரியாது, சமையல் செய்வது அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. நமது புராதன நாகரிகமே அவளுக்குப் பிரியமில்லையென்று சொல்வது சில பெற்றோருக்குப் பிரியமாயிருக்கலாம். ஆனால் நமது தேசாசாரத்தைவிட மற்ற தேசங்களின் கொள்கைகள் மேலென்பதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. சில பழுதுகளிருக்கலாம். முழுவதும் பிசகென்று ஒருபோதும் அசட்டை செய்யலாகாது. பண்டைக்கால நாகரிகத்தையுங் கைவிடாமல் மேனாட்டு நாகரிகத்தில் மேலானதையும் அனுசரித்து நடப்போமானால் நமக்கு நன்மையுண்டாகும்.

இதுக, மூத்தோர் கல்வியிலும், நாம் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். வயதான பிறகு பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போய் படிக்க முடியாது. உத்தியோகத்திற்குச் சென்று திரும்பியதும் அதிக ஊக்கமாக பெரிய கிரந்தங்களைப் படிக்கவும் முடியாது. அவர்களுக்கு அடித்துச் சொல்லிக் கொடுக்கவும் முடியாது. தாமே படிப்பது அவர்களுக்குக் கடினமாயும் இருக்கும். ஆகவே, அவர்களுக்குக் [illegible] நாம் அறிவையூட்டவேண்டும். இதற்கென்ன வழி?

அனேகமாய் வயதானவர்கள் காலையில் வேலையாயிருப்பார்கள். அப்போது அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது தவறு. மத்தியான வேளையில் வேலை செய்து களைத்திருப்பார்கள். சாயங்காலம் 4-மணிக்கு மேல் ஒரு வேலையுமில்லை. தேகாப்பியாசமென்பதும் அவர்களுக்கு அவசியமில்லை. ஆகவே அச்சமயத்தில் அவர்களுக்கு உலக விநோதங்களைப் பற்றிக் கூறினால் ஆவலோடு கேட்பார்கள். தற்காலம் காலக்ஷேபமென்பதே அபூர்வமாய்க்கொண்டு வருகின்றது. அப்படி நடந்தாலும் திருப்பித் திருப்பி சீதாகல்யாணம், நந்தனார் சரித்திரம் கருட கர்வ பங்கம் முதலிய கதைகளையே சொல்லுகின்றனர். இக்கதைகள் சொல்வது தவறல்ல. இவைகள் தெவிட்டா அமிர்தமே. ஆயினும் இம்மாதிரி கதைகளுக்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு சாஸ்திரத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கஞ் செய்தால் எவ்வளவு நலமுண்டாகும்! நமது தேச சரித்திரமே யறியாதவர் எத்தனையோ கோடிகளிருக்கிறார்கள். தேசசரித்திரம் ருசிகரமாக இருக்காதா? உலகத்தின் மற்ற தேசங்களைப் பற்றிச் சொன்னால் தெரியாதா? அது ருசிகரமில்லையா? வானத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களைப் பற்றிச் சொன்னால் இன்பமில்லையா? ரசாயன முறையில் ஏதாவது சொன்னால் நன்றாய்க் கேட்கமாட்டார்களா? இவற்றையெல்லாம் படித்த மேதாவிகள் வேலையில்லை வேலையில்லையென்று சும்மா யிருப்பதை விட, அவரவர்கள் கிராமங்களில் பொதுக் கூட்டங்கள் போட்டு விவரித்தால் எவ்வளவு நன்மையுண்டாகும்? வாலிபர்களே இதைச் செய்யவேண்டும். இன்றைய வாலிபனே நாளைய கிழவன். இவன் வழி காட்டினால் தான் நாளைச் சிறுவன் பாடுபட்டு தேச முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பான்.

எழுதவே தெரியாதவருக்கு எழுத்துக்களும் சொல்லிக் கொடுத்து இரண்டு மூன்று மாதங்களில் எழுதப் படிக்கப் போதுமான பயிற்சியுண்டாக்க வேண்டும். அதன் பிறகு, எளிய நடையிலிருக்கும் புத்தகங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்துப் படிக்கும் அப்பியாசத்தைப் புகட்டவேண்டும்.

சென்னையில் இப்போது நடந்து வரும் புத்தகாலய இயக்கம் என்பது இவ்விஷயத்தில் உதவி புரியும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு சிறு புத்தகாலயமிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்? புத்தகாலயமென்றால் கதைப் புத்தகங்கள் மாத்திரமல்ல. விவசாயம், நெசவுத்தொழில், கோழி வளர்ப்பது தேசபரிபாலனம், தேச சரித்திரம், பூகோள சரித்திரம், இலக்கிய நூல்கள் முதலியவை யிருக்கவேண்டும். இவற்றில் சிலர் மனிதர் தாமே வாசிக்கும்படியாகவும், மற்றுஞ்சில ஒருவர் வாசித்து அர்த்தம் சொல்ல மற்றோர் கேட்கும்படியாகவுமிருக்கும். பொதுக் கூட்டங்களில் ஏதேனும் சந்தேகமுண்டானால் நிவர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். ஆற்றோரங்களிலும், கோவில் மைதானங்களிலும் இக்கூட்டங்கள் தினந்தோறும் அல்லது வாரந்தோறும் கூடினால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்? மாதத்திற்கொருமுறை பக்கத்திலிருக்கும் கிராமங்களிலிருந்து மனிதரை வரவழைத்து பொதுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும்படி செய்தால் முன்னேற்றம் கட்டாய மடையலாம். தேவையான புத்தகங்களைச் சென்னையிலிருந்து வரவழைத்துப் படித்துவிட்டுத் திருப்பி யனுப்பிவிடலாம்.

அடிக்கடி மதத்தைப் பற்றிப் பிரசங்க[illegible]லாம். இதில் பிறரைத் தூஷிக்காமலும் மற்ற மதங்க[illegible] மதங்களின்

முக்கிய அம்சங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். அந்தந்த மதத்தில் சேர்ந்தவரை வரவழைத்துப் பிரசங்கம் செய்யச் சொன்னால் பொதுவாக ஒற்றுமைக்கு இடமுண்டாகும். இந்து முஸ்லிம்களை யெடுத்துக்கொண்டால் ஒருவருடைய மதம் இன்னொருவருக்குத் தெரிவதில்லை. இதனாலோ சண்டை சச்சரவு ஏற்படுகிறது. சில தினங்களுக்கு முன் நான் வெளியூர் போகும்போது ஒரு முஸ்லிம் வியாபாரி கூட வந்தார். அவர் வியாபாரி தான். அதிகம் படிக்க அவகாசமுமிராது. அவரை நான் "தாங்கள் மெக்கா போகவில்லையா? யென்று கேட்டேன். அதற்கவர் "மெக்காவுக்குப் போவானேன். குரானில் மெக்கா போய்த்தான் ஆக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. "மெக்கா போவதைவிட உன்னோடு வசிக்கும் தந்தை தாய்ப்பேண்" என்று சொல்லியிருக்கிறது என்றார். ஹிந்து மதத்திலும் 'மாதா வயிறெரிய மஹேஸ்வர பூஜை யேன்?' என்று சொல்லி யிருக்கவில்லையா? இவற்றை யெல்லாம் கவனிக்கும்போது மதங்களெல்லாம் ஒன்றே. ஏனெனில் ஒரே ஒரு கடவுளைப்பற்றிப் பலவிதமாக ஆராய்கின்றனவென்று ஏற்படுகிறது.

இரத்தினபுரி இரகசியம்
மூன்றாவது கதை.

நமது 'ஆனந்தன்' வாசகர்கள் வேண்டுதலுக்கிணங்க ஆரம்பித்த நமது 'மனமோகினி' என்னும் நாவல் சஞ்சிகையின் 10-வது ஆண்டு முடிந்து இந்த பிப்ரவரி மாதம் முதல் 11-வது ஆண்டு பிறந்திருக்கிறது. இதில் பல அற்புத நாவல்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து பிறகு புஸ்தக ரூபமாக வெளியிடப்படுகின்றன. 'இரத்தினபுரி இரகசியம்' என்னும் நாவலின் முதல் இரண்டு கதைகள் கொண்ட ஆறுபாகம் பிப்ரவரி மாத சஞ்சிகையுடன் முடிந்துவிட்டபடியால் மார்ச்சுமாத சஞ்சிகைமுதல் அதே நாவலின் ஏழாவது பாகம் புதிய கதையுடன் வெளியாகி இப்போது எட்டாம் பாகம் அக்கதையின் தொடர்ச்சியாக வெளிவருகிறது. நாவல் பிரியர்கள் அனைவரும் அதற்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து நமக்கு உற்சாகமூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். பிரதி மாதமும் கிரௌன் சைஸில் 80 பக்கங்களுடன் வெளியாகின்றது.

இதன் வருஷ சந்தா ரூபா 2-8-0 தான்.

மானேஜர்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புனைந்துரையும் மறுப்பும்.

(கோபாலதிருமலை, பி. எ.)

நண்பர் திரு. தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான் B. A., அவர்களைப்பற்றி "போதினி" நேயர்களுக்கு எடுத்துரைக்கப் புகுவது கொல்லத்தெருவில் ஊசி விற்கப் புகுவதொக்கும்; அன்னாரைப் புனைந்துரைக்கப் புகுவதும், பொற் குடத்துக்குப் பொட்டிடுவதே யொக்கும். அன்னாரின் ஆராய்ச்சித்திறம், அறிவின் திட்பம், பொருள் கொள்ளும் பேராற்றல், தெள்ளிய தமிழின்பாற் றான்கண்ட வின்பத்தைப் பிறருக்கும் ஊட்டும் நயம், ஆகியவற்றை அன்னார்வரையும் கம்ப ராமாயணக் கட்டுரைகளிற் காணாதாரும் கண்டு மகிழாதாருமிலர்.

அன்னார், "போதினி"யில் கடந்த ஐப்பசித் திங்கள் மலரில் வரைந்திருக்கும் "கம்பர் கவியின் செந்தமிழின்பம்" என்ற தலைப்பெயர்கொண்ட கட்டுரையை வாசகர்கள் மறந்திரார்.

வான்மீகியின் முதனூலைப் பின்பற்றி இந்நூலை யெழுதுகிறேன் என்று கூறித் தொடங்கினராயினும், கவியரசர் தாம் வாழ்ந்த காலத்திற்கும், இடத்திற்கும், அவண் வழங்கிய பழக்க, வழக்க, ஒழுக்க நாகரிகத்துக்கு மொப்ப, இராமகாதையை அழகுறத் திருத்தி யமைத்தமையும், பாண்டி நன்னாட்டிற் குவமைநாடிய நல்லிசைப் புலவர், முத்தும் முத்தமிழும் ஈன்று உயர்ந்ததால் ஒப்பதும், மிக்கது மிலாதாயது என்னும் பொருள் தொனிக்குமாறு,

"எத்திறத்தினும் ஏழுலகம் புகழ்
முத்தும் முத்தமிழும் தந்து முற்றுமோ"

எனக் கூறிய வாயிலானும், "காவிரி நாடென்ன கழனி நாடு" என்று கோசலம் வருணிக்கப்பெறும் வாயிலானும் கவி யாசரின் தேசீயம், இயற்கைக் கவிநலம் இவைகளை விளக்கி யிருப்பதும், காவியம் முழுவதிலும், தமிழர் நாகரிகம், ஒழுக்கம், தமிழ் இலக்கிய வமைதி இவைகளிற் சிறந்த அம்சங்களை மறவாது புகுத்திச் சிறப்பித்திருப்பதையும், ஆசிரியர் நயம்பட நடையில் அழகுற வரைந்திருப்பது, கற்றோரன்றி மற்றோரும் கற்றுக்களிக்கும் முறையில் அமைந்ததாயினும், அதில் யாம் சில முரண்பாடுகள் கண்டமைக்கு வருந்துகின்றனம். யாம் கண்டவை முரண்டுபாடுதாமா, அல்லது முரண்பாடாகக் கொண்டது தவறா வென்பதை யறிவான் விழைந்து ஈண்டு வரையலுற்றாம்.

முதனூலாசிரியராகிய வான்மீகி "அவர் பிறந்த நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களுக்கேற்ப, சுயம்வரம் ஒன்று நாட்டி, அச்சுயம்வரத்தில், ஆற்றல் மிகுந்த அரனது வில்லை வளைத்து நாணேற்றுவாருக்குச் சீதையைப் பணயமாகக் குறித்து" மணவினையை ஆசுரமுறையில் முடித்ததைத் தமிழர் நாகரிக ஒழுக்க

முதலியவற்றிற் கொவ்வாதெனத் தள்ளி, தமிழ் பழக்க ஒழுக்கங்களிற் றோய்ந்த கவியரசர், தமிழ் மொழியின் சிறப்புடை யிலக்கணமாகக் கருதப்படும் களவியல் முறையில் காதையை நடத்தினார் எனக் கூறப்படுகிறது. ஈண்டு கவியரசரும் மணவினையை ஆசுர முறைபற்றியே நடத்திப்போந்தார் என வலியுறுத்த விழைகின்றோம்.

ஐம்பெருங் காப்பியங்களுட்பட ஏனைய காவிய ஆசிரியர்களுக்கும், கவியரசராகிய கம்பருக்கும் ஓர் பெரும் வேற்றுமை யுளதென்பது எம்மனோர் முடிபு. என்னெனில், கம்பரின் காவிய நிகழ்ச்சிகளில், பிற காவியங்களிற் காணக்கிடைக்காத தூர்வைகை இயற்கை யெனத் தோற்றும் இயல்பும், உண்மையெனத் தோன்றும் உயர்வும் அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். இதையே மேனாட்டார் "ரியலிஸம்" (Realism) என்பர். அதாவது, அழகமற்றதும், நம் வாழ்வில் ஒவ்வொருநாளும் நிகழ்வதுமான நிகழ்ச்சிகள், பழுதறச் சிறந்து ஒப்பற்றமுறை (Idealised Form) யில், காவிய நிகழ்ச்சிகளிற் பொறிக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி, காவிய ஆசிரியர் மக்கள் மனதைக் கவர்ந்து தம் காவிய வாயிலாக அறங்கூறுதல் முதலிய பணிகளாற்றுவ தியலாதுபோகும் என்பது அறிஞர்கண்ட முடிபாகும். வான்மீகர் பலவிடங்களிலும் இம்முறையினின்றும் வழுவியவர்—கம்பர் பெரும்பான்மையும் காவிய முழுதிலும் இம்முறையை மனத்து நிறுத்தியே கதையை நடத்துகின்றார். மேலும் வான்மீகர் இதிகாச மியற்றிய இன்னிசைப் புலவரேயன்றி கம்பரைப்போன்று, நாடக மியற்றிய நல்லிசைப் புலவரல்லர்.

எண்ணரிய தவத்தோனும், வள்ளலும், இளவலும் மிதிலை மாநகரின் பல வீதிகளையுங் கடந்து ராஜக்கிருகத்தை யணுகினர். அணுகுங்கால் கன்னிமாடத்தின் புறத்தே வகசேர்ந்தது. காலமோ மாலை. அதுகால், கன்னிமாடத்தின் நிலாமுற்றத்தில் தன்னிகரில்லாச் சேடியரொடும் பிராட்டி கூடிக் குலவியிருப்பது இயற்கையே யாகும். கன்னி மாடத்தின் புறத்தே யமைந்த ராஜபாட்டையிற் செல்லும் முனிவரும், அரசிளங் குமரரும் அப்படிக் குலவியிருக்கும் தலைவியின் கண்களினின்றுந் தப்புவதெங்ஙனம்? பிராட்டியோ, தென்றல் தேரான் விரும்பிக் கணை தொடுக்கக் கருதும் பருவத்தினள்; "ஆயிரங் கண்ணிலாதார்க் கழகு காண்பரிய நங்கை;" "கண்டு கண்ணேராக்காமர் காரிகை;" "கொல்லும் வேலும் கூற்றமும் என்னு மிவையெல்லாம், வெல்லும் வெல்லும் என்னுமதற்கே விழி கொண்டாள்." ஐயனோ, இந்திர நீலமொத்து இருண்ட குஞ்சியும், சந்திரவதனமும், தாழ்ந்த கைகளும், சுந்தர மணிவரைத் தோளுமே யல்லாமல், மாதர் உயிரைக் கொள்ளை கொள்ளும் முறுவலுங் கொண்டவன்; நெருக்கி யுட்புகுந்து, அருநிறையும் பெண்மையும் உருக்கி, மாதர் உயிரொடும் உண்டுபோகும் பேரெழிற் பெருமான்; கண்வழி நுழைந்து காரிகையைப் பெண் வழி நலனொடும், பிறந்த நாணொடும், எண்வழி யுணர்வையும் கவர்ந்து செல்லும் கள்வன். அண்ணலும் நோக்கினன்; அவளும் நோக்கினள். உருவும், திருவும் குலமும் பருவமும் ஒத்த உத்தமத் தலைவனும் தலைவியும், ஊழ்வினைப் பயனாக (அல்லது இவண், "தேவர் செய்த பாக்கிய முடைமையன்றோ! அன்னது பழுதுபோமோ?" என்றவாறு "அருங்கடையின் மறையறைந்தவறஞ் செய்த வறத்தின்பயனாக) தாமே எதிர்ப்பட்டனர். அப்படி எதிர்ப்பட்டோர் ஒருவர்மேல் ஒருவர் காதல் கொள்வது இயல்பே. கண்ணொடு கண்ணினை கவ்வி, ஒன்றை யொன்று உண்

ணத் தலைப்பட்டன; இருவர் அறிவும் ஒன்றியது; "இருவரும் மாறிப்புக்கிதய மெய்தினார்." இவ்வளவும் களவியலில் ஓர் சிறு பகுதியைச் சார்ந்தது. இத்துடன் களவியல்முறை நின்று விடுகிறது.

சீதையைப் பெறுவதற்குப் பணயமாக வைக்கப்பெற்ற அரன்வில்லை, ஐயன் குறிக்கொண்டான்; ஐயனைப் பெறுவதற்குப் பிராட்டியும், பிராட்டியைப் பெறுவதற்கு ஐயனுமே தகுந்தவரென்பதை யறிந்த முப்பகை தடிந்த மூதறிஞர் ஆசிகூறினர்; நங்கைக்கு நம்பியும், நம்பிக்கு நங்கையுமே பிறந்தவர் எனத் துணிந்த மாதர் "இருங்களிறிச் சிலையேற்றிலனாகில்......முருங்கெரியிற் புகமூழ்குதும்" என்றனர்; இவைகளுக் கிடையே ஸ்ரீராமபிரான் "மால்விடையும், பொன் நாகமும் நாகமும் நாண நடந்து" ஆடக மால்வரை யன்ன வில்லை ஜானகிக்குச் சூட்டிட நீடும் எடவிழ் மாலையென, இமைப்பில் எடுத்து, சூழ விருந்தோர் எடுத்தது கண்டார் இற்றது கேட்டார் என்னும்படி ஒடிப்பானாயினன். இப்பொழுதே நங்கையைப் பெறுதற்கு நம்பி உரியனாகின்றான். விண்ணோர், மண்ணோர், முனிவர் யாவரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

மேலும் கார்முகப் படலத்தின் தொடக்கத்திலேயே ஜனகன் வாயிலாகக் கவியரசர்

"நோற்றனள் நங்கையும் நொய்தி னையன்வில்
ஏற்று மேலிடர்க்கட லேற்றும்"

என்பதாலும் கம்பர் ஆசுர முறைப்படியே கதையை நடத்துவது அறியக்கிடக்கின்றது.

முனிவன் பின் சென்ற சிறுவனை நினைந்து நினைந்து சிந்தை கருகும் செய்யவளும், நீலமாலை வில்லிறுத்தாகச் சொல்லும் காளையைத் தன் உள்ளங் கவர்ந்த கள்வனேயென்று துணிகின்றாள்.

"கோமுனியுடன் வருகொண்ட லென்றபின்
தாமரைக் கண்ணினான் என்ற தன்மையால்
ஆமவனே கொல்லென்று ஐய நீங்கினாள்."

அடுத்த பாட்டில், "அல்லனே லிறப்பனென் றகத்துளுன்னினாள்" என்னுமிடத்து, வில்லிறுத்தானைப் புறக்கணித்துத் தான் கண்ட காளையையே மணப்பன் என்ற பிராட்டியின் உறுதியைக் காண்பிப்பதாகக் கொள்வதிற் பெருமையிலதாகிறது. ஆனால், பிராட்டி, நீலமாலை சொன்ன அங்க அடையாளங்களால், தன் மனதைக் கொள்ளைகொண்ட மன்னவனே வில்லிறுத்தான் என்ற ஐயப்பாடு சிறிது மில்லாத முடிபுக்கு வருகின்றாள். அத்துணை ஐயப்பாடு சிறிது மற்ற ஓர் முடிவை வலியுறுத்துவோர் அதற்குப் பெரும் பொருளைப் பணயமாக வைப்பது உலக வியல்பு. இந்த இயல்பு பற்றியே பிராட்டி தன் மனதின் உருவெளித் தோற்றத்திற் காணும், தவத்தோன்பின் சென்ற தாடாளனையும், நீலமாலை வில்லிறுத்ததாகச் சொல்லும் வீரனையும், தன் மனக்கண்ணில் ஒக்க நோக்கி இருவரும் ஒருவரேயெனத் தேறுகின்றனள். இவ்வாறு அகக் காணத்தால் தேறுதலுற்றவள் பின்னர் கோலங்காண் 'படலத்தில் புறக்காணத்தாலும் கண்டு தேர்ந்தனள் என்பதையே,

"ஐயனை யகத்து வடிவேயல புறத்துங்
கைவளை திருத்துபு கடைக்கணி னுணர்ந்தாள்."

என்று கொள்ளாது, வில்லிறுத்த வீரனுக்கு நங்கையை நல்கும் பொருட்டு சேடியர் தன்னைக் கோலஞ்செய்யுங் காலமெல்லாம், தான் அவனிலும் வேறாய, முனிவன் பின் சென்ற ஓர் பேரழகனையே நினைந்திருந்து, பின்னர் மண்டபத்தை யடைந்து, தன் மனச்சிறையில் மருவிய மன்னனைக்கண்டு மயக்கந் தீர்ந்தனள் என்று கொள்வது பொருத்தமற்றதாவதோடு, தலைவிக்கு இழுக்கும் பயக்கும். அப்படி அவள் முற்றுந் தேறாதவளாயிருந்திருப்பின், உலாவியவின்போது, நகரமாத ரனைவரையும் வீதிகளிலிழுத்து வந்த கவிஞர் பெருமான், பிராட்டியையும், கன்னிமாடத்து நிலாமுற்றத்துக்கு இழுத்துக் கொணர்ந்து தலைவியின் ஐயத்தை (அது உண்டாயின்) ஒழித்திருப்பாரன்றோ!

ஆகவே, உலக வியல்பு, உண்மை நிலை, இயற்கை முறை இவைகளினின்றும் வழுவாது காவியம் எழுதிப் போந்தவர் கவியரச ராகையால், களவியலின் இந்த ஓர் அங்கத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டனரேயன்றி முதனூலின் ஆசுர முறையை விடுத்தவ ரல்லர்.

நிற்க, நம்புலவர் பெருமான் மற்றோருயரிய உண்மையை விளக்குவான் வேண்டியே இந்த அளவிற் களவியல் முறையைக் கையாடி யிருக்கின்றனர் என்று கொள்வதும் அமையும். காகுத்தனைக் கானாள விடுத்த காவலனைக் காலன் வாய்ப்படுத்துவனென்று துள்ளிய இளவலை நோக்கி அண்ணல், "நீதி வளையா நன்னெறி நின்னறிவாது மன்றே" என்றபடி, நல்லாற்றினின்றோர் அறிவே நீதியாகும்—தெய்வமும் அதுவே. நன் மனமுடையோர் நினைத்தவாறே முடியுமென்பது நம்பிக்கை யன்றோ! பரிசுத்தமான தன் மனம் அவன்பாற் சென்றதால், சகுந்தலை க்ஷத்திரியப் பெண்ணே யென்று துஷ்யந்தன் தேறுவதாகக் கரையற்ற பெரும்புகழ் காளிதாசரும் குறிக்கலாயினர். உத்தமத் தலைவரது உள்ளம் நடவாத தொன்றை நாடாது. ஆகையால் உத்தமத் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானும், உத்தமத் தலைவியாகிய ஜானகியும், ஒருவரையொருவர் விரும்பி விட்டன ராகலின், விற்பணயமே யல்ல வேறு எப்பணயம் வைத்தாலும், வீரன் வெற்றியே பெறுவன் என்பதைக் கவியரசர் அழகுற வலியுறுத்துகிறார். ஆகவே, அசுரமண முறை யென்னும் சித்திரத்துக்குக் களவியற்றிலகமிட்டு, எழிலுறச் செய்தது கவிச்சக்கிரவர்த்தியின் தனிப் பெரும் பெருமை யாகும்.

இனி, இரண்டாவதாகத் தோன்றிய முரண்பாட்டைப்பற்றிக் கூறுவாம். கவியரசர், தமிழ்மக்களின் சிறந்த வொழுக்கம் முதலியவைகளை மனத்து வைத்துக்கொண்டே காவிய மியற்றினா ரென்பது உண்மையே. அரக்கர் கோன் அன்னையை அபகரித்துச் சென்ற முறையைக் கம்பர் வரையும்போது, வான்மீகியினின்றும் வேறுபட்டு வரைந்திருப்பதில் "ஒரு சிறந்த உண்மை பொதிந்து கிடக்கின்றது" என்று தொடங்கி வரைந்திருப்பது பொருத்தமற்றதாகும்.

பண்டைத் தமிழர், நிறையுடை மாதரைத் தெய்வந்தொழுங் கற்பின ரென்றும், கணவனை யல்லது பிறிது தெய்வம் பேணாக் கற்பினரென்றும்

இரு பாகுபாடு செய்தனர். இதிற் பின்னவரே "பிறர் நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியரா" கி, அதனாற் பிறர் நெஞ்சு புகாது, மழைவளந்தரூஉம் மாண்புமுடையாராவர். இதையே,

"தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை."

என்ற தமிழ்மறையும் வலியுறுத்தும். நிற்க, முன்னவராகிய, தெய்வந் தொழும் நிறையுடைப் பெண்டிர், "பிறர் நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியரா" காது, பிறர் நெஞ்சு புகுதற் கெளியராய், அவ்வாறு புகுதலால் மழைவளம் தரூஉம் தன்மையையு மிழந்தவராவர்.

"பிசியு நொடியும், பிறர் வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
மடவரலேவ மழையும் பெய்யாது."

என்பதே இதற்குச் சான்றாகும். ஓர் கற்புடைக் காரிகை பிறர் மனம் புகுதற்கு ஏதுவாயுள்ளது கடவுட் பேணல் போன்ற (மாசற்ற) குற்றமே யாகலின் பிறர் நெஞ்சு புகுந்தவர் கற்பில் வழுவியவர் என்று கொள்ள வியலாது. இன்னனையர் கடவுட் பேணுதல் போன்ற தம் செய்கையை விடுவாராயின் மழை வளந்தரூஉம் பெண்டிராதலும் கூடுமென்பது

"ஆங்கவை யொழிகுவையாயின் ஆயிழை
ஓங்கிய வானத்தின் மழையு நின் மொழியது."

என்று அரசிளங்குமரன் "பெண்ணே வா" வென்று தன்னை நோக்கி விளித்தவளவில் தான் கற்பு நிலையில் வழுவியதாக நினைத்து இரங்கிய மருதி யாம் நிறை கற்புடை நீர்மையாளைச் சதுக்க பூதம் தேற்றும் வாயிலாகப் புலனாகிறது. மேலும் பூதம், "கட்டாதுன்னையென்கடுந் தொழிற் பாசம்" என்று பிறர் நெஞ்சு புகுந்த மருதியை ஒறுக்காது விடுவதினின்று பிறர் நெஞ்சு புகுதலால் மாதர் கற்பு நிலையில் இழுக்குற்று வழுவியவர் என்று கொள்வதற்கு மிலதாகிறது.

பிராட்டியைப் பிறர் நெஞ்சு புகுந்த நிறையுடைய ராகவே யாம் கொள்ளவேண்டும். அரக்கர்கோன் நெஞ்சு புகுந்ததாலேயே, அவன் மாய மானை விடுக்கவும், வனம் புகுந்த வள்ளலையும் இளவலையும் பிராட்டியினின்றும் பிரிக்கவும், தவவேடந் தாங்கி வந்து தரணியின் தவமெனத் தோன்றிய தாயைத் தூக்கிச் செல்லவும் நேர்ந்ததேயன்றிப் பிறிதெவ்வாற்றான்? ஆனால் மேற்கூறியவாற்றான் பிறன் நெஞ்சு புகுந்ததால், அவர்தம் கற்புக்குன்றியதாகக் கொள்வதற்கில்லை. காவிய முழுதிலும், "கற்பினுக்கணி" "கற்பினுக்கரசி" "புகழின் வாழ்க்கை" "தருமம் போலியை" "கற்பின் வாழ்வினை" என்று போற்றப்படுகின்றார். ஆகவே, கவியரசர் இவ்விடத்து வேறுபட்டுக் காவிய மியற்றுங்காலத்து, பிறர் நெஞ்சுபுகாக் கற்பைப்பற்றி நினைத்தாரே யல்லர். "பிறர் நெஞ்சு புகுதலே நிறையுடைமைக்கு இழுக்கு என்ற தமிழர் கொள்கை" இங்கு பொதிந்து கிடக்கவுமில்லை. மற்று இவ் வேறுபாட்டில்

பொதிந்து கிடப்பதுதான் என்னையெனில் இது போன்ற இடங்களிற்றான் கவிஞர் பெருமான் தான் காவியத்தலைவன் தலைவியிடத்துக்கொண்ட உயர்ந்த பக்தியை வெளியிடுகின்றனர். பூர்வவினைப் பயனாகத் தான் வரைய நேர்ந்த, உலகம் போற்றும் உத்தமக் காவியத்திற்கு, உலகத்தை யீன்றளித்த தனிப் பெரும் தாயே தலைவியாக அமையப்பெற்ற கவியரசர், அன்னாரை ஒழுக்கங் குன்றி, புலத்தியன் மரபின் விழுப்பந் துடைத்த வீணன் மாசுமலிந்த கரங் களாற் றீண்டினன் என்பதைத் தன் பக்தி மேலீட்டால் நினைக்கவும் உரைக்கவும் பொருதவராதலின் வேறுபட்டு வரைந்தன ரென்று கொள்வதே சாலும். மேலும், வால்மீகத்தை முதனூலாக எடுத்துக்கொண்டா ராயினும், காவிய மியற்றும் முன், "சம்பு ராமாயணம்" "ஆனந்த ராமாயணம்" போன்ற பல நூல்களையும் ஆராய்ந்து அமைந்த விடந்தொறும் அவைகளின் கருத்தையும் கவியரசர் கொண்டுள்ளார் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல வுள. அந்த நிலைமையில் இராவணன், ஓர் பெண்ணின் சம்மதமின்றி அவளைத் தீண்டுவானாயின் இறந்து படுவான் என்றொரு சாப முண்டெனச் சாற்றும் "ஆனந்த ராமாயணக்" கருத்துக்கிசைய நிலத்தோடு தூக்கிச் சென்றனன் என்றனர் என்று கொள்ளவுங் கூடும்.

ஆகவே, இத்துணைக்காரணங்களால், கம்பர், ஆசுர முறைப்படியேயன்றிக் களவியல் முறைப்படி காவிய மியற்றக் கருதினாரில்லை யென்றும், களவியல் முறையைச் சிறிதளவு கையாடியது, தலைவன், தலைவி முதனூலின் ஆசுரமுறை இவைகளைச் சிறப்பித்தற் பொருட்டேயன்றி, முதனூலினின்றும் மாறுபட்டுப் பிறிதொரு முறையில் காவியத்தை முடிக்கக் கருதியல்லவென்றும், அரக்கர்கோன் அன்னையை அபகரித்துச் செல்லும் முறையை வான்மீகத்தினின்றும் வேறுபட்டுச் சொல்லுமிடத்துக் கம்பர் கற்பெனப்படுவது பிறர் நெஞ்சு புகுதாமை யென்ற தமிழ்மக்களின் கருத்தைப் பொதியவைத்திலர் என்றும், பிறர் நெஞ்சு புகுதாமை யென்ற தமிழ்மக்களின் கருத்தைப் பொதிய வைத்திலர் என்றும், பிறர்நெஞ்சு புகுதாமை யென்பது நிறையுடைப் பெண்டிருள், மழைவளந்தரூஉம் மாண்பினரைக் கண்டறிவதற் கமைந்ததேயன்றி, பசுவைக்கண்டறிவதற் கமைந்த அலைதாடியே போன்று, கற்புடையாரைக் கண்டறிவதற் கமைந்ததோர் அசாதாரண காரணம் அன்றென்றும், சீதாபஹரணத்தை வடமொழி நூலினின்றும் வேறுபட்டு வரைந்தது கவியரசர் தலைவிமாட்டுக் கொண்ட தனிப்பெரும் பக்தியாலேயே யென்றும் தெற்றெனத் தெளியக் கிடக்கின்றது.

அற்புதப் பெண்:— கொன்னர்ஸ் ரியூத்தில் ஒரு அற்புதப் பெண் இருந்து வருகிறாள். இவளது பெயர் தெரீஸா நியூமன். ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிலும் மாத்திரம் அவளுடைய கைகளிலும் கால்களிலும் சிலுவையில் அறையப்பட்டது போன்ற ஆணி அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றனவாம். ஏராளமான கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர் கூட்டங்கூட்டமாய் வந்து அவளைக் கண்டுகொண்டு போகின்றனராம். அவளை வைத்தியர்களின் பரிசோதனைக்குட்படுத்தி உண்மை காணவேண்டுமென்று பவேரியாவில் கூடிய பிஷப்புகளின் மகாநாடு தீர்மானித்திருக்கிறதாம்.

மாதர் உலகம்

பிராட்டியார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

—:(o):—

(464-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அன்றியும் வில்லாளரிற் சிறந்த வேந்தனால் சிறை மீட்கப்பட்டு ஒருகால் துன்பம் நீங்குவேனாயினும் கவரிமானை யொப்பத் தங்கள் மானத்திற்கு ஒரு சிறிது பழுது நேரிடினும் உயிரைவிடும் மனவுறுதியை யுடைய தவமடந்தையர்கள் முன்பு சென்றால் அந்நியனின் காவலில் பலநாள் சிறைப்பட்டிருந்தவள் இவள் என என்னை இகழாமலிருப்பரோ? அவ்வித வசைமொழிக் காளாகி வாழ்வை விரும்பலாமோ? இதுவுமன்றி நாயகனே தனது கடமை கருதி அரக்கரை வேரறுத்து வாகை சூடினும் நீ இல்லிற் புகத்தக்கவள் அன்றென விலக்கிவிட்டால் எனது கற்பினை எதைக் கொண்டு மெய்ப்பிக்கக் கூடும்?

இவ்வாறு எத்தனை வகைகளாக எண்ணிப் பார்ப்பினும் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுவதே சிறந்த பரிகாரம், அதுவே தருமமும் ஆகும் என்கிற முடிவுக்கு வந்தனர் பிராட்டியார்.

எனக்குக் காவலாக உள்ள அரக்கியர்களும் எனது தவத்தின் பயனால் கண்ணுறங்குகின்றனர். இதைப்போன்ற தருணமும் இனி வாய்ப்பதரிது என மேலும் துரிதப்பட்டு அருகேயுள்ள மாதவிப்பந்தரின் சமீபம் சென்றனர்.

பிராட்டியார் இவ்விடத்தில் கற்பின் இலக்கணங்களைப் பலபடியாக வகுத்திருக்கின்றார்.

அவைகளை ஆழ்ந்து ஆராயுமிடத்து அஃதோர் கற்பிலக்கணத் தனி நூலாக விளங்குவது புலப்படும். அவற்றுள் முதன்மையாகப் பிராட்டியார், "உன்னினர் பிறரென வுணர்ந்தபொழுதே உயிர் வெறுத்தல் தலையற" மெனக் கருதுகின்றனர். இதற்கு நாய் தொட்ட பாண்டம் பரிகரிக்கப்படுதலை உதாரணமாகக் கூறுவதுமுண்டு.

மனதினால் பிறனொருவன் விரும்பினான் என்பது மறைபொருளாதலின் அவ்விதச் சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி அவனது குற்றமான கருத்தை அவனது

வாய்மொழிகொண்டே தெளியக் கேட்டபிறகும் அப்பழிபடு பாவ மொழிகளைச் சகித்துக்கொண்டு மேலும் உயிர் வாழ்வது பின்னும் கேவலமாகும் என்றெண்ணுகின்றார். இதுவுமன்றி உலகத்தில் தன்னைப்பற்றிய பழிமொழி பரவி விட்டதென்பது தெரிந்தபின்னும் இவ்வுயிர் ஓம்புதற்கில்லையென்பதும் தெளிவு. பின்னும் ஒரு உத்தம மடந்தை தான் வாழவேண்டிய இல்லத்தினின்று பிரிக்கப்பட்டுக் காமுகன் ஒருவனது மனையில் ஒருகணமும் வசிக்கத்தகாதென்பதும், அதுபற்றித் தன் உணர்ச்சியை மதித்து உயிர் துறத்தலே அதற்குப் பரிகாரமென்பதும் அவர் கொள்கை. பிறர் மனையில் வசித்தும் உயிரைக் காக்கும் உறுதிகொண்ட ஒரு பெண்ணை நாயகன் கைவிடுவதும் நீதியேயென்பதும் ஈண்டு பிராட்டியார் கொள்கை. பழியெய்திய பிறகும் பழிக்கஞ்சாது வாழ்வு பேணும் நங்கைக்கு மறு உலகில் சுவர்க்கமும் இல்லையென்பது மற்றோர் உறுதி.

தவிர, "தன்கையே தனக்குதவி" என்னும் சிறந்த மொழியைக் கடைப்பிடித்து என் பழியைப் பிறர் துடைப்பாரென்று சோம்பியிருப்பது பிழை. என் குற்றத்தை யானே துடைக்க வழி காணல் வேண்டுமென்பது பெண்மையில் திகழ்ந்த ஆண்மைக் குணமாகும். இப் பழி இராமபிரானால் விளைந்தன்று, இலக்குவனால் நேர்ந்ததன்று. உரியோர் இதமொழிகளைக் கேளாமல் முரண்பட்டு ஒரே பிடியாய் என தெண்ணத்தினைச் சாதித்துக்கொள்ள முயன்ற புன்மைக் குணத்தினால் ஏற்பட்டதாதலின் இப்பழியைப் போக்கிக் கொள்ளும் கடமை என்னையே சார்ந்தது என்கிறார். நிரபராதிகளான இராமனும் இலக்குவனும் இதில் நிந்திக்கப்படத்தக்கவரல்லர் என்றெண்ணுவதால் பிராட்டியாரின் தன் பிழையையெண்ணும் தன்மையும், நீதியை நிர்ணயிக்கும் பெரும் பண்பும் மணங் கமழ்கின்றன. சத்திய நெறியைக் காக்கவந்த தலைவனான இராமனும் இளையவனும் பிறன்மனையை வஞ்சனையாற் கவர்ந்த கள்வனை மாய்க்கவேண்டியது மட்டில் அவர்களது கடமை. அக் கடமையை அவர்கள் ஆற்றுகின்றனரா? இல்லையா? என்பது வேறு விஷயம். அதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டியவர்கள் அவ் வில்லாளிகள். ஆகவே அதில் என் கருத்தைப் புகவிடும் வேலை என் கடமைக்கு அப்பாற்பட்டதாகும் என்பதும் தன தெண்ணத்தை நெறிப்படத் திருத்துவதாகும். எப்போதும் ஆண்மகன் தன்னையொத்த ஆண் மக்களின் உணர்ச்சியை மதிப்பதுபோலப் பெண்களும் பெண் மக்களின் உணர்ச்சியை மதிப்ப தியல்பு. அவ்வியற்கை பிராட்டியாருடைய,

"வருந்தலின் மான மாவனைய மாட்சியர்
பெருந்தவ மடந்தையர் முன்பு பேதையேன்
கருந்தனி முகிலினைப் பிரிந்து கள்வனூர்
இருந்தவள் இவளென ஏச நிற்பனோ?"

என்ற கருத்தினால் இனிது பெறப்படுகின்றது. அன்றியும் பிறர் மறையைப் பற்றியோ பிறர் பழிகளைப்பற்றியோ மனதில் அடக்கமாட்டாமல் தன்னையொத்த பலரிடமும் வெளியிடும் குணமும் ஆடவர்களைவிடப் பெண்களிடத்தே அதிகம் என்பதும் மற்றோர் உண்மையுமாகும்.

இவைகளுமன்றிக் கற்பு விஷயத்தில் பெண்மையின் உணர்ச்சியை மதிக்கத் தகுதியுடையவர் பெண் தெய்வங்களே யாவர். ஆண் மக்களின்

இயற்கை இதில் மாறுபட்ட தன்மையுடையதாகும் என்பதும் சிறந்த நுண்பொருளாகும். இத்தகைய எண்ணிறந்த காரணங்களையும் கடந்து உயிர் வாழ விரும்புவது எதனால் என்னில், பிரிராட்டியாரே இராவணனை நோக்கி ஒரு சமயம்,

"பூணெலாம் பொறுத்தமேனிப் புண்ணிய மூர்த்திதன்னைக்
காணலாம் இன்னும் என்னும் காதலால் இருந்தேன் கண்டாய்"

எனப் புகன்றபடி தனது நாயகனாகிய ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் தோளினனைக் காண வேண்டுமென்னும் அடங்கா ஆசையின் காரணமேயாகும். அத்தகைய ஆசைக்குரிய நாயகர் அவர் தமது கடமை கருதிச் சிறைமீட்பினும் மனைவியாக ஏற்க மறுப்பாராகில் பின்னும் பெருந் துன்பத்திற்கே இடந் தருமாதலால் இப்பொழுதே தன தாசையைக் கட்டுப்படுத்தி உயிர் நீத்துத் தேடிய பழி நீங்கப் புகழ் பெறுவதே முடிவான தீர்மானமாகக் கொள்கின்றார். பிராட்டியாருக்கு இத்தகைய எண்ணம் பல சமயம் ஏற்பட்டிருந்ததென்பதும், அக் குறிப்பினை இராவணனும் உணர்ந்தே காவல் நிறுவினன் என்பதும், "சாதல் காப்பவரும்" என்பதனாலும் "என் தவத்திற் சாம்பினார்" என்பதனாலும் இனிது தெளியப் படுகின்றது. பிராட்டியார் தற்கொலை செய்துகொள்ளாமல் இருக்கவே காவல் ஏற்படுத்தியதென்பது உண்மை.

அதற்கென நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அநுமானுடைய மந்திர சக்தியினால் என்றுமில்லாதபடி துயின்றனர். இதுகண்ட பிராட்டியாருக்குத் தனது எண்ணத்தை முடித்துக்கொள்ளும் திடம் உருக்கொண்டது. உடனே அதற்கேற்ப உறுதியுள்ள பசுங் கொடிகளால் அடர்ந்து விரிந்து நிற்கும் மாதவிப்பந்தரை யடைந்தனர். அவ்வாறடைந்த பிராட்டியார்,

"ஆருயிர் துறப்பதாக
உன்னினள் கொடியொன்றேந்திக் கொம்பொடு முறைப்பச்சுற்றித்
தன்மணிக் கழுத்திற்சார்த்தும் அளவையிற் றடுத்துநாயேன்
பொன்னடி வணங்கிநின்று நின்பெயர் புகன்றபோழ்தில்"

என்று பின்பு இராமனிடம் அநுமான் புகல்வதினின்றும் ஈண்டு பிராட்டியார் கொலை முயற்சியிற் றலைப்பட்டார் என்பது தெரிகிறது.

அவ்விதச் செய்கையைக் கண்டதனாலேயே அநுமான் துணுக்குற்றுத் தான் ஏறியிருந்த மாக்கிளையினின்றும் கீழே குதித்து தேவியாரை மெய் தொட்டு விலக்கக்கூசி அவரது திருவடிகளில் முடியுற வணங்கித் தான் தேவர் தேவனாகிய இராமதூதன் என்னும் வார்த்தையை விண்ணப்பித்துக் கண்ணீர் பெருக்கினான். காரியம் மிஞ்சிவிடாம லிருக்கும் கருத்தினால் நீ யார்? என்று பிராட்டியார் வினவுவதற்கு முன்பாகவே ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக இராமன் ஆணைப்படி தேடி வந்தவருள் தான் ஒருவனென்றும், எனது தவப்பயனால் தம்மைக்காணும் பேறு பெற்றேனென்றும், இங்கு தேவரீர் இருந்ததை இராமன் உணராததே இவ்வளவு தாமதத்திற்குக் காரணமென்றும் இராமன் உணரவில்லையென்பதற்கு இன்னமும் இராவணனாதி அரக்கர்கள் உயிருடனிருப்பதே சாட்சியென்றும், இவ்வளவு கூறியும் என் மொழி

யில் சந்தேகம் வேண்டாம், அரசனால் அளிக்கப்பட்ட அடையாளப் பொருளும் உண்டு. தனிப்பட உணர்த்திய தகவற் செய்திகளும் உண்டென்று விண்ணப்பிக்கின்றார். பிராட்டியார் உயிர்விடத் துணிந்தமை கண்டதால் அவரெண்ணத்தை மாற்றவேண்டி அநுமான் ஒரே கணத்தில் அனைத்தையும் சுருக்கிக் கூறுகின்றார். இதுவே இயற்கையைச் சித்தரிக்கும் கவிமாட்சி.

இவ்வளவும் கூறிய அநுமானைக் கண்டதும் பிராட்டியாருக்கு ஐயம் எழாமற் போகவில்லை. மாயமான் உண்மை மானாக மயங்கியதிலிருந்து தனக்குள் எதையும் நம்பமுடியாத உணர்ச்சி வலுப்பட்டிருப்பது இயல்பேயாதலின் அரக்கர் மாயமோ வென்று ஐயுறுகின்றார். ஆயினும் என்ன? சாகத் துணிந்தவருக்குச் சமுத்திரம் முழங்கால் தண்ணீர் என்னும் பழமொழிபோல எவனாயினும் எனது நாயகன் திருநாமத்தை இறக்குந் தறுவாயில்கூறி என் உணர்வை உருக்கிவிட்டான். இதுவே ஓர் பேருதவியாகும். அன்பைக் காட்டும் கண்ணீரினாலும் சுத்தமான மொழிகளாலும் தூயவன் எனவே தோன்றுகின்றான். ஆதலின் இவனை நீ யாரென்று கேட்பது தகுதியுடைத்தே என்று ஒருவாறு நிச்சயித்துக்கொண்ட பின்னர், 'வீர! நீ யாவன்?' என்று கேட்டதாகக் கவி கூறுகின்றார். அந்த இறுதியான சமயத்திலும் ஆராய்ந்தே பிராட்டியார் அன்னியனிடம் உரையாடத் தொடங்குகின்றார்.

"சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை"

என்ற பொய்யா மொழிக்கு இதனிலும் சிறந்த சான்றுண்டோ? கற்பென்பது பிறர் மதிக்கவேண்டி மேற்கொள்ளும் ஒரு முறையன்று. உத்தம குணவதிகளின் உயிர் நிலைக்கும் அடிப்படையாகிப் பின்னிக் கிடக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற உறுதி யுணர்ச்சியே யாகும். இவைகளை யெல்லாம் உள்ளமைத்தே பின்னர் அநுமான் இராமனிடம் சென்று கூறும்போது,

"கண்டனன் பிராட்டியை" என்று கூறவில்லை
"கண்டனன் கற்பரசியை" என்று கழறவில்லை
"கண்டனன் கற்பினுக் கணியை"

என்கின்றார். இதனால் பிராட்டியாரது கற்பின் மேன்மை விளக்கமுறுகின்றது. பிராட்டியாருள்ளத்தில் கற்பு கால்கொண்டதென்று சொல்வதைவிட பிராட்டியாரே கற்புக்குள் பிரகாசிக்கின்றார் என்பது சிறப்பு. என்னே! மகளிருக்குக் கற்பே சிறந்த அணியாகும் என்றனர் அறிஞர் பலரும். ஆனால் அத்தகைச் சிறப்பினையுடைய கற்புக்குப் பிராட்டியாரே அலங்காரத்தைத்தரும் ஆபரணமாக அநுமான் எடுத்துக் காட்டும் நுட்பம் கவனித்தற்குரியதாகும்.

கற்பினை ஓர் பெண்ணாக்கி அப்பெண்ணை அலங்கரிக்கும் ஆபரணமாகப் பிராட்டியாரை மதித்தனர் அநுமான் எனில் ஏனையோர் எவ்வாறு புகழலாம். பெண்மைக் கடமையைத் தனது முதிர்ந்த பருவத்திலும் கைவிடாது இவரது மாமியாகிய கௌஸல்யா தேவியாரே ஓடம் விடும் குகனுடன் நேராக உரையாடப் பின்வாங்கியதுபோல, விரோத வுணர்ச்சிகொண்ட அரக்கியர் சிறையிற்பட்டு விடுதலை பெறமாட்டோம் என்கிற எண்ணத்தால் நிராசை

யாகி உயிரை மாய்க்கும் உறுதிகொண்ட தருணத்திலும் யௌவன மங்கையாகிய பிராட்டியார்-அடிபணியும் அன்னியன் பேசுவதற்கு உரியவனா? அல்லாதவனா? என்று புத்தியினால் ஆராய்ந்து தெளிந்தபிறகே பேசத் துணிகின்றார். அன்றியும் தோற்றத்தைக் காணும்பொழுதே தூர்த்த விலக்கணமும் புலனடக்கமுள்ள சாந்தப் பொலிவும் விளங்குவதெளிது. அதன்படி பிராட்டியார் தோற்றத்தினாலும் வணக்க முடைமையாலும் சுத்தமும் பணிவுமுள்ள சொற்களாலும் இவன் நிருதன் அல்லன் நெறிநின்று புலன்களைந்தும் வென்றவனாதல் வேண்டும். அல்லது விண்ணுறையும் அமரரில் ஒருவனாகவாவது இருத்தல்வேண்டும் என்கிற தீர்மானம் கொள்கின்றார். முன்பு இராவணன் முற்றத்துறந்த முனிவன் வேடம்புனைந்து எய்தினாலும் சொல்லிய சொற்களால் தூயனல்லனென்பதை மறைக்க முடியாதவனாயினான். இவன் மொழிகள் அத்தன்மையில் இல்லை. புலன்களை வென்ற பான்மையிலும் நெறிநின்று வென்றவனாக இருத்தல்வேண்டும் என்றும் அநுமானது நித்திய பிரமசரியத்தின் ஆழத்தை தனது பேரறிவாகிய கோல்கொண்டு அளக்கின்றார். அவ்வாறு அளந்து கண்டபிறகும் இந்தக் கருத்துக்கு மாறாக அநுபவத்தினால் தூயனன்றெனத் தோன்றுமாயினும் ஆகுக, தூயனே ஆனாயினும் ஆகுக. எனது தலைவன் திருப் பெயரினை என் செவிப்பட ஓதி எனக் களவிலா ஆநந்தத்தினை யளித்த தொன்றே நான் பேசுவதற்கான தகுதியை யளிப்பதாகும் என்னும் முடிவுகட்டியதோடு, உயிர் நீக்கும் இறுதிக்காலத்தில் எனக்கு வேண்டுவது அன்பனது நாமோச்சாரணமே என்றும் ஆறுதல் பெற்று "வீர, நீ யாவன்? என்று வினவினர். இன்றும் இனி என்றும் அன்றுபோலவே குறைநீங்கும் கோரிக்கையுடன் படிப்பவர்கட்கு மலைபோன்ற துன்பங்களையும் பனிபோலகற்றுவது இராம காவியத்தில் சீதா அநும சந்திப்புக்குரிய பகுதியே யென்பது மறுக்கமுடியாத அநுபவ உண்மை. இவ்வுண்மையைச் சோதித்துப் பார்ப்பினும் தோலாத தொன்றாம். முன்னம் வனத்தில் இராவண சந்நியாசியின் கபடவேடங்கண்டே உள்ளே அழைத்து ஆதனமளித்துப் பிராட்டியார் உபசரித்தனர். அது தவறென்பது கண்டமையினால் வாய்மொழியையும் கொண்டு அநுமானை நல்லோன் என மதித்தனர். இரண்டிலும் தவறு நேர்ந்துவிடுமாயினும் மேலுமேலும் வாழ்வை விரும்பாத எனக்கு இவைகளால் எய்தக் கூடிய இழிவொன்றுமில்லை என்பதும் கருத்தாயினர். அன்றியும் தனது அந்தரான்மா இவனைக் கண்டு இரங்குகின்றது. அன்பும் எழுகின்றது. இதுவும் கவனித்தற்குரியதாகும். பரிசுத்தர்களின் களங்கமற்ற மனதில் ஏற்படும் அன்புணர்ச்சியும் போற்றற் குரியதென்பதும் இயற்கை நியதி. இதனையும் பிராட்டியார் சிந்திக்கத் தவறினாரில்லை.

(தொடரும்)

கணிசமூலம்

கலாவதி

[ஆங்கிலப் போறிஞராகிய Ruskin ஆசிரியர் எழுதிய "Unto This Last" என்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு.]

"பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக்கல்."

சாதாரணமாக நாம் ஒரு வியாபாரியை மதிப்பதினும் ஒரு போர் வீரனை அதிகமாக மதிக்கிறோம். மறத்தொழிலாளன் ஒருவனை, பொருட்களை வாங்கி விற்பதே தொழிலாக உடைய ஒருவனிலும் மேலாக மதிப்பது நியாயமற்றதென்றே மேற்பார்வைக்குத் தோன்றுகிறது. ஆயினும் எப்பொழுதும் எங்கும் மனிதர் ஏகோபித்துப் போர் வீரனையே மேலாக மதித்து வந்திருக்கின்றனர்.

இது முற்றிலும் சரியே.

ஏனெனில், உண்மையில் போர்வீரனது தொழில் கொல்வதல்ல; கொல்லப்படுவதேயாம். இதற்காகவே உலகம் (இந்நியாயத்தை நன்குணராமலும்) போர் வீரனை மதிக்கின்றது. பிறரை வருத்துவதே தொழிலாக உடைய மிண்டரை உலகம் ஒருபோதும் மதித்ததில்லை. தன் தேசத்திற்காகத் தன் உயிரையும் இழக்கத் தயாராக இருப்பதனாலேயே போர் வீரன் மதிப்புக்குரியவனாகின்றான். ஒரு போர்வீரன் வருவது கருதாது நடப்பவனாகலாம்—இன்பத்தையோ புதுமையையோ பெரிதும் விரும்புபவனாகலாம்—தனக்குரிய தொழிலாக யுத்தத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பலவித உப நோக்கங்களாலும் கீழ்மையான உணர்ச்சிகளாலுந் தூண்டப்பட்டிருக்கலாம்; இவை (மட்டுமே) அவனது தினசரி வாழ்க்கையைப் பாதிப்பவையாக(த் தோற்ற)லாம்; ஆயினும் போர்முனையில் அவனை நிறுத்தினால் இவ்வுலகத்து இன்பமெல்லாம் பின்னும் மரணமும் கடமையும் மட்டுமே முன்னும் இருந்தாலும், முன்னேறுவதன்றிச் சற்றும் பின்னோக்கித் தயங்க மாட்டான் என்னும் உறுதியே எமக்கு அவன் மாட்டுள்ள மதிப்புக்குக் காரணம். எந்தக் கணத்திலேனும் உலக வாழ்வோ தன் கடனாற்றலோ இரண்டிலொன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க அவசியம் நேரும் என்பதை அவன் உணர்வான். ஏற்கனவே தன் கடனிருப்பதே தகுதி எனத் தேர்ந்துள்ளான் — எப்பொழுதும் தன் கடனாற்றுகின்றான் என்றே கூறலாம்—உண்மையில் (எப்பொழுதும் இறக்கச் சித்தமாயிருப்பதனால்) பிரதிதினமும் இறக்கின்றான்.

ஒரு நியாயவாதிக்கோ அல்லது வைத்தியனுக்கோ நாம் அளிக்கும் மதிப்பும் குறைந்ததல்ல. இதற்குக் காரணம் அவர்களது தன்னலத்தியாகமே. ஒரு நியாயவாதியின் கல்வியறிவும் சாதுரியமும் எத்தகையனவாயினும் நாம் அவனுக்கு அளிக்கும் மதிப்பு, நீதிபதியின் ஆசனத்தில் அமர்ந்தால், எது வரினும் நீதி தவறாமல் தீர்ப்பளிக்க முயல்வான் என்பதில் எமக்குள்ள நம்பிக்கையைப் பொறுத்ததே. கைக்கூலி பெற்று ஓரஞ் சொல்வான் என நாம் கருதினால், தன் புத்தியையும் சட்டவறிவையும் அநீதமான தீர்ப்புகளைச் சரியானவைபோற் காட்டுவதற்கு உபயோகிப்பான் என்று எண்ணினால் எவ்வளவு புத்தி சாதுரியமும் அவனுக்கு எமது மதிப்பைப் பெற்றுத்தர மாட்டாது. தனது வாழ்க்கையின் பிரதான கருமங்களிலெல்லாம் அவன் நீதியை முதலாவதாவும் தன்னலத்தை அடுத்தபடியாகவுமே கருதுவான் என்னுங் குறிப்பினாலன்றி வேறெதற்காகவும் அவனுக்கு எமது மதிப்பை அளிக்கமாட்டோம்.

வைத்தியன் விஷயத்தில் அவனது கண்ணியத்திற்குக் காரணம் இன்னுந் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. வைத்திய அறிவு எவ்வளவு உடையவனாயினும், நோயாளிகளைத் தன் பரீக்ஷைகளுக்கு நிலைக்களனாகவே கருதும் ஒரு வைத்தியன் உளனாயின் அவனிடமிருந்து நாம் வெறுப்புடன் பின்னிடைவோம். நோயாளிகளது மரணத்தைத் தந்நலங்கருதி விரும்புபவர்களிடம் கைக்கூலி பெற்றுக்கொண்டு நோயாளிக்கு மருந்தென்று பாஷாணத்தைக்கொடுக்கவே தன் திறமையை உபயோகிப்பானாயின் அவனை இன்னும் அதிகமாகவே வெறுப்போம்.

கடைசியாக மதப்பிரசாரகர் விஷயத்தில் இத்தத்துவம் இன்னும் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. எவ்வளவு நல்லவராயினும் நோயையும் மருந்தையும் நன்கு அறியாத வைத்தியனாலும் புத்தி சாதுரியம் இல்லாத நியாயவாதியாலும் பிரயோசனமில்லை. ஆனால் ஒரு மதபோதகனோ புத்தி சாதுரியம் மிகச் சொற்பமே உடையவனாயினும் தன்னலத் தியாகத்திற்கும் பரோபகாரத்திற்குமாக நன்கு மதிக்கப்படுகிறான்.

ஒரு பெரிய வர்த்தகத்தைத் திறம்பட நடத்துதற்கு வேண்டிய திறமை, முன்னுணர்வு, உறுதி முதலிய மனோ சக்திகள் ஒரு பெரிய நியாயவாதி அல்லது தளகர்த்தர் அல்லது சமயப் போராசிரியரது அறிவாற்றல்கட்கு ஒப்பிடப்படுந் தகைமையற்றனவாயினும், குறைந்தபக்ஷம் பொதுவாக ஒரு கப்பலின் கீழுத்தியோகத்தர், ஒரு சிறு கிராமத்துப் போதகர் ஆகிய இவர்களது அறிவாற்றல்களுக்குச் சமமாகவேனும் இருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆயின் தமது கடமையைச் செவ்வே பார்க்கும் நியாயவாதிகள் உத்தியோகத்தர்கள் போதகர் ஆகியோரை ஒரு பெரிய வியாபாரியினும் மேலாக நாம் மதிப்பதற்கு அவர்களது அறிவாற்றல்களின் ஏற்றத் தாழ்வொழிந்த வேறு போதிய காரணம் வேண்டும்.

இக்காரணந்தான் வியாபாரியின் செயல்கள் எப்பொழுதுந் தன்னயங்கோரியவையே என நாம் கருதுவதேயாம். அவன் செய்யுந் தொழில் ஜனசமூகத்திற்கு அத்தியாவசியமானதொன்றாகலாம்; ஆயினும் அவனது நோக்கம் தன் சொந்த லாபமே எனக் கருதப்படுகிறது. கொடுக்கல் வாங்கல்களிலெல்லாம் வியாபாரியின் முதல் நோக்கம் தான் எவ்வளவு லாபம் எடுக்கக் கூடுமோ அவ்வளவும் எடுத்துக்கொண்டு மற்றவருக்கு எவ்வளவு குறைத்துக் கொடுக்கக் கூடுமோ அவ்வளவு குறைத்துக் கொடுப்பதே (என்று பொதுஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள்) இதனையே வியாபார விதியென அரசாங்கச் சட்டங்களில் அமைத்தும், இதுவே வியாபார முறையென வியாபாரிக்கு எப்பொழுதும் எடுத்துரைத்தும், இதற்கேற்பத் தாமும் அவனிடம் தம்மாலானவரை பறிப்

பதே முறையென முயன்றும், "கொள்வோன் தொழில் பண்டத்தின் விலையைக் குறைப்பது; விற்பவன் தொழில் ஏமாற்றுவது. இதுவே பிரபஞ்சவிதி" எனப் பெருங்குரலெடுத்துக் கூறியும், பொதுஜனங்கள் தாங்கூறும் இக்கொள்கைக்கிசைய நடப்பதற்காகவே வியாபாரியைச் சமூக வாழ்வில் தாழ்ந்த படியில் வைத்தெண்ணித் தம்மை அறியாமலே (வியாபாரியையும் இவ்வியாபார முறையையும்) கண்டிக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு செய்வதை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதை ஜனங்கள் காலக்கிரமத்தில் உணர்வார்கள். தன்னல நாட்டத்தைக் கண்டிப்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்பதல்ல; தன்னலமே தனி நோக்கமாக வேண்டாத பண்ட மாற்று முறை ஒன்று கண்டு பிடிக்கவேண்டும்; அதாவது உண்மையில் வேறு எவ்வித வர்த்தக முறையும் இருந்ததில்லை, இருக்கவும் முடியாது என்பதையும், இதுவரை வர்த்தகம் எனப் பெயரிட்டழைக்கப்பட்டது உண்மை வர்த்தகமல்ல, ஏமாற்றுதலே என்பதையும் உணரவேண்டும். மனிதர்க்குப் பிரசங்கஞ் செய்வதினும் அவர்களைக் கொல்வதினும் முக்கியமான அவசிய தொழிலாக வர்த்தகத்தில் கண்ணிய முள்ளவர்கள் ஈடுபட வேண்டிய அவசியம் நாளுக்கு நாள் அதிகரிப்பதைக் காணலாம். உண்மை யுத்தத்திலும், போதிப்பதிலும் போலவே உண்மையான வர்த்தகத்திலும் இடையிடையே நட்டத்தை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும், உயிரை இழப்பது போலவே கடமைக்காக நாலணாக்களையும் இழக்க வேண்டும் என்பதையும், சமயம் போலவே சந்தையும் பலிக்கடன் கேட்குந்தகையதாக இருக்கலாம் என்பதையும் யுத்தத்திற்போலவே வர்த்தகத்திலும் வீரத்திற்கு இடம் இருக்கலாம் என்பதையும் உணர்வார்களாக.

இருக்கலாம்—முடிவில் இருக்கவே வேண்டும்—இதுவரை இல்லாதது, வீரத்தன்மை உள்ளவர்கள் இளமையில் வியாபாரத்தின் பெருமை உணராமல் வேறு துறைகளில் இறங்கியமையினாலேயே. இவர்கள் இக்காலத்தில் தொழிற்றுறைகள் யாவற்றுள்ளும் அதி முக்கியமான துறை வியாபாரமே என்பதறியார். இதனால் சமய கர்மத்தைப் போதிப்பதில் எத்தனையோ பெயர் உயிரிழந்தாலும் அத்தர்மத்தைச் சாதித்துக்காட்டுவதில் ஒரு நூறு பொன் இழப்பார் ஒருவருமிலர்.

ஒரு வர்த்தகன் பிறர்க்குச் செய்யவேண்டிய கடமை இன்னதென்பது மக்களுக்குத் தெளிவாக (இதுவரை) எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. வாசகர்கள் இதைத் திரிபற உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

தினசரி வாழ்க்கைக்கு வேண்டியவை சம்பந்தமான (சாதுரியம் வேண்டுந்) தொழிற்றுறைகள் ஐந்து. அவற்றில் மூன்று நாகரிகம் வாய்ந்த எத்தேசத்திற்கும் இன்றியமையாதன.

போர்வீரன் தொழில் தேசத்தைப் பகைவர் கைப்பற்றாமற் காப்பது.

ஆசிரியர் தொழில் சன்மார்க்கம் போதிப்பது.

வைத்தியன் தொழில் தேக சுகத்தைப் பாதுகாப்பது.

நியாயவாதி தொழில் நீதி செலுத்துவது.

வியாபாரி தொழில் உணவுடை முதலிய நுகர் பொருள் தருவது.

சமயம் நேர்ந்துழித் தேசத்திற்காகத் தமது உயிரையுங்கொடுப்பது இவ் அனைவர்க்குங் கடமையாம்,

போர் வீரன் யுத்தத்திற் புறங்காட்டுவதினும் உயிரை இழப்பது மேல்.

வைத்தியன் மாரிற் கொள்ளை முதலிய கொடியநோய் வந்தவிடத்துத் தன் கடமையைக் கைவிடினும் இறப்பது மேல்.

நியாயவாதி அநீதியை ஏற்பதினும் மரணத்தை ஏற்பது மேல்.

ஆசிரியர் பொய்யைப் போதிப்பதினும் உயிரை இழக்க ஒருப்படுவது மேல்.

வியாபாரி—இவன் எந்தச் "சமயம் நேர்ந்துழி" உயிரைக் கொடுக்க வேண்டும்?

நம்மெல்லோருக்கும் போலவே வியாபாரிக்கும் இதுவே பிரதானமாக அறியவேண்டிய விஷயமாகும். எப்பொழுது இறக்கவேண்டும் என்பதை அறியாதவன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதை அறியாதவனே என்பதில் ஐயம் இல்லை. வாணிக தர்மம் யாது? இவ்விஷயத்தை அடுத்த பத்திரத்தில் ஆராய்வாம்.

[குறிப்பு;—இந்நூலின் முதல் 16 பாராக்கள் ஐரோப்பாவில் வழங்கிய பொருளாதார சாஸ்திர நூல்களின் போலிக் கொள்கைகளைக் கண்டிக்குந் தொடர்பாக எழுந்தனவாதலின் மொழி பெயர்க்காது விடப்பட்டன.]

(தொடரும்)

'ஆனந்தபோதினி' வாரப் பத்திரிகை.

———:o:———

நமது 'ஆனந்தபோதினி' வாரப் பதிப்பின் நான்காவதாண்டு நடைபெறுகிறது. நம் தேசமக்கள் அரசியல், சமயம், சமூகம், பொருளாதாரம் முதலிய துறைகளில் தக்க அறிவும், அபிவிருத்தியும் பெறுவதற்காகவே பற்பல அறிஞர்களின் அரிய கட்டுரைகள் அதில் வெளியாகின்றன. நம் நாட்டிலும், உலகில் இதர தேசங்களிலும் நடைபெறும் எல்லாச் செய்திகளும் திரட்டி வெளியிடப்படுகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகை படிக்கவில்லையே என்னும் கவலையின்றி உலக விஷயம் முழுவதையும் நமது வாரப் பத்திரிகையினின்றும் தெரிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடையலாம். இதன் வருஷ சந்தா உள் நாட்டுக்கு ரூபா மூன்றுதான். வெளிநாடுகளுக்கு ரூபா ஐந்து. உடனே எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

மானேஜர்,

'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸ்,

சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

பெட்டகக் கதைகள்.

(செய்யூர் வித்வான். வீ. ஆறுமுகத் சேர்வை.)

சிறந்த செந்தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்த ஒளவைப் பிராட்டியார், உலகத்திற்குப் பயன் தரத்தக்க பல நூல்களை இயற்றியதோடு, "பெட்டகம்" என்னும் ஒரு சிறந்த நூலையும் அழகிய கும்மிப்பாடல் முதலிய சில செய்யுட்களால் செய்திருக்கின்றார். இது, மனிதர்க்குப் பல அரிய நீதிகளைப் போதிக்கத் தக்கது; பதிவிரதைகளின் இலக்கணங்களையும், கற்பில்லாப் பெண்களின் தீச்செயல்களையும், அவர்களை நம்பும் ஆடவர் அடையும் துன்பங்களையும், கற்புடையாரை மனைவியராக அடையும் ஆண்மக்கள் பெறும் பெருஞ் சிறப்புக்களையும் பல உதாரணக் கதைகளால் எடுத்துக் கூறுவது; எவர்க்கும் விளங்கத்தக்க எளிய நடையில் அமைந்தது. இதனைப் படிப்பதால் பல அரிய நீதிகளை உணர்ந்து கொள்வதோடு, புராணக்கதைகள் பலவற்றையும், கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் சிலவற்றையும், அறிவு நூற் கதைகள் சிலவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஒளவை தேசசஞ்சாரம் செய்யுங்காலத்தில், வியபிசார குணமுடைய மனைவியால் ஏமாற்றப்பட்ட ஒரு மனிதனைக்கண்டு, அவனுடைய மனைவியின் துர்ச்செயலை யூகத்தால் உணர்ந்து, அவனை, அவனில்லத்திற் கழைத்துச் சென்று, உபாயமாக ஒரு பிரம்புப் பெட்டகத்துள் அவனை மறைத்து, அவன் மனைவியின் சம்மதத்தின் பேரில் அப்பெட்டகத்தை வீட்டிற்குள் வைத்து அவள் சோர நாயகனுடன் விளையாடுவதை நேரில் பார்க்கச் செய்து, அப்பெட்டகத்தை விளித்துப் பல உதாரணக் கதைகளுடன் சோபனப்பாட்டுக்களைப்பாடி அவனுக்கு உண்மையை விளக்கி, அவனை நல்வழிப்படுத்திக் காப்பாற்றினள் என்னும் கதையே இந்நூலில் அமைந்திருப்பது. இது முதற் கதை. இதன் கிளைக் கதைகளாகப் பல கதைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஒளவை, பெட்டகத்துக்குள்ளிருந்த மனிதனைக் கூப்பிடுவதற்குப் பதிலாகப் பெட்டகத்தைச் சாடையாக விளித்து விஷயங்களைக் கூறியதாக இந்நூல் அமைந்த காரணத்தால் இது, "பெட்டகம்" என்னும் பெயர் பெற்றது.

இந்நூல் இப்போது சென்னை "ஆனந்தபோதினி" ஆபீசில் வெளிவந்திருக்கின்றது. இதிலுள்ள கதைகளில், சில கதைகள் சிலருக்குத் தெரிந்தும், சிலருக்குத் தெரியாமலு மிருக்கும். ஆதலின், இதிலுள்ள எல்லாக் கதைகளையும் தெளிவாக எழுதி "ஆனந்தபோதினி"யில் வெளியிட்டுவரின், பெட்டகத்தைப் படிப்பார்க்கும், "ஆனந்தபோதினி" வாசகர்கட்கும், மற்றையர்க்கும் அவை பயன்படும். ஆதலின், அவற்றைச் சிறிது சிறிதாகப் போதினியில் வெளியிட்டு வருவாம்.

பெட்டகத்தின் முதற் கதை

கலி 1340-ல், பல வளங்களும் நிறையப்பெற்ற சோழநாட்டின் தலைநகராயிருந்த உறையூரில் அகளங்க சோழன் அரசு புரிந்து வந்தான். அவனுடைய அரண்மனையில், "வீரகோபாலன்" என்பவன் ஓர் உத்தியோகத்தில்

அமர்ந்திருந்தான். அவனுக்கு, "பூங்கோதை" என்னும் மனைவி யொருத்தி உண்டு. கோபாலன், அவளோடு கூடி இல்லறம் நடத்திவந்த காலத்தில் அவள் மீது மிக்க அன்புடையவனா யிருந்து வந்தான். ஆனால், அவளோ அவனிடத்தில் அக நட்புச் சிறிதுமின்றி முகநட்புடையவளாய் வெளிக்கு மிக்க அன்புடையவள்போல் நடித்து வந்தாள். இதற்குக் காரணம் அவள் வேறொரு சோர நாயகனோடு சம்பந்தப்பட் டிருந்ததே.

பூங்கோதை தன் நாயகனை ஏமாற்றி அவன் வெளியிற் போகும் சமயங்களில் சோர நாயகனோடு கலந்து உறவாடி ஆனந்தம் அனுபவித்து வந்தாள். ஆனால் களவுக்கூட்டுற வாதலால், "புக்கவிடத் தச்சம் போதரும்போது அச்சம் துய்க்கு மிடத்து அச்சம் தோன்றாமற் காப்பு அச்சம்" என்றபடி சோர நாயகனுக்கு எப்பொழுதும் அச்சத்தையே உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது. அதனால் அவன் ஒருநாள் பூங்கோதை யிடத்தில், "காதலி! நம் உறவு அச்சத்தோடு கூடிய உறவா யிருப்பதால் இதில் சிறிதேனும் இன்பமில்லை; 'அப்போது வீரகோபாலன் வந்து விடுவானோ' என்ற மனக்கலக்கமே என் நெஞ்சிற் குடிகொண்டிருக்கின்றது; வீரகோபாலன் அடியோடு ஒழிந்தால் மாத்திரமே நமது சிற்றின்பம் பேரின்பமாகும்" என்றான். பூங்கோதை அவனுடைய இச்சை வசப்பட்டு, "உமதிஷ்டப்படியே விரைவில் அவனை ஒழிக்க வழி தேடுகிறேன்" என்று வாக்குறுதி செய்தாள்.

பிறகு, "இதற்கு என்ன உபாயம் செய்யலாம்?" என்று பல தினங்களும் யோசித்து வந்தாள். முடிவாக ஒரு தந்திரம் அவளுக்குப் புலப்பட்டது. அதன் மூலம் வீரகோபாலனை ஒழித்து விடலாம் என்று தீர்மானித்தாள். அவ்வாறு தீர்மானித்துக் கொண்ட பின் தன் கணவனாகிய வீரகோபாலன் வெளியிலிருந்து வரும்போதெல்லாம் தலை நோகிறதென்று படுத்துக்கொண்டு பாசாங்கு செய்து புலம்பத் தலைப்பட்டாள். வீரகோபாலன் அவள் மீது மிக்க மெய்யன்புள்ளவனாதலால் மனம் வருந்தி அந்நோய்க்குப் பண்ணாத வைத்தியங்களையெல்லாம் பண்ணி வந்தான். அது உண்மையான நோயாயிருந்தால்தானே தீரும்! நடிப்பு நோயாதலால் எதனாலும் தீரவில்லை. அதன்மேல் வீரகோபாலன், "இதற்கு என்னதான் செய்யலாம்?" என்று பெரிய ஆலோசனையோடு கலக்கமுற்றிருந்தான்.

அப்போது பூங்கோதை அவனை நோக்கி, "நாதா! இத் தலைநோய் தீர ஒரு மார்க்க மிருக்கின்றது; அதைச் செய்தால் உடனே தீரும்" என்றாள். வீரகோபாலன் மகிழ்ந்து, "அதைச் சொல்; நான் உடனே செய்கிறேன்" என்றான். பூங்கோதை, "என் ஆசை மணவாளரே! நான் நேற்று இந்தத் தலைவலி சகிக்காமல் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு சாமியார் வந்து, 'வெள்ளை முதலை வாசம் செய்யும் வளையின் மண்ணையும், வேங்கை வசிக்கும் குகையின் மண்ணையும் கொண்டுவந்து ஒன்றாகச் சேர்த்தரைத்து இரண்டு மூன்று முறைகள் சிரசிலும், நெற்றியிலும், பொட்டிலும் போட்டால் இத்தலைவலி பட்டெனத் தீரும்; இது சிலருக்குச் செய்து அனுபவங் கண்ட முறை' என்று கூறினார்; நான், "அவை எவ்விடத்தில் கிடைக்கும்?" என்று அவரைக் கேட்டேன்; அவர் "கங்கையாற்றின் வடகரைச் சாரலில் கிடைக்கும்" என்று கூறிச் சென்றார்; ஆதலின், தாங்கள் உடனே சென்று அவற்றைச் சேகரித்துக்கொண்டு வந்தால் பிழைப்பேன், இல்லாவிடில் சாவேன்" என்று கண்கலங்கி அழுதாள்.

அந்தோ! பேதை கோபாலன் அந்த வஞ்சனைக்காரியின் சூழ்ச்சியைச் சிறிதும் உணராமல் அவள் மீதேற்பட்டிருந்த மெய்யன்பினால் அவற்றைக் கொண்டுவர ஒருப்பட்டான்; கட்டுச்சோற்று மூட்டையுடன் புறப்பட்டான். அவ்வாறு பிரயாணமாகி ஒருநாள் முழுதும் வடதிசை நோக்கி நடந்து இரவு வந்தவுடன் வழியில் எதிர்ப்பட்ட ஓர் ஊரின் சத்திரத்தில் தங்கி இளைப்பாறினான். அதே சமயத்தில் ஒளவையும் தேசசஞ்சாரம் செய்து அந்தச் சத்திரத்திலேயே வந்து தங்கினாள். அவள், வீரகோபாலனை நோக்கி, "நீ எந்த வூர்? எங்கே செல்கின்றாய்?" என்று வினவினாள். வீரகோபாலன், தன்னுடைய வரலாறு முழுவதையும் கூறி, தான் கங்கையின் வடகரைக்குச் செல்லும் காரியத்தையும் தெரிவித்தான். ஒளவை 'இதில் ஏதோ சூழ்ச்சி யிருக்கிறது' என்று தெரிந்துகொண்டு, அவன் ஏமாற்ற மடைந்ததைப்பற்றி ஆச்சரிய மடைந்தவளா யிருந்தாள்.

அப்போது வீரகோபாலன் ஒளவையை நோக்கி, "மூதாட்டியே! நீ யார்? இவ்விருத்தாப்பிய காலத்தில் எங்கிருந்து எங்குச் செல்கின்றாய்? நீ பசியினால் களைத்திருப்பவள்போல் விளங்குகின்றாய்; என்னிடம் கட்டமுது இருக்கின்றது; இதை உண்டு நின் பசியைத் தணித்துக் கொள்வாயாக" என்று அன்போடு கூறினான். ஒளவை அதற்கிசைந்தாள். அவன், கட்டுச் சோற்றை அவளுக்கிட்டுத் தானு முண்டான். ஒளவை அன்னமுண்டு பசி தணிந்த பின், "இவன், நம்மை முன்பின் அறியாதவனா யிருந்தும் நம் இளைப் புணர்ந்து தானே வலிதில் விசாரித்து நமக்குணவளித்துப் பசி தணித்தான்; இத்தகைய பெருங்குண முடையானுக்கு நாம் என்ன கைம்மாறியற்றப்போகின்றோம்! நாம் இப்பொழுது இவனுக்குச் செய்யத்தக்க பேருபகாரம் என்னுளது; அதை உடனே செய்தல்வேண்டும்; இவனோ தற்சமயம் தன்னுடைய துர்க்குண மனைவியால் ஏமாற்றப்பட்டு ஆபத்திற்குள்ளாகப் போகின்றான்; இவனை அவ்வாபத்தினின்றும் நாம் காப்பாற்றுதல் வேண்டும்" என்று தீர்மானித்து, அவனை நோக்கி, "அன்பனே! உன் மனைவி சோரத்துவ முடையவள்; அவள் உன்னை அழிக்கும் நோக்கம் கொண்டே இக்காரியத்திற் கனுப்பி யிருக்கின்றாள்; நீ அவளால் ஏமாற்றப்பட் டிருக்கின்றாய்; இவ்வாபத்தினின்றும் தப்பிக்கொள்" என்றாள்.

உடனே வீரகோபாலன், "ஐயோ! அப்படிக் கூற வேண்டாம்; என் மனைவி மகாபதிவிரதை; என்னையன்றி வேறொருவனைக் கண்ணாலும் பாராள்; கனவிலும் நினையாள்; அருந்ததிக்கு மேலான கற்புடையவள்; என்னைத் தன் உயிரினும் சிறந்தவனாக மதித்திருக்கின்றாள்; அவள் இத்தகைய நற்குணங்களையுடையவளா யிருப்பதனாலேயே அவளைக் காப்பாற்ற நான் இவ்வாறு முன்வந்திருக்கின்றேன்" என்றான். ஒளவை "இவன் மையற் பைத்தியத்தால் மதியிழந்திருக்கின்றான்" என்று அவன் மீது இரக்கங்கொண்டு, "அன்பனே! நீ அளவற்ற காதலால் அவளை நம்பி யிருக்கின்றாய்; இதனால் உனக்குக் கெடுதி சம்பவிக்கும்; அவளுடைய தூர்த்தச் செய்கையை நான் உனக்கு நேரில் காட்டுகிறேன்; அதன் பிறகாவது நீ என் சொல்லை நம்புவாயா?" என்று கேட்டாள். அவன், "அப்படியானால் நான் நம்புவேன்" என்றான்.

மறுநாள் ஒளவை அவனை அழைத்துக்கொண்டு உறையூருக்கு வந்தாள். வரும்போதே அவனுடைய குடும்பச் சங்கதிகளையும், அவன் மனைவியின் பிறப்பு வளர்ப்பு உற்றார் உறவினர் முதலிய விவரங்களையும் விசாரித்துத்

தெரிந்து கொண்டாள். பின்னர் நடுவழியில் உள்ள ஓர் ஊரில் அவனை, பிரம்புப்பெட்டி ஒன்று வாங்கி வரச் செய்தாள். பின் இருவரும் சூரியன் அஸ்தமித்த பின்பு இருளில் உறையூர் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பின், எவரு மறியாமல் வீரகோபாலன் வீட்டு வெளித்திண்ணையை அடைந்தார்கள். அங்குப் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் ஒளவை அந்தப் பிரம்புப் பெட்டகத்தில் சிறு துவாரம் செய்து வீரகோபாலனை நோக்கி, "நீ இதற்குள் புகுந்து சந்தடி செய்யாமல் இங்கு நடக்கும் காரியங்களை இதிலுள்ள துவாரத்தின் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்; நான் வெளியேறும்படிச் சொல்லுங் காலத்திற்றான் வெளிவர வேண்டும்" என்று கூறினாள். அவன் அவ்வாறே பெட்டிக்குள் நுழைந்து முடங்கி யிருந்து கொண்டான். ஒளவை பெட்டியை மேல் மூடியால் மூடிச் சிறுகயிற்றால் கட்டி வைத்துக்கொண்டாள்.

அப்போது, வீரகோபாலன் வீட்டின் கதவு சாத்தப்பட்டு உள்ளே தாழிடப்பட்டிருந்தது. பூங்கோதை சோர நாயகனுடன் நிர்ப்பயமாகக் கொஞ்சிக் குலாவிக்கொண்டிருந்தாள். ஒளவை, "இந்த வீட்டில் யாரம்மா?" என்று பலமுறை கூவிக் கதவைத் தட்டினாள். அநேகம் முறை தட்டிய பிறகு, பூங்கோதை "யார் வெளியில்? தேவபூஜை வேளையில் கரடி நுழைந்ததுபோல்!" என்று முணுமுணுத்துக்கொண்டு கதவைத் திறந்து, "யார்?" என்றாள். ஒளவை, "அம்மா! நான், சொற்குறி சாஸ்திரம், இரேகை சாஸ்திரம், அங்கக்குறி சாஸ்திரம், பார்வைக்குறி சாஸ்திரம், முகக்குறி சாஸ்திரம் முதலியன பார்த்துப் பலன் சொல்லுகிறவள்; இரவாகிவிட்டபடியால் இங்கே தங்கலாமென்று வந்தேன்; என்னிடம் பூசைப்பெட்டி யொன்று இருக்கின்றது; அதை வைத்துக்கொண்டு வெளித் திண்ணையில் படுக்கலா மென்றால் பயமா யிருக்கிறது; அந்தப் பெட்டகத்தை ஒரு கூலியாள் தூக்கிக்கொண்டு வந்தான். அவன் இங்கே இறக்கி வைத்துவிட்டு ஸ்ரீரங்கம்போய் உதயத்தில் வந்து விடுவதாகச் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறான்; அவன் வந்தவுடன் அதை நான் எடுத்துக்கொண்டுபோய் விடுவேன்; நீ தயவு செய்து நடைப்புறத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் இடம் கொடுத்தால் அந்தப் பெட்டியை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருப்பேன்; விடிந்தவுடன் உனக்கும் வேண்டிய குறிகளைச் சொல்லிவிட்டுப் போவேன்" என்றாள். பெண்களுக்குக் குறி கேட்பதில் எப்பொழுதும் விருப்பம். ஆதலால், பூங்கோதை அவள் மீது பிரியங்கொண்டு, "எனக்கு இப்பொழுதே சில குறிகள் சொல்லவேண்டும்" என்று ஒளவையிடம் கூறினாள். ஒளவை, "மற்றக் குறிகளை யெல்லாம் காலையில் உன் ரேகையைப் பார்த்துத்தான் சொல்லவேண்டும்; இப்பொழுது நீ பேசிய வார்த்தைகளிலிருந்து ஆராய்ந்து சொற்குறி மாத்திரம் கூறுகிறேன்" என்றாள். பூங்கோதை புன் சிரிப்புடன், "அப்படியே கூறு" என்றாள்.

ஒளவை குறி சொல்லத் தொடங்கி, முன்னே வழியில் நடந்து வந்தபோது வீரகோபாலனிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட விஷயங்களை யெல்லாம் ஒன்றும் விடாமல், "நீ குன்றத்தூரில் பிறந்தவள்; உனக்கு ஐந்து வயது நடக்கும்போது உன் தந்தை இறந்து விட்டார்; தாய் மாத்திரம் இப்போது இருக்கின்றாள்; உனக்கு மூத்தபெண் சகோதரி ஒருத்தி யிருக்கின்றாள்; உனக்குப் பின் தம்பி யொருவனும், தங்கை யொருத்தியும் பிறந்திருக்கின்றார்கள்; உன் கணவன் வீட்டில் எவ்வளவு ஐசுவரிய மிருக்கின்றதோ அவ்வளவு ஐசுவரியம் நீ பிறந்த இடத்திலும் இருக்கின்றது; நீ கலி

யாணம் செய்துகொண்ட மறு வருடத்தில் உன் வயிற்றில் ஒரு கருப்ப முண்டாகிச் சிதைந்து விட்டது; அது முதல் இது வரை வேறு குழந்தை உற்பத்தியாகவில்லை; மற்றவைகளை நாளைக் காலையில் உன் இரேகைகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன்” என்று கூறினாள். இப்படிக் கூறியவைகளெல்லாம் ஒன்றும் தவறாமல் சரியாகவே இருந்தபடியால் பூங்கோதை மட்டில்லா மகிழ்ச்சி யடைந்து, “பாட்டி! உள்ளே வா” என்று ஔவையை அன்புடன் அழைத்தாள். ஔவை “முதலில் என் பூசைப்பெட்டி உள்ளே போகவேண்டும்; இது மிகப் பளுவா யிருக்கின்றது; ஆதலால் இதைந் தூக்க என்னால் முடியாது; நீதான் தூக்கி வைக்கவேண்டும்” என்றாள். பூங்கோதை அதைத் தூக்கிப் பார்த்தாள்; அசைக்க முடியவில்லை; உடனே தன் சோரநாயகனை அவள் கூப்பிட்டு, “இதை நீங்கள் ஒரு பக்கம் பிடித்துத் தூக்குங்கள்; நான் ஒரு பக்கம் பிடித்துத் தூக்குகிறேன்” என்றாள். அவன் அதற்கிசைந்தான். பின்னர் இருவரும் பெருமூச்சுவிட்டு வெகு பிரயாசைப்பட்டு வீரகோபாலனோடு பிரம்புப் பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் நடையில் சேர்த்தார்கள்.

அதன் பிறகு பூங்கோதை, ஔவையாருக்குப் போஜனமளித்துப் பலவித உபசாரங்கள் புரிந்து அவளைப் படுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லி விட்டுத் தன் சோரநாயகனோடு உல்லாசமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது சந்திரன் உதயமாகி உள்முற்றத்தில் நிலவு நன்றாய்ப் பிரகாசித்தது. அந்நிலவைக் கண்டவுடன் அவர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகம் பிறந்து விட்டது. அதனால் அவ்விருவரும் அந்நிலவில் சோபனம் கொட்டி ஆட விரும்பினார்கள். ஆனால், சோபனப்பாட்டு அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதனால் பூங்கோதை, “பாட்டில்லாமல் ஆடுவது இனிமையாயிராது; ஒரு சமயம் இந்தக்கிழவிக்கு அந்தப் பாட்டுத் தெரிந்திருந்தாலு மிருக்கும்; இவளைக் கேட்டுப் பார்ப்போம்” என்று ஔவையை நோக்கி, “பாட்டி! உனக்குச் சோபனப்பாட்டுத் தெரியுமா?” என்று கேட்டாள். உடனே ஔவை, “நல்லசமயம் வாய்த்தது!” என்று “நான் நேர்த்தியாகச் சோபனம் பாடுவேன்” என்றாள். பூங்கோதை, “அப்படியானால் மெத்தச் சந்தோஷம்! நாங்கள் சோபனம் கொட்டி ஆட விரும்புகிறோம்; நீ இங்கே வந்து கொஞ்சம் பாடினால் நாங்கள் ஆடுவோம்” என்றாள். ஔவை, “நான் பூசைப் பெட்டகத்தைவிட்டுச் சற்றும் பிரிந்திரேன்; ஆதலால் இதையும் நீங்கள் தூக்கி முற்றத்தில் வைத்தால் நான் அங்கேநின்று பாடுவேன்” என்றாள். உடனே பூங்கோதையும், அவளுடைய ஆசை நாயகனும் அப்பெட்டகத்தைத் தூக்கி முற்றத்தின் நடுவில் வைத்து விட்டார்கள். பின் ஔவை புன்சிரிப்புடன் சோபனப்பாட்டுப் பாடத் தொடங்கி விட்டாள்; அவர்களும் உல்லாசமாகச் சோபனம் கொட்டி ஆடத் தொடங்கி விட்டார்கள். ஆட்டம் வெகு மும்மரமாக நடந்தது.

ஔவை அந்தச் சோபனப்பாட்டில், “பெட்டகமே! பெட்டகமே!!” என்று பெயரிட்டு வீரகோபாலனைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு, “பெட்டகமே! திரிமூர்த்திகளே உன்னை இந்த அபாயத்தினின்றும் திருப்பிக் காப்பாற்றினார்கள்; உனக்குக் கண்ணும் மனமும் இருந்தும் உண்மை யுணராமல் ஜாலமிக்க பெண்மதி கேட்டு மயங்கினையே! வஞ்சக மிக்க மாதரின் சொற்கேட்டு நடப்பவர் தீமைக்குள்ளாவர்; சிவன், இராமன், திரிமூர்த்திகள், இந்திரன், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், கலைக்கோட்டு முனிவன், தசரதன், வாலி, இராவணன்

முதலிய பலரும் பெண்களின் பேச்சைக் கேட்டதாலும், அவர்கள் மீது அபிமானம் வைத்ததாலும் அடைந்த துன்பங்களை நீ கேட்ட தில்லையோ? நீ உன் இல்லாளை எவ்வளவோ வியந்து கூறினையே! என் சொல்லை நம்பாமல் அவளைப் புகழ்ந்தாயே? பெண்புத்தி கேட்பவர் கெடுவர் என்று கூறும் சாஸ்திரக் கருத்தை மறுத்துப் பேசினையே! இப்போது உண்மையை உணர்ந்துகொண்டாயா? இதற்குள் அவசரப்பட்டு வெளியில் வந்துவிடாதே பெட்டகமே! இன்னும் முழுதும் உணர்ந்தபின் வெளிவந்து செய்வதைச் செய் பெட்டகமே! தூர்த்தப் பெண்களின் சாகசச் செயலை எவராலும் உணர்தல் முடியாது; கொண்ட கணவன் மைத்துனன் மாமன் முதலியவர்களெல்லோரும் எதிரிலிருக்கும்போதே ஒருத்தி ஒரு சோரநாயகனைக் கூடிய பழங்கதையை நீ கேட்டிலையோ? பத்தினியா யிருப்பவள் தன் பர்த்தாவையன்றிப் பிறரை மனத்திலும் எண்ணாள்; சித்தினிப் பெண் பிறரை நினைப்பாள், கூடமாட்டாள்; சங்கினி நாயகனுக்கும் இச்சை காட்டுவாள்; பிறனுக்கும் விருப்பமுடையவளா யிருப்பாள்; அத்தினி பலரையும் விரும்பும் பரத்தையின் குணத்தைக் கொண்டிருப்பாள்; இந்தக் கிழவியின் சொல்லை நன்றாய்க் கவனித்துக்கேள் பெட்டகமே! எனக்கு நீ உபகாரம் செய்ததால் உனக்கிந்த உண்மைகளையெல்லாம் விளக்கி உன்னைக் காப்பாற்ற முன்வந்தேன் பெட்டகமே! ‘என் மனைவி கொல்லை யறிவாள், மனையறிவாள், அயல் வீடறியாள்; வேறொரு ஆடவன் முகம் பார்த்தறியாள்’ என்று பலமுறை பல இடங்களில் கூறினையே பெட்டகமே! இப்பொழுது நடப்பதைப் பார்த்துக்கொள் பெட்டகமே! கேட்டுக்கொள் பெட்டகமே! ஒருத்தி, ‘என் மார்பில் இன்னான் சந்தனக் கையை வைத்தான்’ என்று ஒரு கிரபாதிமீது குற்றம் சாற்றியதின் உண்மையை ஒரு நீதித் தலைவன் மனைவி கண்டுபிடித்து அவளைத் தண்டித்தது கேட்டிலையோ? ஒருவன் மணஞ் செய்துகொண்டுவந்த பெண்ணின் கண்ணை நகத்தால் காயப்படுத்திவிட்டு அவனிடம் ‘பொட்டைக் கண்ணியை மணம் செய்துகொண்டு வந்த நீயே’ என்று சொல்லி அவனுக்கு அப்பெண்ணின்மீது அபிமானம் இல்லாதிருக்கும்படி செய்த ஒரு ஜாலக்காரி கதையை நீ கேட்டதில்லையோ? முடவன் பேச்சைக் கேட்டுக் கணவனாகிய இராஜகுமாரன் தலையை வெட்டி, அதைத் தடுத்த மந்திரி குமாரன்மீது பழி சுமத்திய ஒரு பாதகியின் கதையைக் கேட்டதில்லையோ? சித்திர வேதராசன் மனைவியை முடவன் உதைத்ததைக்கண்டு சிரித்த அவ்வரசனிடம் அவள் சாமார்த்தியமாகப் பேசிய கதையை அறிந்திலையோ? ஒருத்தி ஒரு சோரநாயகனை ஆபத்தில் உதவிசெய்த அண்ணன் என்று பலர் எதிரில் சொல்லி மறைவில் அவனைக் கூடிய கதையை உணராயோ? பலரை நெற்குதிரில் ஒளித்து வைத்துப் பின்வந்தவருடன் அன்புகாட்டி அவர் ஐயம் நீங்கச் செய்தவள் கதையைக் கேட்டிலையோ? சோரநாயகனை வண்ணாத்தி மகள் வடிவமாக உள்ளே வைத்துக் கணவனை ஏமாற்றியவளின் கதை தெரியாதோ? பழையனூர் நீலி கதையைக் கேட்டதில்லையோ? ஓர் அரசன், தன் மனைவியின் துர்நடக்கையைக் கண்டு காடடைந்த கதையை அறியாயோ? ஒருத்தி கொசுகத்தில் சோரநாயகனை வைத்துக் கட்டிக்கொண்டிருக்க அதைக்கண்டோர் கேட்டபோது ஈசன் ஒருத்தியைச் சிரசில் மறைத்ததுபோல் நான் என் ஆசை நாயகனை கொசுகத்தில் மறைத்தேன் என்று கூறியதை நீ அறியாய்; ஒருத்தி ஆரியனை விட்டு அரசனைச்சேர்ந்துபின் அவனையுங்கொன்று பலவிதமாகத் திரிந்த கதையையும், ஒருத்தி சோரநாயகனுக்குச் சிவபெருமான் வேடமிட்டு அவனுக்குக்

கத்திரிக்காய் உணவூட்டிய கதையையும், ஒருத்தியை விபசாரி யென்று நாய
கன் சொல்ல அவள் என்னை அப்படிச் சொல்லாதீர் (ஒ)சுற்றுக் குக்கபலனை
அடைவீர் என்று சொல்லிப் பின் அவனுக்கு ஒரு சங்கடம் சேர்ந்தபோது
என்சொற் பலித்ததென்று கூறிய கதையையும், யானையைக்குத்தி ஆச் செய்
கையை மறைத்ததுபோல் ஒருத்தி தன் சோரத்துவத்தை மறைத்த கதையை
யும், பகலில் காக்கையைக்கண்டு பயந்தவள் நடுராத்திரியில் பிணத்தின்மேல்
ஏறி ஆற்றைக்கடந்து சோரநாயகனைச் சேர்ந்த கதையையும், வம்பனைநம்பி அர
சனைக் கைவிட்டவள் செய்தியையும், தன்னைக் காட்டில் அன்பாக வளர்த்த
கணவனைக் கொன்று முடவனைச் சேர்ந்தவள் கதையினையும், மூக்கில் கரியைத்
துடைமென்று நிதமும் மொழிந்தவளை உத்தமி யென்று நம்பியவன் அரசன்
சொல்லால் உண்மை உணர்ந்த கதையையும், நான் அருந்ததி நீ வசிஷ்டன்
என்று நாயகனை வெளியி லனுப்பி அன்னியனிடம் சென்றவள் கதையையும்,
கூட மடிகிறேனென்றவள், கோவணத்தைக் கொண்டுபோன கதையையும் நீ
அறிந்தாயில்லை போலும்; புரூரவன் மனைவி கல்லாய்ச் சமைந்ததையும் அறி
யாயோ? இன்னும் இவற்றைப்போல் எத்தனையோ கதைகளிருக்கின்றன;
அவற்றைச் சொல்ல நம் ஆயுள் போதாது; இப்பேர்ப்பட்ட துர்க்குணமுடைய
பெண்களை நம்பலாகாது பெட்டகமே! பத்தினிகளையே நம்பவேண்டும்; நம்
நாட்டில் எத்தனையோ உத்தமிகள் இருந்திருக்கிறார்கள்; அவர்களிற் சிலரை
யும் கூறுகிறேன் கேள் பெட்டகமே!

தமயந்தி வேடனை எரித்தாள்; சந்திரமதி, கணவன் தன்னையும் விற்
றுக் கடன் கொடுக்க இசைந்தாள்; நளாயினி கணவனைத் தாசி வீட்டிற்குத்
தூக்கிச் சென்றாள்; திருவள்ளுவர் மனைவி கொங்கணவர் செருக்கை அடக்கி
யிருக்கின்றாள்; வாகுணன் மனைவியை மருதீசருக்கிய அவள் அதற் கிசைந்
தாள்; அருந்ததி மண்ணை உணவாகச் சமைத்தாள்; இப்படிப்பட்ட பதி
விரதைகளை யன்றோ கூடி சுகிக்கவேண்டும் பெட்டகமே!" என்ற பற்பல
கதைகளையும் சொல்லிப் பாடினாள்.

இவற்றைப் பாடி முடித்தவுடன் பிரம்புப் பெட்டிக்குள்ளிருந்த வீர
கோபாலன் அதிலிருந்த துவாரத்தின் வழியாகத் தன் மனைவியின் செய்
கையை நேரில் பார்த்தும், ஔவை பாடலால் கேட்டும் மிகுந்த கோபங்
கொண்டு, "அடிபாவி! இப்படியா என்னை ஏமாற்றினை!" என்று பெட்ட
கத்தைத் திறந்துகொண்டு அதினின்றும் சிம்மம்போல் சீறிக்கொண்டு வெளிப்
பட்டான். அவனைப் பார்த்த வுடனே சோரநாயகன், "பிழைத்தேன்!
பிழைத்தேன்!!" என்று விரைவாக வெளியிற் பாய்ந்து ஓட்டம் பிடித்து
விட்டான். பூங்கோதை நடுக்கங்கொண்டு நின்றாள். வீரகோபாலன் அடங்
காத ஆத்திரத்தோடு "இந்த விநோதந்தான் உனக்கு வந்த தலைவலியோ!
கொண்டவனுக் கிரண்டகஞ் செய்த கொடுநீலி!" என்று அவளைப் பிடித்
துத் தூணிற் கட்டி வைத்துவிட்டு ஔவையாரை நோக்கி, "எனக்குயிர்
கொடுத்த அன்னையே! இந்தப் பாதகிக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம்
என ஔவை, "அப்பா! நீ இவளைத் தண்டிப்பதால் இவளுடைய துர்க்குண
மும், தோஷமும், இவளைவிட்டு நீங்கமாட்டா; இவள் செய்த பாவத்திற்
குத் தக்கபடி நகரத்தில் மூழ்கி அதன் பயனை அனுபவிப்பாள்; நீ சந்நியாசங்
கொள் என்றார். வீரகோபாலன் அப்பொழுதே தவவேடந் தாங்கிச் சென்று
அரிய தவமியற்றி நற்கதியடைந்தான்.

பார்லிமெண்ட் ஏற்பட்ட விபரம்.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

"நல்லது பொல்லாதது என்பதொன்றில்லை. அப்படிச் சொல்
வது நினைப்பு காரணம்" என்றும், "எல்லாம் நமது நன்
மைக்கே" என்றும் ஆங்கிலத்தில் இரு பழமொழிகள் உண்டு. அதன்படி மிக
வும் சீர்கேடான ஆட்சிமுறை நடத்திய ஜான் அரசனிடமிருந்து, ஆங்கிலேயர்
பெரியதொரு உரிமைப் பத்திரம் பெற்றனர். அதற்கு ஆங்கில சரித்திரத்
தில் "பெரிய பத்திரம்" என்று பெயர் ஏற்பட்டதன் காரணங்கள் முந்தின
கதையில் விளங்கும். "ஏதுவும் வருங்கால் வலிய வரும்" என்ற உண்மைப்
படி, அந்த ஜான் அரசனுடைய மகன் ஹென்றி III காலத்தில் ஆங்கிலேய
ருக்குப் பார்லிமெண்டு சபை ஆரம்பமும் ஏற்பட்டது.

ஜான் ஆங்கிலேயரின் அதிருஷ்டவசத்தினால் சரியான தருணத்தில்
இறந்தான். அவனுக்கு வாலிபனான ஒரு மகன் ஹென்றி என்பவன் இருந்தான்.
அவனை ஆங்கிலேயர் தங்கள் அரசனாக்கிக் கொண்டு, உதவிக்கு வந்த பிரான்ஸ்
அரசனைப் புறக்கணித்துவிட்டனர். அதுவும் இயற்கைதானே! "ஆறு கடக்
கும் அளவும் அண்ணன் தம்பி. ஆறு கடந்தால் நீ யார்? நானார்?" என்ற பழ
மொழி பொய்க்கலாமா? கோபப்பட்ட பிரான்ஸ் அரசனும் ஏமாந்து திரும்பி
னான். ஹென்றி என்ற சிறுவன் வயது வாராதவனா யிருந்தமையினால் அவன்
பெயரால் ஒரு பிரபு ரீஜண்டாக இருந்து ஆட்சி நடத்தினான். பிள்ளைக்குப்
புத்தி வருமளவும் உயிருடனிருந்து அந்த ரீஜண்டும் காலகதி யடைந்தார்.
அரசனுக்கும் வயது வந்தது. பிரான்ஸ் இளவரசி ஒருத்தியை மணந்திருந்
தான். கூடினவரையில் தகப்பனுடைய புத்திப் போக்கில் முக்கால் வரிசைக்
குக் குறையாமல் பிள்ளைக்கும் இருந்துவந்தது. அதுவும் ஆங்கிலேயரின் அதி
ருஷ்டமே ஏனெனில் பெரிய பத்திரத்தின் முக்கியமான ஷரத்துப்படி
அடிக்கடி 24-பிரபுக்கள் அடங்கிய கமிட்டிக்குத் தன்னை மேல்பார்க்கும் வேலை
யைக் கொடுத்துவந்தான் ஜானுடைய அருமை மகன்! தன் மனைவியின்
உறவினர்களுக்கும், இனத்தவர்களுக்கும் நல்ல செல்வாக்கும் ஆதரவும்
கொடுத்ததுடன் அவர்களிட்டதே சட்டமாகவும் ஏற்படுத்திவிட்டான். இது
விஷயத்தில் மனம் பொறாத பிரபுக்களில் பலருக்கும் அரசனிடம் மனஸ்தா
பம் ஏற்பட்டது. அரசன் பக்கம் பல பிரபுக்கள் சேர்ந்தனர். ஆகக் கக்ஷி
இரண்டாகி அடிக்கடி சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுப் பெரிய குழப்பம் வந்துவிடும்
போலும் இருந்தது. இதற்கே சரித்திரத்தில் "பிரபுக்கள் யுத்தம்" (Baron's
War) என்று பெயர். ஒரு சமயம் 1263-ல் ஆக்ஸ்போர்டில் கூடிய விட்
டன் சபைக் கூட்டத்தில் பிரபுக்களுக்கு மிகுந்த ஆவேசம்போல் கோபம் வந்த
லால், அந்த சபையை (The Mad Parliament of Oxford) "ஆக்ஸ்போர்டு
பைத்தியக்கார பார்லிமெண்டு" என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. இந்தத் தகராறை

ஒரு சமயம் பிரான்ஸ் அரசன் அமீன்ஸ் என்றவிடத்தில் ,இருவரையும் வரவழைத்துத் தீர்த்துவைத்தான். ஆனால் அரசன் பக்கம் ஓரவஞ்சனையாகத் தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டதென்று சொல்லப்பட்டு, மறுபடியும் அரசனுக்கும், பிரபுக்களுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டது. ஒரு கக்ஷிக்குத் தலைவன் அரசன். மற்றொரு கக்ஷிக்கு, அரசனுடைய சகோதரி புருஷன் ஸைமன்-டி-மான்ட்-பார்ட் என்ற லீஸ்டர் மாகாண பிரபு தலைமை வகித்தான். ஸ்வபாவமாக யுத்தம் நேரிட்டது. பல சில்லரைச் சண்டைகளும் சில சில விடங்களில் நடந்தன.

கடைசியாக லூயிஸ் (Lewis) என்றவிடத்தில் நடந்த சண்டையில் 1265-ல் அரசன் கக்ஷியினர் தோற்றுப்போய், ஸைமன் கக்ஷியினர் வெற்றி பெற்றனர். அரசனும் அவன் மகனும் கைதிகளாகிச் சிறை சென்றனர். ராஜ்ய நிர்வாகம் ஸைமனுடைய பொறுப்பில் வந்தது. ஆனதால் ஸைமன் பிரபு இங்கிலாந்து தேசத்தைப் பல மாகாணங்களும் ஜில்லாக்களுமாகப் பிரித்தான். வழக்கப்படி தேசத்தை நிர்வாகித்து வந்த விட்டன் சபையைக் கூட்டி அந்த சபையிலுள்ளவர்களுடன் பெரிய மதகுருமார்களையும், செல்வாக்குள்ள பல பிரபுக்களையும் அழைத்தான். இவர்களுடன் கூட சேர்ந்து ஆலோசனைகள் சொல்லுவதற்கான வேறொரு ஏற்பாடும் செய்தான். அதாவது பிரிக்கப்பட்ட புதிய மாகாணங்களிலிருந்தும் ஜில்லாக்களிலிருந்தும், இரண்டு, இரண்டு பிரதிநிதிகளைப் பொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்க வழிசெய்து, அவர்களையும் விட்டன் சபையிலுள்ள பெரிய பிரபுக்கள், மதகுருமார்கள் முதலியவர்களுடன் இருந்து யோசனைகள் சொல்லும்படி ஆக்கினான். ஏனெனில் அரசனில்லாத ஒரு சமயத்தில் ராஜ்ய நிர்வாகப் பொறுப்புத் தனக்கு வந்தது என்பதை யுணர்ந்தான். ஆகவே தன்னுடைய நிர்வாகத்திற்குப் பலதரப்பட்ட மனிதர்களின் ஆதரவும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், நாட்டின் நிர்வாகத்திற்கும் அப்படியான முறையே சிறந்தது என்பதையும் தன் நாட்டினருக்கு உணர்த்த விரும்பினான். தானே ஒரு காரியத்தையும் சொந்த ஹோதாவில் செய்யாமல் நிர்வாகத்தின் பொறுப்பைப் பலருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான்.

"பார்தழுவும் நல்வழியில் பண்பினரசாண்டிடலே
சீர்பெற்று வாழும் திறம்"

என்ற அறநூல் வாக்குப்படி "பார்தழுவும் நல்வழி' யைக் கையாண்டு நிர்வாகம் நடத்தினான். மேலும்,

"ஆராய்ந்து போற்றியனை வோருந் தேர்ந்தெடுத்த
பாராளவர் தோட்படி"—என்றபடியும்
"சனந்தேர்ந்து போற்றிடுமச் சான்றார்குழுவே,
மனமுவந்த பாராளும் மன்று"—என்றபடியும்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் உதவியைக் கொண்டு இங்கிலாந்தில் தேசநிர்வாகம் செய்யப்பட்டது அதுவே முதல் தடவை. அதனால் இங்கிலந்து அரசியல் முறையில் புதிதாக ஏற்பட்ட இந்தப் புதிய ஸ்தாபனமான—பார்லிமெண்டின்—ஆரம்பம் என்ற முறையில், ஸைமனுடைய பெயர் இன்றளவும் ஆங்கிலேய சரித்திரத்தில், "பார்லிமெண்ட் சபையின் தந்தை" என்று வழங்குகிறது. எவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் வேலை செய்த போதும், ஸைமன் ஒரு சாதாரண பிரபுவே யானதால் அவனிடம் பொறாமை கொண்டனர் சில பிரபுக்கள். ஏனெனில் அவனே பிரதான நிர்வாகியானது டன் இல்லாமல், பாமர மக்களின் ஆதரவையும் பெற முயன்றான் ஸைமன்.

பொறாமைக்காரர்கள் நாளடைவில் அதிகமாகி, ஸைமனுக்கும் எதிர்க் கக்ஷி வளரத் தொடங்கியது. (இது எந்தச் சரித்திரத்திலும்–தேசத்திலும்–காலத்திலும் சகஜம் என்பது அறிவாளிகள் பலருக்கும் அநுபவ சித்தம் என்பது வெளிப்படை.) அதனால் சிறையிலிருந்த அரசனுக்கும் அவன் மகனுக்கும் நல்ல காலம் கிட்டியது. இளவரசன் எட்வர்ட் சிறையினின்றும் தப்பினான். அவனுடன் பல பொறாமைப் பிரபுக்களும் சேர்ந்தனர். அரசனுக்கு ஜெயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சேனையும் சேர்ந்தது. மறுபடியும் ஸைமன் கக்ஷிக்கும் அரசன் கக்ஷிக்கும் சண்டை 1265-ல் எவெஷாம் (Evesham) என்றவிடத்தில் நடந்தது. அரசன் வெற்றிபெற்றான். ஸைமன் யுத்தத்தில் இறந்தான். அரசகுமாரன் பலருடைய ஆதரவையும் பெற செய்த முயற்சிகளையும் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையும் கேள்வியுற்ற ஸைமன் "அரசன் என் கொள்கைகளையே தழுவி வெற்றிபெறுவது எனக்கும் சந்தோஷமே" என்று சொல்லிக்கொண்டு உயிர் துறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. வெற்றிபெற்ற இளவரசன் தன் தகப்பனைச் சிறைமீட்டு, அவனுடைய ஸ்தானத்தில் இருத்தி, தன் முன்னோர்களில் ஒருவரான முதலாவது ரிச்சர்டு சென்ற சிலுவை யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ள ஜெருசலத்திற்குச் சென்றான். ஹென்ரி III னுடைய அந்தியகாலம் கூடின வரையில் அமைதியாகவே கழிந்ததெனலாம்.

1272-ல் அரசன் இறந்தபோது எட்வர்ட் இளவரசன் ஜெருஸலத்தில் இருந்தான். அங்கே விஷந் தீட்டிய வாளினால் வெட்டுக்காயம் ஏற்பட்டபோது அவன் மனைவி அருகிலிருந்தவள் தைரியமாக அக்காயத்தில் தன் கையை வைத்து, விஷங்கலந்த இரத்தத்தை உருஞ்சிக் கீழே துப்பிக் கணவன் உயிரைக் காப்பாற்றியதாகக் கதைகள் உண்டு. 1274-ல் இங்கிலந்துக்குத் திரும்பி தன் தகப்பனார் ஸ்தானத்தில் பட்டங் கட்டிக்கொண்டான். பட்டங் கட்டிக் கொண்டு, பலவிதங்களில் சிறப்பாக ஆட்சி செய்து பொதுஜன நன்றியறிதலுக்குப் பாத்திரன் ஆனான்.

அவைகளில் ஒன்றுதான் பார்லிமெண்டு சபையின் ஸ்திர ஸ்தாபனம். தன் தகப்பனார் காலத்திய குழப்பத்தின் காரணத்தை யுணர்ந்து ஸைமன் காட்டிய முறையின் மேன்மையைக் கண்டுகொண்டான். ஆனால் அப்படியே கைக்கொள்ளாமல், தான் கொஞ்சம் அதிகமாக்கினான். அதாவது, பழைய விட்டன் சபைப் பிரபுக்கள், மத குருக்கள், மாகாண ஜில்லாக்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரண்டு இரண்டு பிரதிநிதிகளைக் கூட்டியதுடன், தேசத்தின் பல பாகங்களிலுள்ள பெரிய பட்டணங்களிலிருந்தும் இரண்டு இரண்டு பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்து அவர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு ஆட்சிமுறையை ஆரம்பித்தான். ஆகவே இந்த எட்வர்டின் 1295-ம் வருஷத்திய பார்லிமெண்டின் அமைப்பில், ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஸைமனுடைய பார்லிமெண்டில் இருந்ததைவிட அதிகமிருந்தனர். அதனால் இந்த பார்லிமெண்டுக்கு சரித்திரத்தில் "மாதிரி பார்லிமெண்டு" "Model Parliament" என்று பெயர். ஏனெனில் இங்கிலந்து வழக்கப்படி பார்லிமெண்டு சபை ஒரு அரசனால்தான் கூட்டப்பட வேண்டும். ஆனால் ஸைமன் ஒரு கலகப் பிரபுதான் என்றது ஒரு காரணம். தவிரவும் இந்தப் பார்லிமெண்டில் அதிக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருந்து சமீப காலத்தைப் போன்றிருந்தது என்றது மற்றொரு காரணம்.

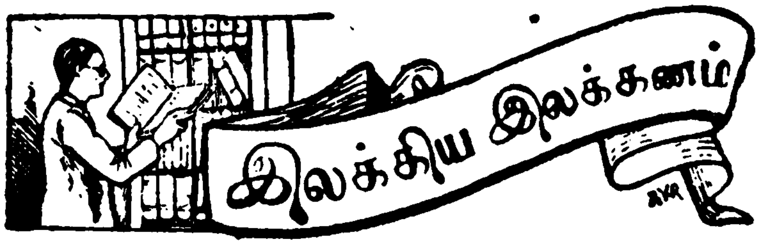

கவிச்சுவையும் செவிச்சுவையும்.

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி. எல்.)

அருந்தமிழ்ச்சுவை தேர்ந்த அறிஞரையும் கவிஞரையும் முற்காலத்திய பெருநிலமன்னரும், குறுநிலமன்னரும், ஆதரித்தாற் போன்று இக்காலத்தும் புலவரைப் போற்றும் புரவலரும், ஆங்காங்கு அருமையாய்க் காணப்படுகின்றனர். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொருனை நாட்டில் வாழ்ந்த அழகிய சொக்கநாதரென்னும் அறிஞரை ஆதரித்துப் போற்றிய பெருமை நெல்லைமாநகரில் வாழ்ந்த முத்துசாமி வள்ளல் என்னும் செல்வர்க்கே உரியதாகும். செவிச் செல்வமும், பொருட் செல்வமும், ஒருங்கே அமைந்த இச்சீமான் அழகிய சொக்கநாதரது கவிநயம் அறிந்து அப்புலவரை ஆதரித்தார். நன்றி மறவாத அந்நற்றமிழ்ப்புலவர் தம்மை ஆதரித்த வள்ளலைத் தலைவனாக வைத்துப் பாடியுள்ள காதற்கவிகள் கனிந்த நயம் வாய்ந்தனவாம். பொருனையாற்றின் கரையிலமைந்த "இராசவல்லி"புரம் என்னும் சிற்றூரிற் பிறந்து, நெல்லைமாநகரிற் செழுமையுற்று வாழ்ந்த இச் செல்வரது வரலாறு அழகிய சொக்கநாதரது கவிகளில் அழகுற இலங்கக் காணலாம்.

"மலிந்த பெருங் கீர்த்தியுடன் வாழும்முத்து சாமிமன்னன்
துதித்தோர் இரவகற்றும் சூரியன்காண் அம்மானை
துதித்தோர் இரவகற்றும் சூரியனே யாமாயின்
எதிர்த்திடு பூவல்லிக் கிறையவனோ அம்மானை
இராசவல்லிக்கே இறைவன் என்றுதித்தான் அம்மானை."

என்னும் அம்மானைப் பாட்டில் இம்மன்னனது பிறப்பும், சிறப்பும், செவ்வையாய் விளங்கக் காணலாம். செங்கதிர்ச் செல்வன், மேல்நின்று இரவகற்றுதல் போன்று, இச்செழுநிலச் செல்வரும் இரவகற்றுகின்றார் என்று ஒப்புவமை கூறிய நயம் உணரத் தக்கதாகும். உலகில் நிறைந்து நிற்கும் புற இருளை நீக்கும் கதிரவன் இரவகற்றிப் பகல் செய்கின்றான். அவ்வாறே நெல்லைநகரில் வாழும் மன்னன், வறுமையால் வருந்தியிருப்போரது இரவையகற்றி இன்பம் அளிக்கின்றான். இன்னும் கதிரவன் பூவல்லிக் கிறைவனாய் அமைந்தான். இம்மன்னன் இராசவல்லிக் கிறைவனாய் உதித்தான் என்று குறிக்கும் நயம் கற்போர் கருத்தைக் கவர்வதாகும்.

இன்னும் செல்வமும் கல்வியும் பொருந்தித் திகழ்ந்த இச்செம்மலின் பெருமையைப் புகழப்போந்த புலவர்

"காராருஞ் செங்கைக் கருணைமுத்து சாமிவள்ளல்
சீராருங் கல்விதனிற் சேடன்காணம்மானை
சீராருங் கல்விதனிற் சேடனே யாமாயின்
ஓராயிரம் பணமு முண்டுமோ அம்மானை
உலகிற் பணமனந்த முள்ளவன்காணம்மானை."

என்று கூறி மகிழ்ந்தார். மாரிபோற் பொருள் சொரியும் இம்மன்னனை அறிவிற்சிறந்த ஆதிசேடன் என்று புலவர் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். அறிவின் ஆழமும் அகலமும் அறிந்த ஆதிசேடன் ஆயிரம் பணம் (பணம்—படம்) உடையான் என்று கவிஞர் கருதுவார்கள். செல்வத்தில் சிறந்த முத்துசாமி மன்னன் ஆயிரம் பணமுமேயன்றி (பணம்—காசு) அனந்தம் பணமுடையானென்று கூறும் அருமை கூர்ந்து அறியத்தக்கதாகும்.

வேளாண்மை யென்னும் விழுமிய பணியை மேற்கொண்டொழுகும் காராள மரபில் உதித்த முத்துசாமி மன்னன், முத்தமிழையும் முறையாய் அறிந்து நயமுறப் பேசும் நலம்பெற்று விளங்கினான். இன்னிசை பயின்ற இம்மன்னனது மொழிகளை அமுதம்போல் ஆவலுறவேற்று, அறிஞர் அளவிலா ஆனந்தம் எய்தினர். இத்தகைய சொல்நயம் வாய்ந்த செல்வனை,

"காராள மாமரபிற் கன்னன்முத்து சாமியெனும்
சீராளன் வாய்ச்சொற்கள் தெள்ளமுதம் அம்மானை
சீராளன் வாய்ச்சொற்கள் தெள்ளமுத மாமாயின்
ஆராய்ந்து தேவர்களுண் டாடுவரோ வம்மானை
அருமைப் புலவர்கள் கொண்டாடு வாரம்மானை."

என்று அல்லும் பகலும் அம்மன்னது அமுத மொழிகளைப் பருகி மகிழ்ந்த அழகிய சொக்கநாதர் புகழ்ந்து போற்றுகின்றார். திருப்பாற் கடலில் எழுந்த தெள்ளமுதைப் புலவர்கள் (புலவர்கள்=தேவர்கள்) உண்டு ஆடினார்கள். முத்துசாமி மன்னன் எனும் செந்தமிழ்க் கடலினின்றும் எழுகின்ற சொல்லமுதை அருமைப்புலவர்கள் கொண்டாடுவார்கள் என்று புலவர் அமைத்த நயம் சாலப் பெருமை வாய்ந்ததாகும். விண்ணிலே உறையும் புலவர் விரும்பி உண்ணும் அமுதம்போல் மண்ணிலே வாழும் புலவர் மகிழ்ந்து போற்றுவது அருந்தமிழ் அமுதமே யென்றும், தெள்ளமுதுண்டு திளைத்த தேவர் மாறிலா இன்பத்தில் மகிழ்தல்போலச் செந்தமிழ் அமுதம் பருகிய செம்மைசான்ற புலவரும் மாறிலா இன்பத்தில் மகிழ்வர் என்றும் கவிஞர் அமைத்த உவமை செவிச்சுவையுடைய செல்வர்க்குச் சிறந்த இன்பம் பயப்பதாகும்.

இன்னும் 'கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்' என்னும் மொழிக்கிணங்க, கல்வியின் அருமையறிந்து ஆதரிக்கும் இம்மன்னனது பெருமையை,

"மாணுறவெல்லாம் படித்த மன்னன்முத்து சாமிவள்ளல்
ஆண்மைத்திறத்தின் மத யானைகாணம்மானை
ஆண்மைத்திறத்தின் மத யானையென்ப தாமாயின்
காணுமிவ னங்கங் கருமையோ வம்மானை
கற்றவர்க்கங் கங்கருமை காட்டுவா னம்மானை."

என்று அம்மன்னனது அருமைக் குரியராய் விளங்கிய கவிஞர் ஆர்வமுற எழுதியமைத்தார். இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழையும் நயம் தெரிந்து கற்ற நற்றமிழ்ச் செல்வனை 'மாறுற எல்லாம் படித்த மன்னன்' என்று மனமாரப் புகழ்ந்தார். அறிவும் ஆண்மையும் ஒருங்கேயமைந்த வள்ளலை விழுமிய வேழத்திற்கு உவமை கூறினார். வேழத்தின் அங்கம் கருமை காட்டும் என்றும், வேந்தன் கற்றவர்க்கு அங்கங்கு அருமை காட்டுவோனென்றும் கவிஞர் அமைத்த சொல்நயம் சிந்தைக் கினியதாகும்.

இனி இரப்போர்க்கு இல்லை என்னும் எவ்வம் உரையாத செல்வரைக் கைம்மாறு கருதாது மழைசொரியும் கார்மேகத்திற்குவமை கூறுவது கவி மரபாகும். இம்முறையில் மன்னன் முத்துசாமியின் மாண்பினைப் புகழப் போந்த புலவர்,

"மன்னுயிர்மேல் உள்ளீரம் வைக்குமுத்து சாமிமன்னன்
மின்னுமணி யணிசேர் மேகங் காணம்மானை
மின்னுமணி யணிசேர் மேகமே யாமாயின்
பின்னமின்றி மிக்கமழை பெய்யுமே அம்மானை
பேசுதமிழ்க்குக்கனகம் பெய்வதுண்டும் அம்மானை."

என்று அவ்வள்ளலது தலையாய தமிழன்பை எடுத்துரைத்தார். கருநிறம் வாய்ந்த கார்மேகம் ஈரமுடையதாய் இலங்குதல் போல, காராள மரபிற் பிறந்த மன்னனும் மன்னுயிர்பால் ஈரம் வாய்ந்த மனத்தினனாய் மன்னி வாழ்கின்றான். இன்னும் விண்ணிலே யமைந்த கார்மேகம் விழுமிய மாரி பெய்தல் போன்று மண்ணிலே வாழும் மன்னன் கற்றோர்க்குக் கனகமாரி பொழிகின்றானென்று அவன் வள்ளன்மையை வாயார வாழ்த்துகின்றார். தென்றல்வீச நின்று பொழியும் கார்மேகம்போல், தென்மொழி பேசக் கனகம் சொரியும் பொன்மேகமாய் மன்னன் விளங்கினார்.

உயிர்க்கு உறுதிபயப்பதாய அறிவை வளர்த்த இவ்வருந் தமிழ்மன்னன், உடல் நலமும் பேணித் திண்ணிய மேனியோடு திகழ்வானாயினன். மனத்திண்மையும், மெய்த் திண்மையும் வாய்ந்த இம்மன்னனை விசயன் என்றும், மாறன் என்றும் பாவலர் மகிழ்ந்து புகழ்ந்தார்கள்.

"தீரபுய பாரஜெய செல்வன் முத்துசாமிமன்னை
தாரணியோர் வில்விசயன் தானென்றா ரம்மானை
தாரணியோர் வில்விசயன் தானென்றா ராமாயின்
வீரமுடன் போர் விளைப்பானோ வம்மானை
வேளாண்மை யிற்போர் விளைப்பான் காணம்மானை."

என்னும் இனியகவியில் இவ்வள்ளலை விசயனோடு ஒப்பிட்டுக் கருதும் முறை உணர்ந்து மகிழத்தக்கதாகும். போர்க்களத்தில் விசயன் விற்போர் விளைத்து விளங்கு புகழெய்தினான். நெல்லைநகர் மன்னன், வேளாண்மையில் நெற்போர் விளைத்து நீடுபுகழெய்தினான் என்று கவிஞர் கூறும் நயம் கண்டு களிக்கத் தக்கதாகும்.

இன்னும் முத்தமிழ்ச் சுவை தேர்ந்த முத்து மன்னனை முத்தமிழ் வளர்த்த மாறனுக்கு உவமை கூறப் போந்த கவிஞர்,

"காவலரெல்லாம் மதிக்கும் கன்னன்முத்து சாமிமன்னைப்
பாவலரெல் லாம்கூடிப் பாண்டியனென்றா ரம்மானை
பாவலரெல் லாம்கூடிப் பாண்டியனென்றா ராமாயின்
வாவிமதுரை யிவன் வாழ்பதியோ வம்மானை
மதிக்கிலி வன்றன் மதுரைதா னம்மானை."

என்று அம்மானைக் கவியில் முத்துசாமி மன்னனை மதுரை மாறனுக்கு ஒப்பிடும் மாண்பு இனிது விளங்கக் காணலாம். வண்டினம் முரலும் வாவி சூழ்ந்த மதுரையில் மாறன் வாழ்கின்றான். நெல்லை மாநகரில் தண்டமிழ்ப் புலவர் இசைபாட, முத்துசாமி மன்னன் தன்ம துரையாய் (தன்ம துரை= தர்ம துரை) வாழ்கின்றான் என்று மதுரை மன்னனுக்கும், துரை மன்னனுக்கும் ஒப்புவமை கூறியமுறை உள்ளத்தைக் கவர்வதாகும்.

இத்தகைய மன்னன் சைவசமய சீலனாய் முக்கணெம்பெருமானை மொட்டறா மலர் பறித்திறைஞ்சிப் பத்தியாய் நினைந்து பரவும் பண்பில் தலை நின்றான். மாதொரு பாகனை மனத்திலமைத்து இம்மன்னன் பண்ணொன்ற இசைபாடும் முறையில் கருங்கல் மனமும் கரைவதாகும். வான்கலந்த மணி வாசகப் பெருமானது தேன்கலந்த வாசகத்தை இம்மன்னன் ஊன் கலந்து பாடும் முறை உளத்தை உருக்குவதாகும். இத்தன்மைவாய்ந்த சிவநேசச் செல்வனை,

"தராதலத்தில் வாணர்தமைத் தாங்கு முத்துசாமி
வரோதயனு மிக்கழகின் மன்மதன்கா ணம்மானை
வரோதயனு மிக்கழகின் மன்மதனே யாமாயின்
புராரிமே லைந்துமலர் போட்டானோ வம்மானை
பூசித்தனந்தமலர் போடுவன்கா ணம்மானை."

என்று கவிஞர் போற்றிப் புகழ்ந்தார். மங்கையரது கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்து மையல் விளைவிக்கும் முத்துசாமி மன்னனை அழகில் மன்மதன் என்று அருந்தமிழ்க் கவிஞர் புனைந்து பாடினார்கள். மயல் விளைக்கும் மாரன் இறைவன் மேல் ஐந்து மலரிட்டான். ஆயினும் வஞ்சகமாய் மலர் தொடுத்த மாரனுக்கும் ரஞ்சிதமாய் மலர் தொடுத்த மன்னனுக்கும் மனப்பான்மை மாறு பட்டமையாலேயே நஞ்சுண்ட நாதன் காமனைக் கண்ணாலெரித்தான்; இப் பூமனைத் தண்ணருளால் தாங்கினான். இவ்வேற்றுமையைக் கற்போர் விளக்கமாய் உணருமாறு "பூசித்து அனந்தமலர் போடுவன்" என்று அம்மானைக் கவிஞர் அமைத்தமுறை அழகியதாகும்.

இவ்வாறு முத்தமிழ் உணர்ந்த முத்துசாமி வள்ளலது ஆண்மையையும், வண்மையையும், அறிவையும், அழகையும் அம்மானைக் கவிகளில் அழகுற அமைத்த அழகிய சொக்கநாதரது சொல் நயமும், மனநலமும் செம்மை சான்ற இன்பம் பயப்பனவாம்.

வீரத்தாலாட்டு.

(ஆரியூர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை பாடியது.)

(நீலாம்புரி ராகம்)

ஆராரோ ஆரரிரோ ஆரரிரோ ஆராரோ
ஆரிரா ராரரிரோ ஆரிரோ ஆராரோ
நீ யாரோ? நான் யாரோ? நின்மலனார் தம்மருளால்
சேயாய் எனக்குற்ற செல்வமே! கண்வளராய்!
முத்தே! வயிரமே! முக்கனியே! கற்கண்டே!
தித்திக்கும் தேனே! செங்கரும்பே! கண்வளராய்!
தேனருந்தும் பொன்வண்டே! செங்கமல நாயகமே!
யானருந்தும் தெள்ளமுதே! இன்பமே! கண்வளராய்!
'பேறு பதினாறும் பெற்று வாழ்' என்றென் தாய்
கூறிய நல்வாசிகளால் குளிர்ந்ததென் மனம் பெரிதும்;
அத்தகைய பேறுகள் அனைத்துமாய் உன்றனையே
சித்தத்தில் கொண்டுள்ளேன்; செல்வமே! கண்வளராய்!
எத்தனையோ தாய்மாரை எத்தனையோ தந்தையரை
எத்தனையோ பிறவிகளில் இன்பமுறக் கண்டிருப்பாய்!
இப்பிறப்பிலே எனக்கு இறைவன் அளித்ததொரு
ஒப்பிலாப் பெருநிதியே! உத்தமனே! கண்வளராய்!
கண்ணன் தன்னருளாலும் கந்தன் இன்னருளாலும்
வண்ணத் திருமேனி வாய்ந்திங்கு வந்துதித்தாய்!
முந்தித் தவங் கிடந்து முன்னூறு நாள் சுமந்து—
அந்தியிலுங் காலையிலும் ஆண்டவனை வேண்டி, உனை
ஈன்றெடுத்த போதில் யான் எய்தியதோர் இன்பத்தைத்
தோன்றலே! எவ்வண்ணம் சொல்வதற்குக் கூடுமடா!
உள்ளம் பளிங்கனையாய்! உற்சாகமே மிகுந்தாய்!
கள்ளங் கபடறியாய்! கண்மணியே கண்வளராய்!
அத்தகைய தூய்மை ஐயோ! வயதானால்,
சித்தத்திருந்திடுமோ? செல்வ! மிக அஞ்சுகிறேன்!
எங்கள் குல விளக்கே! எம்மரசே எம்முயிரே!

திங்கள் திருமுகத்தாய்! சீராளா! கண்வளராய்!
விண்ணிலவும் வெண்ணிலவு விண் மீன்கள் நாயகமாம்
கண்மணியே நீயதுபோல் கௌரவமாய் வாழ்ந்திருந்தால்,
எழு பிறவியிலும் யான் இன்பம் துய்த்திடுவேன்;
தாழும் பிறரும் உன் நல்தன்மையினால் உய்ந்திடுவார்.
ஐயிரண்டு மாதமாய் அடியேன் சுமந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிக்கெடுத்தேன் உன்றனையே;
பெற்றெடுத்த முதலுன்னைப் பேணி வளர்ப்பதெலாம்
நற்றவத்தின் பேறே! நங்கை எனக்காக வன்றே!
வாடுகின்ற தாய்நாடு வண்மை பெறவே உழைக்க
நாடு மனம் நீ பெறவே நாட்டங் கொண்டேன் அரசே!
செங்கோல் கரந் தாங்கிச் சிங்காசனத் திருந்து
மங்காத பல்வளமும் வாய்ந்தரசு செய்பவரும்,
கந்தை யுடுத்திக் காவிலா மெய்த்தொண்டு
சிந்தை யுறுதியொடு செய்பவருக் கொப்பாகார்!
கருவிலே வீரத்தைக் கண்மணியே! நீ எய்த,
முருகனும் கண்ணனும் முன் செய்த லீலையெலாம்
நின்னைச் சுமந்திருக்க நேர்ந்திருந்த நாட்களிலே
என் மனத்தில் பன்முறையும் எண்ணி எண்ணிக் களித்தேன்!
வியந்திடு பல் வீர வினைகள் புரிவதலால்,
பயந்தனை எப்பொழுதும் அப் பாலர்கள் கொண்டறியார்;
அன்னவர் போல் நீயும் அஞ்சா அற வீர
நன்னலத்தை எய்தவே நாட்டங் கொள்வாய் மகனே!
அன்பே! என் கண்கள் ஆனந்த மெய்திடவே
என் பால் அருந்துகிறாய்! இன்சுவையோ(டு) என் மனத்தின்
வீர உணர்ச்சியையும் விரும்பி உனக்(கு) ஊட்டுகிறேன்!
பேரரசே! செல்வப் பெருமானே! உண்டிடுவாய்!
துள்ளி விளையாடும் சுந்தரனே! உன்றன்னை
எள்ளிப் பகர்ந்து பிறர் இகழ்ந்திடவும் பார்ப்பேனோ?
'அடியாத மாடு படியாதெ'னப் பகர்வர்
கொடியோர்; அவர் நற் குழந்தைக் குணமறியார்.
பிழை நீ இழைப்பின், பேரன்பொ(டு) உன்னை யான்
அழைத்(து) 'இனிச் செய்யாதே அவ்வா(று)' எனக் கூறி,
முத்தந் தருவன்; உன் மோகனப் பார்வை என்றன்

சித்தம் மயக்கிவிடும்; சிற்றுண்டியும் தருவேன்;
மறுநாள் முதல் நீயும் மனத்திலே அப்பிழையைச்
சிறிதும் கருதாய்; சீர்திருந்தியே நடப்பாய்!
புந்தி யறிவில்லாமல் 'பூச்சாண்டி காட்டி' உன்றன்
சிந்தையிற் பயனில்லாச் சிறு பயத்தைத் தோற்றுவித்தால்,
வாழ்நாளில் கோழையாய் வாழ்வாய் என உணர்ந்தப்
பாழ் பயத்தைத் தோற்றுவிக்கப் பார்த்திருக்க மாட்டேன் [யான்!

என்னிளஞ் சிங்கமே! எங்கள் குலக்கொழுந்தே!
அன்னை என் பாலில் அன்போடு வீரத்தைக்
கூட்டி உனக்(கு) ஊட்டினேன்! கோவே! மகிழ்ந்திருப்பாய்!
வாட்டமெலாந் தீர்க்க வந்த குல விளக்கே!
என்னரசே! என்னுயிரே! என் தவமே! என் மகனே!
அன்னை என்றன் நெஞ்சினுக்கு ஆனந்தம் தருவோனே!
தெய்விக நல் தூய மனம் சேர்ந்தவனே! என் செல்வா!
உய்யப் பிறந்தவனே! உத்தமனே கண்வளராய்!
ஆராரோ ஆரிரோ ஆரிரோ ஆராரோ!

"ஆனந்தபோதினி" மாத சஞ்சிகை

தெலுங்குப் பதிப்பு

—(o)—

நமது "ஆனந்தபோதினி" தமிழ்மொழியில் மாதப் பதிப்பும், வாரப்பதிப்பும் வெளிவந்து தொண்டாற்றி வரும் விஷயம் எல்லாரும் நன்கு அறிந்ததே. "ஆனந்த போதினி" தெலுங்கு மொழியிலும் ஒவ்வொரு இங்கிலீஷ் மாத முதல் தேதியில் வெளிவருகின்றது. இப்பொழுது அதற்கு மூன்றுவதாண்டு நடைபெறுகிறது. தமிழ் நேயர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த தெலுங்குப் பயிற்சியுள்ள நண்பர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்துச் சந்தாதாரர்களாகச் சேரும்படி தூண்டுமாறு வேண்டுகின்றோம். மாதிரி காபி இனும்

வருட சந்தா தபாற்கூலி உள்பட

உள் நாடுகளுக்கு ... ரூபா 1—0—0
வெளி நாடுகளுக்கு ... ,, 1—12—0

மானேஜர்.

விக்கிரகாராதனை.

('சூரபி' எழுதியது.)

(106-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(4) தற்காலப் போக்கு.

கிறிஸ்து வேத புத்தகத்தில் 'ஆதியாகமம்' என்னும் பகுதியில் 'கடவுள் மனிதனைத் தன்னுடைய உருவத்தைப் போலவே படைத்தார்' என்று கூறியிருக்கிறது. அநேகர் நம்மைப் பார்த்து, 'உண்மை அவ்விதமிருக்க, நீங்கள் கடவுளை உங்களைப்போல படைக்கிறீர்களே' என்று நகைக்கிறார்கள். அதாவது, நாம் விக்கிரகங்கள் செய்யும்பொழுது மனிதரூபமாகச் செய்து, புராணக்கதைகளில் மனிதருக்குரிய விஷயங்களைக் கடவுளுக்குக் கூறுகிறோம். அவ்விதமில்லாமல் வேறென்ன செய்ய முடியும்? கடவுள் ஆதி, அந்தம் இல்லாதவர்தான். ஆயினும் பாமர ஜனங்கள் அதை யெல்லாம் நம்புகிறார்களா? அதிலும் சுமார் ஐயாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னால் இப்பொழுதிருப்பது போல ஜனங்கள் அவ்வளவு முதிர்ச்சியடைந்திருக்க வில்லை. கடவுளுக்கு விவாகம், அவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள், ஒரு பிள்ளை பிரபல சேனாதிபதி,.........என்ற விதமெல்லாம் கூறி உற்சவம் என்று நடத்தி 'ஸ்வாமி தாசி வீட்டிற்குச் சென்றார். இச்செய்தி அம்மனுக்கு எட்டியவுடன் அவள் மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு கடவுளிடம் சண்டையிட்டாள்' என்றவாறெல்லாம் செய்வது அக்காலத்தில் அவசியமாக விருந்தது. தற்போது அதே சம்பிரதாயத்தைப் பின்பற்றி சந்திப்பு உற்சவம், தெப்ப உற்சவம், ரத உற்சவம்,.........முதலியன நடத்துகிறார்கள். 'அவ்வளவு காலத்துக்கு முன்னால் நடந்து வந்த ஒரு காரியம் இப்பொழுதும் நடக்க வேண்டுமா' என்றால், அதற்கு யார் என்ன செய்வது? எல்லோரும் மேதாவிகளாக இருந்தால், எல்லோரும் அவசியமான காரியங்களையே செய்வதாக விருந்தால் உலகம் ருசிக்காது. அநாவசியமான அநேக காரியங்கள் எல்லோருமே செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

அன்னதானப் பலனையறிய ஒரு வாலிபன் புறப்பட்டான். பல இடங்களுக்குச் சென்றும் அதைச் சொல்பவர் ஒருவரும் அகப்படவில்லை. கடைசியாக ஒரு காட்டோரத்திலிருந்த வேடன் குடிசையில் தங்கினான். வாலிபன் உயர் குலத்தவனாயினும் வேடன் அளித்த பழங்கூழைப் பிரியத்துடன் உண்டு அவ்விடத்திலேயே இரவைக் கழித்தான். நடுநிசியில் கதவினோரத்தில் படுத்திருந்த வேடனை அவ்வழியே சென்ற ஒரு புலி விழுங்கிவிட்டது. பொழுது புலர்ந்ததும் வாலிபன் இச்செய்தியைக் கண்டு மனம் வருந்தித் தன் வழியே சென்றான். சற்று தூரம் சென்ற பிறகு ஒரு ஜோசியர், "இன்னும் ஒன்பது மாதங்கள் சென்ற பிறகு......அரசி வயிற்றில் ஒரு குழந்தை பிறக்கும். அது பிறந்த உடனே அதை ஒரு பொன் தட்டில் பிடித்து, 'அன்னதானப் பலன் என்ன?" என்று கேட்டால் தகுந்த விடையளிக்கும்" என்றார். அவ்வொன்

பது மாதங்களையும் ஒன்பது யுகங்களாகக் கழித்த பின்னர் ஜோசியர் கூறியபடியே பொன் தட்டில் குழந்தையைப் பிடித்து தான் தேடித் திரிந்த விடை பெறும்படியான கேள்வியைக் கேட்டான். அப்பொழுது அக்குழந்தை, "நான்தான் உனக்கன்றிரவு புல்லுணவளித்த வேடன். மனம்பூரித்து, பிரியத்துடன் உனக்கு அந்த எளிய உணவை அளித்ததன் பயனாக அரசன் புத்திரனாகப் பிறந்தேன். ஆகவே அன்னதானப் பலனை அறிக" என்று கூறிற்று.

நமது நாட்டினர் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் இம்மாதிரிதான் அர்த்தம் செய்துகொண்டிருந்தனர். 'சிறிய தர்மம் செய்தவனுக்குப் பெரிய பலன் கிட்டிற்று' என்று கதைகள் கூறி 'ஆதலால் பெரிய தர்மம் செய்தால் எவ்வளவு பலன் கைகூடாது?' என்று கேட்பர். வீட்டில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு, 'இராமன்', 'கிருஷ்ணன்', 'சுப்பிரமணியன்', 'கணபதி'..., 'லக்ஷ்மி', 'சரஸ்வதி,' 'லலிதா'......என்றவாறு பெயர் சூட்டி அக்குழந்தைகளைக் கூப்பிடும் சந்தர்ப்பத்திலாவது தெய்வத்தை யழைத்துச் சிறிது புண்ணியத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்பதே அவர்கள் கருத்து. ஒரு கிழவி பலவிதத்திலும் கொடியவளாக விருந்தாள். அவளுடைய நாட்டுப் பெண்கள், 'ஐயோ பாவம்! கொஞ்சமும் புண்ணியமில்லாமல் இந்தக் கிழவி மரண மடைந்தால் நரகத்தி லாழ நேரிடுமே' என்று பரிதவித்து, இரவு 9-மணிக்குமேல் அவளுடைய தலைமாட்டில் மாவை அரைக்க ஆரம்பித்தனர். எழுந்திருக்க சக்தியில்லாமல் படுத்துக்கொண்டிருந்த மூதாட்டி, 'இரா மாவை ஏனடி அரைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்பாளாம். உடனே அவர்கள் நிறுத்திவிடுவார்கள். மறுநாள் இரவு மறுபடியும் அதேபோல் செய்வார்கள். உண்மையில் அப்பெரியாள், 'இரவு வேளையில் ஏன் மாவு அரைக்கிறீர்கள்' என்றபோதிலும் குறுக்கி சொல்லும்பொழுது 'இராமா' என்று விடுவதால் இராமன் பெயரை ஒருமுறை கூறிய பலனை அடைந்துவிட்டாள். அந்தப்பலன் சொல்லக்கூடியதா? ஆதலால் உற்சவத்திற்குக் கூடும் ஜனங்களும் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, இஷ்டப்பட்டோ இஷ்டப்படாமலே, பக்தியுடனோ பக்தி யில்லாமலோ பகவான் என்று கருதப்படுபவர் பெயரைக் கூறிவிடுவதே உற்சவத்தின் முக்கிய பலன்.

அநாவசியமான செலவு—என்று சிலர் கருதியபோதிலும் எதுதான் அவசியம் என்னும் கேள்வி எழவில்லையா? கடவுள் கொடுத்த கால்கள் இருக்கும்பொழுது மோட்டாரில் போவது அவசியமா? சாதாரண உணவைத் தின்றால் வயிறு நிரம்பும்போது விருந்துகள் உண்ணுவது அநாவசியமல்லவா? விவாக சந்தர்ப்பங்களில் எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது. சினிமா முதலிய பொழுது போக்குகளுக்கு எவ்வளவு பணம் செல்கிறது! ஒன்றுமில்லை, குஸ்தி வேடிக்கை பார்க்க எவ்வளவு ஜனங்கள் கூடுகிறார்கள்! ஹிந்து உற்சவங்களைப் பார்க்க எத்தனை அன்னிய மதத்தினர் திரளுகின்றனர்! நாம் விக்கிரங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு திரிந்தால் மற்றுஞ் சிலர் 'பாஞ்ஜா'வைத் தூக்குகிறார்கள். எப்படியாயினும் ஏதாவது விசேஷம் இருந்துகொண் டிருப்பதுதான் பொது ஜனங்களுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குகிறது. விக்கிரக ஊர்வலத்தினால் எத்தனை ஜனங்களுக்கு லாபம் என்று எண்ணுகிறீர்கள்? அதைத் தூக்குபவர், விளக்குச் சுமப்பவர், மேளம், பாண்டு (Band) ஊதுபவர், தமுக்கு அடிப்பவர் ...ஆக கோயில் அந்தஸ்துக்கு ஏற்றபடி சுமார் நூறுமுதல் ஐந்நூறு ஜனங்கள் வரையில், பணம் சம்பாதிக்கின்றனர். ஒரு பணக்காரனை யணுகி, 'உன்னிடம்தான் அளவுக்கு மிஞ்சி பணம் இருக்கிறதே. ஏழை மக்கள் நூறு பேரை

யழைத்து ஆளுக்கு அரை ரூபாய் கொடேன்' என்றால் கேட்பானா? அதைவிட 'கோயிலுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் அதிக புண்ணியம் சேரும்' என்றால், ஒரு ஆயிரமல்ல, பல ஆயிரங்கள் செலவிடத் தயாராக விருப்பான். அந்தப் பணமெல்லாம் பொதுஜனங்களையே சேருவதால் வீணாவதல்ல.

அநியாயங்கள் நிகழ்வதை நான் மறுக்கவில்லை. நாம் அவைகளை நீக்க முயலவேண்டுமேயன்றி விக்கிரகங்களையாவது, உற்சவத்தையாவது பழித்தல் பிசகு. முக்கியமாக 'தாசி' ஆட்டம் ஒரு கெட்ட பழக்கம். நமது எதிரிகள் கூறுவதுபோல அநேகர் பார்வை அவர்கள்மேல் செல்வதே யல்லாமல் ஸ்வாமியின்பேரில் செல்வதில்லை.

பஞ்சமர்கள் ஹிந்துக்களில் ஒரு பகுதியாரே யாயினும் அவர்களை நமது கோயில்களி னருகிலும் விடுவதில்லை என்னும் காரணம் பற்றியே பலர் கோயில்களை வெறுக்கின்றனர். நமது முன்னோர் யாது காரணம்பற்றிப் பஞ்சமர்களை ஒதுக்கி வைத்தனர் என்பது நாமறியோம். [எனக்குத் தோன்றுவது ஒன்று. அதை நான் கூறுவதை ஒருவரும் பிசகாக எண்ணிக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். பஞ்சமன் என்னும் பெயர் ஐந்தாவது வர்க்கத்தினன் என்று ஒரு அர்த்தத்தைப் பெற்றாலும் பஞ்சமகா பாதகங்களில் ஒன்றைச் செய்தவன் என்ற அர்த்தத்தையும் பெறும். கொலை, களவு, பெண் பாவம்......முதலிய பெரிய குற்றங்களைச் செய்தவர்களுக்கு புராதன காலத்தில் ஜாதிப் பிரஷ்டம் ஒன்றே தகுந்த சிக்ஷையாக விருந்தது. தற்காலத்தில் சில குற்றங்களுக்கு அந்தமான் தீவுக்கு ஏற்றுவது தண்டனையாக விருப்பதுபோல் அக்காலத்தில் மகா பாதகங்களுக்கு பஞ்சம வர்க்கத்தில் இடமளிப்பதுதான் தகுந்த தண்டனையாக விருந்திருக்கும். அவ்விதம் குற்றங்களை செய்தவர்கள் மற்றவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகாமல் இருக்கச் செய்வது நியாயமே. அவர்கள் மாத்திரமல்ல, அவர்கள் சந்ததியார்களும் அவ்விதமிருப்பது மற்ற ஜனங்களின் க்ஷேமத்தை அதிகரிப்பதுதான். அதிலும் புனிதமான ஸ்தலமாகிய கோயிலினருகில் பாதகம் செய்தவன் வருவது மிகவும் பிசகு என்பது அவர்கள் கொள்கை......இது என்னுடைய உத்தேசமே யன்றி வேறு அத்தாக்ஷியில்லை. ஒருவரும் இதை வேறாக எண்ண வேண்டாம்.] எது எப்படி யிருந்தாலும் தற்காலத்தில் நடக்கும் மற்ற அநியாயங்களைவிட ஒன்றும் அதிகமாக பஞ்சமர்கள் செய்திருக்கப் போவதில்லை. ஆதலால் அவர்களை சுத்தமாக விருக்கச் செய்து கோயில்களில் விடுவதில் ஒரு குற்றமும் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. நாம் செய்ய வேண்டுவது என்னவென்றால், கோயில்களைப் பற்றிக் குறைகூறுவதல்ல, தெரியாதவர்களுக்கு ஹித உபதேசம் செய்து நல்வழிப்படுத்த முயலுவதே யாகும்.

[எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கோயில்களில் உள்ள குறைகளைப்பற்றி பேசியுள்ளேன். விட்டுப்போனது ஏதேனு மிருக்குமாயின் நண்பர்கள் எடுத்துக்காட்டி சந்தேகங்களைத் தெரிவித்தால் என்னாலியன்ற வரையில் அவைகளை விளக்கப் பிரயத்தனப்படுகிறேன்.]

ஆதலால் நாம் நாகரீக முதிர்ச்சியாலோ அல்லது வேறு எக்காரணத்தாலோ விக்கிரகங்களைப் பழிப்பது நமது அறிவீனத்தையே குறிக்கும். பக்தியே எதற்கும் மூலகாரணம். பக்தியே நம்பிக்கை உண்டாக்குகிறது. பக்தியே ஒருவித பலத்தை யளிக்கிறது. அந்த பக்தியின் மேன்மையை இவ்வியாஸத்

தில் பல விடங்களிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிருந்தபோதிலும் அதன் தனி அம்சங்களைத் தனியாக வரைவதே கிரமம்.

(5) பக்தியின் மேன்மை

'பக்தி பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் முத்தி பெறலாமே' என்பது முதல் சாதாரண விஷயங்கள் வரையில் பக்தி ஒரு முக்கியமான அம்சமாக விருந்து வருகிறது. பக்தியில் நம்பிக்கைதான் பிரதானம். பகவானிடம் பக்தியாக விருப்பது என்ருல் என்ன? அவரை முழுவதும் நம்பி நமது காரியங்களில் கவலையற்றிருப்பது. ஆகவே நம்பிக்கை யில்லாமல் பக்தி ஏற்படாது. 'பதி பக்தி' என்ருல் புருஷனிடம் பக்தியைக் காட்டுவது. அதாவது புருஷனை நம்பி, அவன் தன்னைக் காப்பாற்றுவான் என்னும் பூரண அபிப்பிராயம் கொள்வது. அதேபோல 'குரு பக்தி' என்ருலும் தனக்குவேண்டிய பாடங்களை யெல்லாம் கற்பிக்கும் சக்தி 'குரு'விடம் இருக்கிறது என்னும் நம்பிக்கைதான்.

நம்பிக்கையின் விசேஷத்தை விவரிப்பது சாமான்னியமல்ல. ஏதேனும் வியாதியினுல் பீடிக்கப்பட்டு வைத்தியனிடம் சென்ருல் அந்த வைத்தியனுடைய சிகிச்சையில் நமக்கு குணம் ஏற்படும் என்னும் நம்பிக்கை இருந்தாலொழிய வியாதி சௌக்கியப்படாதென்பது பொதுஜன அபிப்பிராயம். இயேசுவும் ஒவ்வொரு பிணியாளன் தன்னிடம் வரும்போதும், 'என்னுல் உன் வியாதி நீங்கும் என்ற நம்பிக்கை யிருக்கிறதா' என்று கேட்பர். 'உண்டு' என்று அவன் பதிலளித்தால், 'உன் நம்பிக்கை உன்னை குணப்படுத்தி விட்டது. சுகமாக வீடு செல்' என்று வாழ்த்தி யனுப்புவார். எப்பொழுதும் 'நான் குணப்படுத்தினேன்' என்று அவர் புகழ்ச்சி செய்து கொண்டதில்லை. ஒரு சமயத்தில் அவர் அங்கு திரண்டிருந்த ஜனங்களை நோக்கி, "நான் செய்யும் காரியங்கள் ஒன்றும் அபூர்வமானவையல்ல. உங்களில் யாருக்கேனும் கடவுளிடத்தில் கடுகளவு நம்பகம் இருக்குமானுல் ஒரு மலையை நோக்கி, 'நீ இருக்கு மிடத்தைவிட்டு அகன்று கடலின் நடுவில் அமர்ந்து விடு' என்ருல் அது அவ்விதமே செய்யும்" என்ருர். அவருடைய ஜீவிய சரிதையைப் படித்திருப்போர் ஒரு வார்த்தையும் அவர் அளவு மீறிக் கூறுவதில்லை என்பதை யறிவர். 'நம்பிக்கை' உண்மையில் அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்ததாக வில்லாவிட்டால் அவர் அவ்விதம் கூறி யிருக்கமாட்டார்.

முன்னொரு காலத்தில் முனீஸ்வரர் ஒருவர் ஆற்றங்கரை யொன்றிற்கு அருகாமையில் தனது பர்ணசாலையை யமைத்துக்கொண்டு தவம் புரிந்து வந்தார். அவருடைய சீடனொருவன் பூஜையினிமித்தம் தினந்தோறும் ஆற்றைக் கடந்து சென்று புஷ்பங்களைப் பறித்து வருவான். ஒருநாள் அவன் ஆற்றின் அக்கரையில் இருக்கும்போது வெள்ளம் வந்து விட்டதால் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு வழி தெரியாமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தான். மணியோ அதிகமாய் விட்டது. வழக்கமாகச் செல்லும் நேரம் கடந்து விட்டால் குருவின் பூஜை கெட்டுவிடுமே யென்று பயந்து, 'வருவது வாட்டும்' என்று ஆற்றில் இறங்கத் தொடங்கினன். அவ்விதம் செய்யும்போது 'குருபாதமே துணை' என்று முழுபக்தியுடன் சொல்லிக் கொண்டான். உடனே, ஆச்சரியம்! வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போகாமல் அவனை இக்கரைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. அதற்குள்ளாக குரு ஆச்ரமத்திற்கு வெளியே வந்து பார்த்து, ஆற்றின் கொந்தளிப்பை நோக்கி, 'ஐயோ பாவம்! நமது சீடன் அந்தப் பக்கத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிருனே. எவ்விதம் புஷ்பங்கள் நமது கைக்கெட்டும்' என்று சிந்தனை செய்கையில் சிஷ்யன் வருவதைக்கண்டு ஆச்சர்ய மெய்தி எவ்விதம் ஆற்றைக் கடந்தாயென்று வினவினர். சிஷ்யன் தான் குருவின் பாதத்தை நம்பிவந்த வரலாற்றைக் கூறவும் குரு பின்னும் வியந்து, 'எனது பாதத்திற்கு அவ்வளவு மகிமையா? அதை நேரில் சோதிக்கிறேன்' என்று கூறிக்கொண்டே ஆற்றில் இறங்கினர். ஆனுல் வெள்ளம் அவரைக் கிஞ்சிற்றும் லக்ஷியம் செய்யாமல் அடித்துக் கொண்டுபோக ஆரம்பித்தது. விஷயம் மிஞ்சிப் போவதைக் கண்ட சீடன் தனது பக்தியால் அவரை மீட்டான்...என்று ஒரு கதை வழங்குகிறது. இதனுல் சிறப்பு பக்திக்கேயன்றி, பக்தி செய்யப்படும் பொருளுக் கல்லவென்று ஏற்படவில்லையா? பதிவிரதையா யிருக்கும் பெண்ணுக்கு மகிமையேயன்றி 'பதி'தான் நல்லவனுகவும் பக்திமானுகவும் இருந்தாலன்றி அவனுக்கு ஒரு சிறப்பு மில்லை.

உலகத்தில் அனேக விஷயங்கள் நம்பிக்கையால்தான் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது; சிலரிடத்து நம்மை யறியாமலே ஒருவித பக்தி ஏற்பட்டு விடுகிறது. சினிமா வேடிக்கைளில் 'சார்லி சாப்லின்' என்னும் நடிகர் பிரசித்தி பெற்றவர். அவர் நடித்த நாடகம் வேடிக்கையாக விருக்கும் என்னும் நம்பிக்கை ஜனங்களுக் கில்லாவிட்டால் டிக்கட் வாங்கவும் கஷ்டமாகும்படி அவ்வளவு கூட்டம் ஏன் சேருகிறது? நாம் நகை வாங்கவேண்டுமானுல் ஏன் முன் பின் தெரிந்த மனிதர்களிடம் சென்று அவர்கள் மூலமாக வாங்குகிருேம்? அவர் நமக்குத் தெரிந்தவரானபடியால் நம்மை ஏமாற்றமாட்டார் என்னும் நம்பிக்கைதான். ஆகையால் தான் 'நம்பிக்கை துரோகம்' என்பது இந்தியன் பீனல் கோட் பிரகாரம் மூன்று வருட கடினகாவல் சிக்ஷை பெறத்தக்க குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. உலகத்தில் புதிதாக ஜனித்துள்ள குழந்தைகள் தங்கள் பெற்ருேரை நம்புகின்றன. என் நெருங்கின உறவினருடைய குழந்தை யொன்றை (5 வயது) ஒரு சமயம் கையைப் பிடித்து நெடுந்தூரம் அழைத்துச் செல்லவேண்டியிருந்தது. பொழுதுபோய்விட்டபடியால் வருகிற வழியில் ஒரே இருட்டாகவிருந்தது. அப்பொழுது நான் குழந்தையை நோக்கி, 'ஏனம்மா, பயப்படுகிருயா' என்றேன். அதற்குக் குழந்தை, 'நீ இருக்கும்போது என்க்கு என்ன பயம்' என்றது! என்ன விந்தை பாருங்கள்? என்னிடம் அவ்வளவு நம்பிக்கை வருவதற்கு நான் என்ன செய்திருக்கிறேன்? இந்த நம்பகம் வைத்துக்கொள்ளும்படி குழந்தைகளுக்கு யார் கற்பிக்கிருர்கள்?

இதே மாதிரியான நம்பகம் (பக்தி) நமக்கு தெய்விக விஷயங்களில் இருப்பதில்லை. இதுவரையில் நான் கூறிவந்தது உள்ளாழ்ந்த பக்தி. அதை வைக்கும்படி நமக்கு ஒருவரும் கற்பிக்கவில்லை. ஆனுல் தெய்விக விஷயங்களில் அநேகருக்கு இம்மாதிரியான பக்தி ஏற்படாது. ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். நாம் இரவில் நமது சினேகிதனொருவனைக் காணச் செல்கிருேம். அப்பொழுது மணி சுமார் 11 ஆகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். நமக்கு வீட்டில் சினேகிதன் என்ன செய்கிருன் என்றறிந்துகொண்டு அதன்மேல் அவனைக் கூப்பிடுவதே உசிதம் என்று படுகின்றது. அதற்காக ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்க்கிருேம். ஒன்றும் தெரியவில்லை யென்ருல் வேறு வழியாகப் பார்க்க எத்தனிக்கிருேம். அச்செய்கையில் ஒரு போலீஸ் வீரன் அப்பக்கம் வந்தால் நமது செய்கை அவன் கண்களுக்கு எவ்விதம்

படும்? பெரிய மனிதர்களைப்போல் உடைதரித்திருந்தால் அவன் சந்தேகிக்க மாட்டான். அவ்விதமில்லாமல் கீழ் வேஷ்டி மேல் வேஷ்டியுடன் ஓராள் மேற்கூறிய விதம் நடந்து கொண்டால் அவசியம் அவனைத் திருடன் என்றே யாவரும் சந்தேகிப்பர். அந்த சந்தேகம் தோன்றினால் போலீஸ்காரன் சும்மா விடுவானா? அதற்கு பயந்து அவன் ஓடவேண்டியிருக்கிறது. அவன் ஓடுவது எதன் பொருட்டு? தான் நிரபராதி என்று அவன் மனதிற்குத் தெரியும். தன்னை அபாண்டமாகக் கைது செய்தாலும் நியாயம் தன் பக்கமிருப்பதால் கடவுள் தனக்கு சகாயம் புரிவார் என்ற நம்பகம் அவனுக்கிருக்குமானால் அவன் ஓடுகிறான்? அவனல்ல, அவன்போன்ற யாரும் நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டக்கால் அவர்கள் பக்தி ஓடிப்போய்விடும். "நாம் நிரபராதிதான் என்று ரூபிக்கக் கூடிய விஷயம் ஒன்றுமில்லாவிடில் நாம் அவஸ்தைப்படவேண்டியதுதானே" என்னும் எண்ணம் யாவருக்கும் தோன்றுமே யன்றி, 'சத்தியமே ஜயம். கடவுள் நம்மை எப்படியும் காத்துவிடுவார் என்ற நம்பிக்கை எழுவது மிகவும் கடினம்.

நான் மேலே கூறியுள்ள இயேசுவின் வாக்கியத்தை பாதிரியொருவர் இங்கிலாந்து தேசத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் மாதா கோயிலொன்றில் விரித்துப் பிரசங்கம் செய்தார். 'கடுகளவு பக்தியேனும் உங்களுக்கிருந்தால் மலையை வெருட்டவும், சமுத்திரத்தைக் குறுக்கவும் நினைத்த காரியங்களை முடிக்கவும் உங்களுக்கு வல்லமை ஏற்படும்' என்று அவர் கூறியதை ஒரு மாது கேட்டாள். அவள் வீட்டிற்குச் சற்று அப்பால் ஒரு ரமணீயமான ஏரிக்கரையும் ஆனால் அதை வீட்டிலிருந்து பார்க்க முடியாமல் தடுக்க ஒரு சிறு குன்றும் இருக்கவே அவள் யோசித்தாள். "கடவுளிடத்தில் எனக்கு கடுகளவுதான் பக்தி யிருக்கும்? ஆதலால் அம்மலையை அப்புறப்படுத்தி விட்டால் மிகவும் சௌகரியமாகவிருக்கும்" என்று உன்னி வீட்டுக்கு சென்று கதவுகளையெல்லாம் மூடிக்கொண்டு ½மணி நேரம் கடவுளைப் பிரார்த்தித்தாள். கதவைத் திறந்தாள். ஆனால் மலை சற்றும் அகலவில்லை. அந்தப் பெண்ணும் புன்னகை புரிந்து, 'நான் நினைத்தபடியே தான் இருக்கிறது. மலையாவது நமது பேச்சைக் கேட்பதாவது!' என்றாள். அவள் மனப்பான்மை இவ்விதமிருந்தால் பக்தி எங்கிருந்திருக்கும்?

இதே போலத்தான் அனேகர் கடவுளைத் துதிப்பதும். திருஞான சம்பந்தர் இயற்றிய திருவையாற்றுப் பதிகம் முடிவடையுமிடத்தில், 'பக்தியுடன் அதை தேவ சன்னிதானத்தில் ஒரு முறை பாடினால் இகபர சுகங்கள் இனிது எய்தும' என்னும் கருத்துள்ள வாக்கியம் காணப்படுகிறது. ஒரு நண்பர் அதைப் பார்த்து, 'இக சுகங்களெல்லாம் இவ்வளவு எளிதில் கிட்டுவதாயிருந்தால் எல்லோரும் இதையே செய்வார்களே' என்றார். வாஸ்தவம்தான். திருஞான சம்பந்தர் மூடரல்லர். எல்லோரும் அதைப்படித்துவிடுவார்கள். ஆனால் 'பக்தி' எல்லோரிடமும் இல்லை யென்பது அவருக்கு நன்கு தெரியும். இதை விளக்கும் கதையொன்றை அடுத்த கட்டுரையில் கூறுகிறேன்.

பம்பாயில் ஒரு சிறுவன் வயிற்றில் முதலை போன்ற பல்லுடைய ஒரு சிறு பிராணி இருந்ததாம.

"டாக்டர்"

ஒருவர்:—"தாங்கள் ஏன் நமது டாக்டரைக் கைவிட்டுவிட்டு வேறு டாக்டரிடம் சென்றீர்கள்?"

பிரபு:—"அவர் கிடக்கிறார்! புளி கூடாது, காரம் கூடாது என்று என்னைப் போன்ற பிரபுக்களுக்குச் சொன்னால் அவரிடம் யார் போவார்கள்? அதனால் எனக்குக் கோபம் வந்து விட்டது-வேறு டாக்டரிடம் சென்றேன்."

***

"கடிதம்"

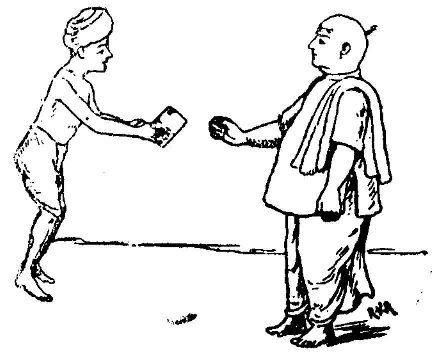

எஜமான்:—"நான் காலையில் கொடுத்த கடிதத்தைத் தபாலில் போட்டாயா?"

வேலைக்காரன்:—"போடவில்லை எஜமான்!"

எஜமான்:—"போடா சர்வ முட்டாள்! உனக்கேதாவது புத்தி இருக்கிறதா?

வேலைக்காரன்:—"நீங்கள் ...."

எஜமான்:—"என்னடா நீங்கள்? வாயை மூடு மடையா!"

வேலைக்காரன்:—"தயவு செய்து நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள்! நீங்கள் மேல்விலாசம் எழுதவில்லை. அதனால் நான் தபாலில் போடவில்லை!"

***

இரயிலில் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டிருந்த நங்கை யொருவள் பக்கத்திலிருந்த மற்றோர் ஸ்திரீயைப் பார்த்து "என்ன அம்மாமி? காலம் கெட்டுப்போனதைப் பார்த்தீர்களா? கால்மணி நேரமாக என்னையே அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்."

பக்கத்திலிருந்த ஓர் ஆடவர்:—அம்மா! அவர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது உங்களுக்குத் தெரிவானேன்?

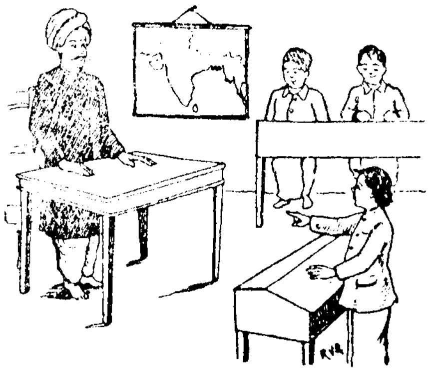

"சர்க்கரை"

ஆசிரியர்:—"அஸ்கா சர்க்கரை எங்கே இருக்கிறது?"

பையன்:—"தெரியாது சார்!"

ஆசிரியர்:—"உங்கள் வீட்டிற்குச் சர்க்கரை எங்கிருந்து வருகிறது?"

பையன்:—"எங்கள் பக்கத்து வீட்டாரிட மிருந்து கடனை வாங்கிக் கொள்ளுகின்றோம். சார்"

***

"பொறுப்பு"

புதியவர்:—"இந்த ஆபீஸில் பொறுப்புள்ளவர் யார்?"

குமாஸ்தா:—"எடுத்ததற் கெல்லாம் வசவும் திட்டும் வாங்கும் பொறுப்புள்ளவன் நானே ஐயா."

***

வணிக ரொருவர் ஓர் கணக்கப் பிள்ளையைப் பார்த்து, "ஏனையா? உங்களுக்கும் உங்கள் மானேஜருக்கும் கொடுக்கல் வாங்கல் அதிகந் தானோ?"

கணக்கப்பிள்ளை:—"கொடுக்கல் குறைந்தாலும் வாங்கல் எப்போதும் அதிகமே."

***

உபாத்தியாயர்:—"மாணவர்களே! உங்களில் யாராவது பூமி உருண்டையென நிரூபிக்க முடியுமா?

எல்லோரும் சும்மாயிருக்க கறுப்பன் என்ற பையன் எழுந்து "எங்கள் தாதா ஒரு கதை சொன்னார், ஸார்." என்றான்.

உபாத்தியாயர்:—என்னடா? பட்டுக்கோட்டைக்கு வழி கேட்டால் கொட்டைப்பாக்கு பணத்துக்கு 10 என்கிறாய்?

கறுப்பன்:—கேளுங்கள் ஸார். எங்கள் தாதா கிருஷ்ணன் கதை சொன்னார். கிருஷ்ணன் வாயைத் திறந்தானும், யசோதை அவன் வாயில் உலகத்திலுள்ள எல்லாவற்றையும் பார்த்தாளாம். கிருஷ்ணன் தலை உருண்டையா அல்லவா? ஸார். போதுமா? ஸார்.

"ஏமாற்றம்"

பெரியவர்:—"நான் சொன்ன டாக்டரிடம் நீ போனாயா?"

இளைஞன்:—"ஆம். போனேன்"

பெரியவர்:—"நீ என்ன என்று சொன்னாய்?"

இளைஞன்:—"நீங்கள் அனுப்பி வைத்ததாகச் சொன்னேன்."

பெரியவர்:—"அவர் என்ன சொன்னார்?"

இளைஞன்:—"பணமெல்லாம் 'முதலிலேயே கொடுத்துவிடும் என்று சொன்னார்."

***

குடியானவனொருவன் குளத்தங்கரையில் தகப்பனுரு ஸ்ரார்த்தம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். வழிநெடுக போய்க் கொண்டிருந்த பள்ளிக்கூடத்துப் பையனொருவன் இதைப் பார்த்ததும் சட்டென புஸ்தகங்களைக் கீழே வைத்தான்; தட தட வென குளத்தில் இறங்கினான்; அவசர அவசரமாகக் கரையில் தண்ணீரை வாரி இறைத்தான். திதி செய்வித்த பிராமணர்:—என்னடா அப்பேன், என்ன வேடிக்கை இது?

பையன்:—வேடிக்கையல்ல சாமி, இமயமலைச் சாரலிலிருக்கும் எங்கள் கருப்பந் தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் இறைக்கிறேன்.

பிராமணர்:—(எழுந்த சிரிப்பை யடக்கிக்கொண்டு) என்னடா முட்டாள்! உபாத்தியாயர் சொல்லிக்கொடுத்தது இதுதானா? நீ எங்கிருக்கிறாய், இமயமலை எங்கிருக்கிறது! இங்கிருந்து தண்ணீர் இறைத்தால் அங்குபோகுமா?

பையன்:—என் போகாது? மேலுலகத்திலிருக்கும் இக்குடியானவனது தந்தைக்கு இங்கிருந்து நீங்கள் தருவன கிடைக்கும்போது இந்தியாவிலே இருக்கும் தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் பாயாதா?

***

"விவரம் கேட்டல்"

ஒருவர்:—"என் மகன் உங்கள் கடையில் துணி வாங்கி மூன்று வருஷமாகியும் இன்னும் பணம் கொடுக்கவில்லையாமே உண்மைதானா?"

கடைக்காரர்:—"உண்மைதான். ஐயா! அந்தப் பணத்தை நீங்கள் கொடுக்க வந்தீர்களா?"

ஒருவர்:—"அதற்காக வரவில்லை. என் மகனுக்குக் கொடுத்தமாதிரி எனக்குங்கூடக் கொடுப்பீர்களா? என்று கேட்கவே வந்தேன்."

வித்தைகாட்டி யொருவன் ஒரு பையன் முன்னிலையில் ஒரு நூலைத் துண்டு துண்டாக அறுத்து ஒட்டவைக்கும் வேடிக்கை காட்டினான். பையனடைந்த ஆச்சரியத்திற் களவில்லை. மறுநிமிடத்தில் வித்தை காட்டியின் ஒருபக்கத்து மீசையைக் காணோம்! மீசை மயிர்களெல்லாம் கத்தரிக்கப்பட்டு கீழே உதிர்ந்தன.

வித்தை:—(கோபத்துடன்) என்னடா இது! யார் செய்த வேலை?

பையன்:—ஜக்ளர் ஸார், நஷ்ட மொன்றுமில்லை. உங்கள் மீசையை நீங்களே ஒட்டவைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

***

தாயார்:—என்னடா கண்ணா! இன்றைக்காவது நீ படிக்கப் போகக் கூடாதா?

கண்ணன்:—என்னம்மா இப்படிச் சொல்லுகிறாயே. ஒவ்வொரு நாளும் நான் படிக்கப் போகிறேன்.

தாயார்:—இது வரையிலும் என்னென்ன கற்றுக்கொண்டாய்? சொல் பார்க்கலாம்

கண்ணன்:—(சட்டைப் பையிலிருந்த சீட்டுக்கட்டை வெளியே எடுத்து) "இதோ பார், இது ராஜா, இது ஆடுதன், ஸ்பேட் ஜாக்கி, ராஜா, இது ராணி போதுமா?"

***

நான்குபடி உழுந்து கேட்ட பையனுக்கு கடைக்காரன் $3\frac{1}{2}$ படி உழுந்தே அளந்து கொடுத்தான்.

பையன்:—நாலுபடி கேட்டதற்கு $3\frac{1}{2}$ படிதானா.

கடைக்காரன்:—ஆமாம் உனக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போகக் கஷ்டமிராதல்லவா.

பையன் ஒன்றும் பேசவில்லை மூன்று படிக்குள்ள காசை எண்ணிக் கொடுத்தான்.

கடைக்காரன்:—இரண்டணா குறைகிறதே ஏன்?

பையன்:—"ஆமாம். தாங்கள் எண்ணுவதற்குச் சிரமப்படுவீர்கள் என நினைத்தேன்."

***

பாட்டி:—கிட்டு, தெருவில் என்ன சத்தம்—பரங்கிப்பழம் விற்கிறதா என்று பார்.

கிட்டு:—காசு கொடுத்து ஏன் பாட்டி பரங்கிப்பழம் வாங்க வேண்டும்? நம்ம வீட்டில்தான் பெரிய பரங்கிப்பழம் ஒன்று இருக்கிறதே!

பாட்டி:—எங்கேயடா இருக்கிறது? யார் வாங்கினது?

கிட்டு:—நம்ம தாத்தா வாங்கினாரே நீ பார்க்க வில்லையா? (கொஞ்ச தூரத்தில் பெருத்த தனது தொந்தியைத் தடவிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த கிழவரைக்காட்டி) அதோ! தாதா மடியில் பார் எவ்வளவு பெரிய பரங்கிப் பழம்!

உலகிலுள்ள எரி மலைகளுக்குள் மிகவும் பெரிய எரிமலை, காவாயில், கிலாயா என்ற விடத்தில் இருக்கிறது. அதன் வாயின் குறுக்களவு மாத்திரம் 3-மைல்,

* * *

லண்டனில் மிஸஸ் எலிஜா மாக்டொனால்டு என்னும் 83 வயதான ஸ்திரீ 79 வயதான சார்லெஸ் லாத்பரி என்பவரைக் கலியாணம் செய்து கொண்டாராம். அவருக்கு ஏற்கனவே 56 வயதுடைய குமாரர் ஒருவர் இருக்கிறாராம்.

* * *

ருஷியாவைச் சேர்ந்த மாஸ்கோவில் "ஒலிக்கும் புத்தகாலயம்" ஒன்று திறந்து வைக்கப்படுமாம். அதில் முக்கியமான ருஷியத்தலைவர்களின் சொற்பொழிவுகளும், சம்பாஷணைகளும், இசை முதலிய கலைகளும் கிராமபோன் ரிக்கார்டுகளாகச் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்குமாம்.

* * *

ஒரு வெள்ளைக்கார நாடகப் பெண், நவரத்தினங்கள் பதித்த தனது தொப்பியை இன்ஷியூர் செய்திருக்கிறாளாம். இதன் காரணம் கடலில் போகும்போது தன் தொப்பியைக் காற்றடித்துக்கொண்டுபோகாமலிருக்கும் பொருட்டேயாம்.

* * *

லண்டன் சர்க்கஸிலுள்ள ஒரு கொழுத்த வெள்ளை மாது தன் எடை குறையாமலிருக்கும் பொருட்டுத் தனது சரீரத்தையே இன்ஷியூர் செய்திருக்கிறாளாம்.

* * *

பெரிய மனிதர்களிடம் காணப்படும் சகல குணங்களும் சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும்போதே ஏற்படுவதாக டாக்டர் ரீஸ் என்பவர் கூறுகிறார். சிறிய குழந்தைகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே சுதந்தரமாக வளர்க்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியம் என்பது அவரது கருத்து.

* * *

சுமத்ரா தீவைச் சேர்ந்த சில விடங்களிலுள்ள பெண்கள் நெல் விதைக்கும்போது பயிர்கள் தங்கள் கூந்தலைப்போல நீண்டு வளரவேண்டும் என்னும் நம்பிக்கையுடன் கூந்தலை அவிழ்த்துத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருப்பது வழக்கமாம்.

* * *

போலந்து தேசத்தின் பிரதம தூக்கிடுபவராகிய ஜான் மாக்ஸெவெவ்ஸ்கி என்பவர் ஒரு மனிதனைத் தூக்கில் இடுகையில் அவன் உதைத்து விட்டானாம். அதனால் தாம் காயம் அடைந்துவிட்டதாகவும், பத்தாயிரம் பவுன் தமக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் எனவும் போலந்து அரசாங்கத்தின் மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறாராம்.

190078

ரப்பர்ச்சதை மாது:—சீமையில் பதினைந்து வயதுள்ள ஒரு மாதுக்கு ரப்பர் போன்ற சதை அமைந்திருக்கின்றதாம். அவளது சதையானது இழுத்த அளவுக்கு நீண்டு மீண்டும் சுருங்கி விடுகின்றதாம். இதனால் அவளுக்கு எத்தகைய தொந்தரவும் இல்லையாம்.

***

மனைவியரை அறியா அரசர்:—பொக்காரா என்பது ஒரு புராதன முஸ்லிம் ராஜ்யம். அந்நாட்டு அரசர் சையது அமீர் அலிம்கான் முந்நூறு மனைவியரை மணந்திருந்தார். இவர்களில் பெரும்பான்மையோரை அரசர் அறியமாட்டாராம். மன்னர் யார் என்பதைக்கூட அப்பெண்கள் அறியமாட்டார்களாம். எல்லோரும் இளம்பெண்கள். அரசர் ஒரு பெண்ணைக் கண்டு விரும்பினால் அப்பெண் அந்தப்புரம் சென்று அடையவேண்டியது தானாம். ஆனால் இவ்வரசர் ஆண்டியாகி இப்போது ஆப்கானிஸ்தானத்தில் வசிக்கிறாராம்.

***

மலாய்நாட்டு அதிசய வழக்கம்:—மலாய் நாட்டில் உள்ள சுதேசிகளுக்குள் ஒரு அதிசய வழக்கம் இருந்து வருகிறது. அதாவது ஒரு குழந்தைக்குப் பெயர் வைத்தபின் அது நோயுற்றுவிடுமானால் அக்குழந்தையை வேறு குடும்பத்திற்குச் சுவீகாரம் கொடுத்துவிடுவதோடு வேறு பெயரையும் சூட்டிவிடுகிறார்களாம்.

***

உலகிற்சிறந்த கத்தி:—பிரிட்டிஷ் சக்கரவர்த்தி வைத்திருக்கும் கத்தியே உலகிலுள்ள கத்திகளெல்லாவற்றையும் விட மிகச் சிறந்ததாம். அதாவது அழகிய வேலைப்பாடுள்ளதாம். நான்காம் ஜார்ஜ் அரசாண்ட காலத்தில் அக்கத்தியை 6000பவுன் செலவில் செய்தார்களாம்,

***

அதிசய மரம்:—ஆப்பிரிக்காவின் கீழ்க்கரையிலுள்ள பீடபூமியொன்றில் சில விநோத மரங்கள் இருக்கின்றனவாம். அம்மரங்களின் அடிப்பாகங்கள் 4 அடி குறுக்களவிருந்தும் அவை ஒரு அடி உயரத்திற்கு மேல் வளர்வதில்லையாம். ஒவ்வொரு மரத்திலும் இரண்டு இலைகள் தானிருக்கின்றனவாம். ஆனால் ஒவ்வொரு இலையும் இரண்டடி அகலமாம்.

***

60 வயதில் 35 குழந்தைகள்:—கெண்டக்கியைச் சேர்ந்த கோனவில் ஜான்ஸ்லோன் என்ற 60 வயதுடையவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவருக்கு 35 குழந்தைகள் இருக்கின்றனராம். முதற் குழந்தைக்கு வயது 36. சில வாரங்கட்கு முன்புதான் 35வது குழந்தை பிறந்ததாம். 4 இரட்டைக்குழந்தைகளும் 2 மூன்று குழந்தைகளும் இவருக்குப் பிறந்தனவாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்.

நமது பெண்கள் ஸதிர் ஆடவேண்டுமா?

சென்னையில் பொப்பிலி ராஜா முதன் மந்திரியானதைப் பாராட்ட ஒரு விருந்து நடைபெற்றது. அவ்விருந்தில் "தேவதாசி" வகுப்புப் பெண்களைக் கொண்டு ஸதிர் கச்சேரியும் நடத்தப்பட்டது. "தேவதாசி" சமூக முன்னேற்றத்தில் மிகவும் கவலையுடன் தொண்டாற்றிவரும் டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி அம்மையார் அச்சமூகப்பெண்களைக்கொண்டு ஸதிர் ஆடச் செய்வது தகாது. அவ்வேற்பாடு சன்மார்க்கத்திற்கு விரோதம். மேலும் துன்மார்க்கத்திற்கு ஆக்கம் அளிப்பதுமாகும் என்று கண்டித்தார்கள். இதைக்கண்ட ஸ்ரீமான். இ. கிருஷ்ணையர் என்பவருக்கு மனம் பொறுக்கவில்லை. உடனே டை அம்மையார்மீது சீறி விழுந்தார். மறுப்புக்குமேல் மறுப்புப்பாணங்களைத் தொடுத்தார். இவர் தாம், நாட்டியம் ஆடக்கூடியவர் என்றும், அக்கலையில் அதிக ருசி படைத்தவர் என்றும், பல நாடகங்களில் தொடர்புடையவர் என்றும், ஆகையால் நாட்டியக் கலைக்கு அழிவு தேடுவதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்றும் கூறிக்கொண்டார். இவர் ஒரு காங்கிரஸ் வாதி என்றும் தெரிகிறது. நல்ல வாதம். தேவதாசிகளின் தற்கால இழி நிலைமைக்கு அவர்கள் கற்ற கலைகளே காரணம் என்பதை எவரே மறுக்கவல்லார். கலை மகளிரே இப்பொழுது விலை மகளிராய்த் திண்டாடிக்கொண் டிருக்கின்றனர் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கக்கூடிய விஷயம். நாட்டியக் கலையை மற்ற வகுப்புப் பெண்கள் கற்கும்வரை அக்கலை அம் மகளிரிடமேதான் இருக்கவேண்டும் என்பது திரு. இ. கிருஷ்ணையரின் ஆசை. அங்ஙனமானால் மற்றப் பெண்களையும் "தேவதாசிகள்" நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது திரு. ஐயரின் நோக்கமா என்று கேட்கின்றோம். ஸதிர்க்கலை என்பது பெரும்பாலும் காதல் ரஸத்தைத் தழுவியது. ஆட்டம், கண் வெட்டு, புன்முறுவல், கை காட்டல் முதலிய அபிநயங்களெல்லாம் காதல் குறிப்புக்களையே வெளிப்படுத்துவன. இக்கலையால் "தேவதாசி" சமூகம் கெட்டதுமல்லாமல் மற்ற ஸ்திரீகளும் கெடவேண்டுமா? என்று திரு. கிருஷ்ணையர் சற்றே சிந்திப்பாராக. இக்கலையை நல்வழியில்—ஆன்மார்த்த வழியில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கூறினால் யாரும் குறை கூறத் துணியார் என்று நம்புகின்றோம். எல்லாப் பெண்களும் நாட்டியங் கற்றுக்கொண்டு காதல் குறிப்புக்காட்டி ஆடவேண்டும் என்பது நவீன நாகரிகமாகிய மேனாட்டு நாகரிகம் செய்யும் திருக்கூத்தில் ஒன்று போலும்!

3-வது வட்டமேஜைக் கூட்ட முடிவு

வெகு ரகஸியமாக நடத்தப்பட்ட 3-வது வட்டமேஜை மகாநாடும் முடிந்துவிட்டது. அதனால் கண்ட பலன் என்ன? ஒன்றும் இல்லை என்பதை நாம் கூறவும் வேண்டுமோ? ஆனால் ஒரு விசேஷம் இம்மகாநாட்டின் முடிவில் கிடைத்தது. இதுகாறும் கண்டிப்பான தோரணையில் பேசிக்கொண்டிருந்த இந்தியா மந்திரி ஸர். சாமுயல்ஹோர் மிகவும் நாஸூக்கான முறையில் நல்ல வார்த்தை சொல்லி யனுப்பினார். நமது மிதவாத நண்பர்கட்கு இதுபோதாதா? பொக்கிஷத்தில் உரிமையில்லாத ஆட்சி பயனற்றது.

என்ற உண்மையைப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்களாம். ஆனால் அந்த அதிகாரம் இல்லாமலே இந்திய மக்களைத் திருப்திப்படுத்திவிடலாம் என்று எண்ணுகிறார் ஸர், ஸாமுயல். ரிஸர்வ் பாங்கி ஏற்படாமல் பொக்கிஷ உரிமையை மாற்றமுடியாதாம். ஆனால் ரிஸர்வ் பாங்கி எப்போது நிறுவப்படும் என்பதையும், ஐக்கிய ஆட்சி (சமஷ்டி) முறை எப்பொழுது வழங்கப்படும் என்பதையும், ராணுவத்தை எப்போது இந்தியமயம் ஆக்குவது என்பதையும் இப்போதே கூறிவிடமுடியாதாம். ஆனால் இவ்விஷயங்களில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் அந்தரங்க சுத்தியுடன் பாடுபடுவார்களாம். இவையெல்லாம் எப்பொழுது கைகூடும் என்பதை ஆண்டவனே அறிவான்.

சென்னையில் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை

சென்ற மாதம் சென்னை தண்டையார்பேட்டையில் ஒரு கண்ணாடித் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டதை அறிந்து மகிழ்ச்சிப் பெருக்கடைகின்றோம். இத் தொழிற்சாலையை நிறுவியவர் ஸ்ரீ. போப்பத்து ஜமால் என்பவராவார். சென்னையில் முன்னரே ஒரு பென்சில் தொழிற்சாலையும், தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையும் இருப்பது எல்லாரும் நன்கறிவர். இப்பொழுது ஷை கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை நிறுவ முன் வந்த போப்பத்து ஜமால் அவர்களை நாம் பெரிதும் வாழ்த்துகின்றோம். அரசாங்கத்தாரும் பொது ஜனங்களும் ஆதரித்து மேன்மேலும் ஊக்கமூட்டுவார்களாக.

மதுரை தமிழ்ச்சங்க ஆண்டுவிழா

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 31-ம் ஆண்டு நிறைவுவிழா, ஸேது சமஸ்தானாதிபதி மாட்சி மிக்க ஸ்ரீ. சண்முக ராஜேசுவர நாகநாத ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்களின் தலைமையின் கீழ்ச் சென்ற மாதம் மதுரையில் நடைபெற்றது. முற்காலத்தில் மூன்று சங்கங்கள் இருந்தன என்பர். இதை நான்காம் சங்கம் என்று புகழ்வதுண்டு. பாலவநத்தம் ஜமீன்தார் பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்களின் பெருமுயற்சியால் 31-ஆண்டுகட்கு முன்னர் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ்வளர்ச்சியின் பொருட்டு நிறுவப்பட்டது. பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளை ஆராய்ந்து அச்சுவாகனமேற்றல், பத்திரிகை நடத்தல், கலாசாலை நடத்தல், தனித்தமிழ்ப் பரீக்ஷைகளை நடத்தல், வாசகசாலை நடத்தல் முதலிய துறைகளில் அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழியை வளர்க்கவேண்டும் என்பது ஸ்ரீமான் பாண்டித் துரைத்தேவர் அவர்களின் பெருவேட்கை. தமிழகத்தில் தனித்தலைமை வகித்திலங்கும் தமிழ்ச்சங்கம் ஸ்ரீமான் தேவரவர்களின் வேட்கையை ஒருவாறு நிறைவேற்ற முயன்றிருக்கிறது என்னும் உண்மையை யாரும் மறுக்கத் துணியார் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆனால் இப்போதைய தமிழ் சங்கத்தின் நிலைமை என்ன? ஆண்டு விழாவின் பேரால் ஆண்டுக் கொருமுறை தலைகாட்டுவதும், அடங்குவதுமா யிருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்தி எதுவும் வெளிக்குத் தெரியவில்லை. "செந்தமிழ்" பத்திரிகையும், தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன; என்றாலும் அவற்றில் காலத்துக்கேற்ற முன்னேற்றம் காணக்கூடவில்லை என்பதே நமது கருத்து. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் பண்டைய இலக்கிய இலக்கணங்களைப் போற்றுவதுபோலவே

புத்திலக்கிய வளர்ச்சியிலும் கருத்தைச் செலுத்தவேண்டும் என்பது எமது வேட்கை யாகும். வங்கநாட்டையும், ஆந்திரநாட்டையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது புத்திலக்கிய வளர்ச்சியில் தமிழ்நாடு தலைகுனிய வேண்டிய நிலைமையிலேயே இருந்துவருகிறது. "செந்தமிழ்" பத்திரிகையையும், தமிழ்ச் சங்கக் கலாசாலையையும் புதிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், மேனாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களைத் தமிழ்மொழியில் கொணர முயலவேண்டும். இறவாத புகழுடைய புது நூல்களைத் தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும். இப்போது தலைவராகவுள்ள ராமநாதபுரம் மகாராஜா அவர்கள் இளமையும் முற்போக்குணர்ச்சியும் படைத்தவரா யிருப்பதாலும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமே தமிழ்ச் சர்வகலாசாலையாக மாற வேண்டும் என்னும் நோக்கம் வாய்ந்தவராக இருப்பதாலும் ஷை சங்கத்தைத் தக்க பயனுள்ள வழியில் செலுத்துவார் என்றே நம்புகின்றோம்.

மைசூர் சட்டசபையும் ஆலயப் பிரவேசமும்

மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள எல்லாக் கோயில்களிலும், "தீண்டாதார்" உள்ளிட்ட எல்லா இந்துக்களும் பிரவேசித்துக் கடவுளைத் தொழும் உரிமையை அவர்கட்கு அளிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுவதாக ஸ்ரீமான் சத்தியநாராயண செட்டியார் மைசூர் சட்ட சபையில் சென்ற மாதம் ஒரு தீர்மானங் கொண்டுவந்தார். அத்தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேறியதை அறிந்து பெரிதும் மகிழ்கின்றோம். அரசாங்க அங்கத்தினர் அவ்விஷயத்தில் அநுதாபம் காட்டிவிட்டு, பொதுஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாத நிலையில் அரசாங்கத்தார் கண்டிப்பான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க முடியாது என்று கூறியபோதிலும், சட்டசபை தெளிவாகத் தெரிவித்து விட்டபடியால் அரசாங்கத்தார் பரந்த நோக்கத்துடன் இதை நடைமுறையிலுங் கொண்டுவருவார்கள் என்றே நம்புகின்றோம். இதற்கு முன்னர் பரோடாவும், காஷ்மீரமும் ஆலயப்பிரவேச விஷயத்தில் வழிகாட்டிகளா யிருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மைசூர் அரசாங்கம் பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினும் அநுகூல மனப்பான்மையே வெளிப்படும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

ஆரம்ப ஆசிரியர் மகாநாடு

சென்னை மாகாண ஆரம்ப ஆசிரியர் சங்கத்தின் 8-வது மகாநாடு சென்ற மாதம் சென்னையில் நடைபெற்றது. திவான்பகதூர் பி. டி. குமாரசாமி செட்டியார் தலைமை வகித்தார். அபிவிருத்தி மந்திரி கனம் பி. டி. ராஜன் அம்மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்தார். மகாநாட்டைத் திறந்துவைத்த மந்திரியார் ஆரம்பக் கல்வி அபிவிருத்திக்கு அரசாங்கத்தார் அதிகத் தொகை செலவு செய்வதாகக் கூறினார். பட்டப்படிப்புக்கும், உயர்தரக் கலாசாலைக் கல்விக்கும் செலவு செய்யும் தொகையை ஒப்பிடும்போது ஆரம்பக் கல்விச் செலவு கடலிற் கரைத்த பெருங்காயமாகவே விளங்கும். அரசாங்கத்தார் தேர்ச்சி பெறும் கீழ்த்தர உபாத்தியாயர்கட்குக் கொடுத்த உபகாரச் சம்பளத்தையும் நிறுத்திவிட்டனர். தனிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கத்தார் சக்களத்தி பிள்ளைகளினும் இழிவாக நடத்துகின்றனர். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்தில் உள்ள ஆசிரியர்களின் பாடு வருணனைக்கு எட்டாதது. ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் பொறுப்பு அதிகம்; சம்பளம் அரை வயிற்றுக்

கும் போதாது. இதில் லஞ்சலாவாணப் பிசாசுகட்கும் இவர்கள் இரையாக வேண்டியவர்கள். இந்நிலையில் ஆரம்பக்கல்வி எவ்வாறு வளர்ச்சி பெறும் என்று கேட்கின்றோம். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் கட்டுப்பாடாக சங்கங்கள் நிறுவிக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்றே தோன்றுகிறது. ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் குறைகளையும் முறைகளையும் அரசாங்கத்தாரும் பொது ஜனங்களும் நீக்க முயல்வார்களாக.

காந்தியடிகளும் குருவாயூரும்

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் அளித்த வகுப்புத் தீர்ப்பில் தாழ்த்தப்பட்ட ஹிந்துக்களுக்கு வழங்கிய தனித்தொகுதி முறை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று காந்தியடிகள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்ட காலத்தில், கேரளத்தில் குருவாயூர் கிருஷ்ணன் கோவிலைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குத் திறந்துவிட வேண்டும் என்று ஸ்ரீமான் கேளப்பனும் உண்ணாவிரதம் பூண்டார். புனா உடன்படிக்கையின் பயனாய் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தனித் தொகுதி முறையை நீக்கினர். காந்தியடிகளும் உண்ணாவிரதத்தை நீக்கினார். உடனே திரு. கேளப்பன் பிரச்சினை பெரிதாகக் கிளம்பியது. காந்தியடிகள் குருவாயூர் கோவில் தருமகர்த்தாவாகிய கள்ளிக்கோட்டை ஜாமொரினுக்குச் சரியான அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், ஆகையால் மூன்று மாத காலம் உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்திவைக்க வேண்டும், அம்மூன்றுமாத காலத்தில் ஜாமொரின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குக் கோவிலைத் திறந்துவிடவில்லையானால் தாமும் கூடவே உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளுவதாகவும் திரு. கேளப்பனுக்குக் கட்டளையிட்டார். கேளப்பனும் அடிகளின் கட்டளைகிணங்கி உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்திவைத்தார். இதற்கிடையில் ஹரிஜனங்களை ஆலயத்திற்குள் விடலாமா கூடாதா என்பதுபற்றிப் பொதுஜன வாக்கு எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 100-க்கு 77-பேர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆலயப் பிரவேசத்தை ஆதரித்தனர். வைதிகக் கோட்டையாகிய மலையாளத்திலேயே இவ்வளவு ஆதரவு கிடைத்திருக்கும்போது, இனி, மற்றப் பாகங்களைப் பற்றிக் கேட்கவும் வேண்டுமோ? காந்தியடிகளின் சபத ஆரம்ப நாள் இம்மாதம் 2-ந் தேதியாக இருந்தது. சென்னை சட்டசபையில் டாக்டர். சுப்பராயனும், இந்திய சட்ட சபையில் ஸ்ரீ. ரங்கையர் முதலியவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஆலயப் பிரவேச உரிமை பற்றியும், தீண்டாமை விலக்கைப்பற்றியும் மசோதாக்கள் கொண்டுவர விருக்கின்றனர். இவற்றிற்கு வைசிராயின் அநுமதியையும் கோரி நிற்கின்றனர். இத்தகைய காரணத்தால் காந்தியடிகள் தமது உண்ணாவிரதத்தைக் காலங் குறிப்பிடாமல் தள்ளி வைத்திருக்கிறார். எந்த நிமிஷத்திலும் அடிகள் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டுவிடக் கூடும். ஆகையால் காந்தியடிகளின் ஆருயிரைக் காக்கும் பொறுப்புச் சிறப்பாக அரசாங்கத்தையும் பொதுவாக இந்திய மக்களையும் சார்ந்து நிற்கிறது. இந்நிலையில் பெரிய படிப்பாளி என்று பெயர்பெற்ற டி. ஆர். ராமசந்திர ஐயர் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்துக்கள் இல்லை என்று கூறிக்கொண்டிருப்பதும் சாஸ்திரம் இடங் கொடுக்கவில்லை என்று வாதிப்பதும் தருமமாகுமா என்று கேட்கின்றோம். ஹிந்து மதத்தில் இந்தக் கோஷ்டியாரைவிடக் காந்தியடிகட்கு இருக்கும் பற்று எள்ளளவும் குறைந்ததில்லை என்பது மட்டும் உறுதி.

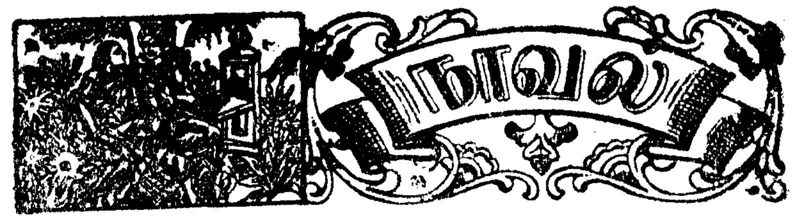

நீல அறையின் மர்மம்.

(எஸ். எஸ். வாஸன்.)

(479-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பாலாமணி:—இதற்கெல்லாம் ஒரு காரணம் இல்லாமலில்லை!

நான்:—அக்காரணம் என்ன?

பாலாமணி:—உங்களை யறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே இப்படிச் செய்தேன்.

நான்:—வெகுபேஷ்! நன்றா யிருக்கிறது! ....

பாலாமணி:—நான் தவறாக நடந்திருந்தால் தயவு செய்து என்னை மன்னிக்கவும்.

நான்:—நல்லது; என்னை யறிந்துகொள்ள வேண்டிய காரணமென்ன?

பாலாமணி:—டாக்டரவர்களே! என்மீது நீங்கள் கோபங் கொள்ளக் கூடாது. நான் பேசின பேச்சிலும் நடித்த நடிப்பிலும் நான் வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டவள் என்றே ஒரு டாக்டராகிய நீங்கள்கூட நம்பலானீர்கள் அல்லவா?—என்று கூறிவிட்டு நகைத்தாள்.

இவள் என்னையேன் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் ஆச்சரியத்துடன் ஆழ்ந்த யோசனையிலிருந்தேன். பிறகு அவளைப் பார்த்து, "நான் கேட்டதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லவில்லையே? என்னை யறிந்துகொள்வதனால் உங்களுக்கு உண்டாகும் நன்மையென்ன?" என்று கேட்க அவள் "உங்களுடைய சிநேகிதத்தை சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டு மென்பதே என் கருத்து" என்றாள். உடனே நான் அவளைப் பார்த்து, "எத்தனை நாட்களாக என்னை யுங்களுக்குத் தெரியும்?" என, அவள் "உங்களுடைய சிநேகிதம் வேண்டுமென்று சுமார் பதினைந்து நாட்களாக நான் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறேன். உங்களைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் நான் ஏக்கமுற்றுப் பெருமூச்சவிடுவேன். உங்களுடன் பேசக் கொடுத்துவைக்க வில்லையே என்று கதறுவேன். கடைசியில் தந்திரமாகவே உங்களை அழைத்துப் பேசவேண்டுமென்று இப்படிச் செய்தேன்" என்று சொல்லிவிட்டு என்னையே உற்றுப் பார்த்தாள்.

என்னுடைய சந்தேகம் தீர்ந்துவிட்டது. இவள் என்பேரில் காதல் கொண்டிருக்கிறாளென்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. என்னைத் தன்வச

மாக்கவே அவள் முயற்சி செய்கிறாளென் றறிந்துகொண்டேன். ஆனால் அவளுடைய வசீகரமும் தந்திரமான சொற்களும் செய்கைகளும் என்னிடத்தில் செல்லுவதாயில்லை.

சிறிது நேரம் மௌனமாயிருந்தபின்னர் நான் சிரித்துக்கொண்டே "என்ன ஆச்சரியம்! இவ்வளவு சிரத்தையுடன் என்னை ஒரு ஸ்திரீ கவனித்துக்கொண்டு வருகிறாளென்று நான் கனவில் கூட நினைக்கவில்லை" என்றேன். நான் சொல்லி முடித்தேனோ இல்லையோ அடுத்த நிமிஷம் அறைக்கு வெளியேயிருந்து ஒரு ஸ்திரீ "பாலா! பாலா! எங்கே யிருக்கிறாய்? நாழிகையாய்விட்டதே!" என்று இனிமையான குரலில் சொல்லுவதாக எனக்குக் கேட்டது.

அடுத்த க்ஷணத்தில் வெகு உன்னதமாக ஜ்வலிப்பான ஆடையாபரணங்களை யணிந்துகொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணரசி நானும் பாலாமணியம்மாளும் இருந்த அறைக்குள் ஒரு மான் குட்டியைப் போல் துள்ளி ஓடிவந்தாள். ஆனால் என்னைக் கண்டதும் சரேலென்று பின்னால் நகர்ந்து "மன்னிக்க வேண்டும். நீங்களிருப்பது எனக்குத் தெரியாது" என்று கிள்ளைபோல் இனிய த்வனியில் கூறினாள்...........இப்பெண்மானைப் பார்த்த அந்த க்ஷணமே நான் ஸ்தம்பம்போல் நின்றுவிட்டேன். அடுத்த நிமிஷம் தாங்க முடியாத ஆச்சரியத்துடன் பிரமித்துக் கற்சிலைபோல் அசையாமல் நாற்காலியில் உட்கார்ந்துவிட்டேன்.

உண்மையில் நான் கனவு தான் காண்கின்றேனோ? அல்லது என்னுடைய மூளைதான் குழம்பி விட்டதோ? அல்ல! நான் சரியான சித்த ஸ்வாதீனத்துடன்தா னிருக்கிறேன். இக்கலிகாலத்தில் பல ஆச்சரியங்கள் நடக்கின்றன. ஆனால் இதைப் போன்ற ஆச்சரியமான விஷயம் எங்கும் நடைபெற்றிருக்காது! என்ன மர்மம்! இப்பொழுது என் முன் ஓடிவந்த மங்கை யார்? நான் கண்ணால் பார்த்துக் கொலை செய்யப்பட் டிறந்த என் மனையாள் மீனாளே! இதில் கிஞ்சித்துக்கூட சந்தேகமில்லை! இறந்தவர்கள் பிழைப்பதும் உண்டோ?

5-வது அத்தியாயம்.

கோகிலம்

நான் பிரமித்து வாயைத் திறந்த வண்ணமாகவே நிலைகலங்கி உட்கார்ந்துவிட்டேன்! என்னுடைய இரண்டு கண்களும் என் முன்னிருக்கும் மங்கையர்க்கரசியையே மயங்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன..........

இந்தச் சமயத்தில் அந்த மின்னற் கொடியாள் பாலாமணியைப் பார்த்து "பாலா! நீ யிங்கே தனியாயிருக்கிறாய் என்றெண்ணிக் கொண்டு வந்தேன். ஆனால் இதோ யாரோ அன்னியர் இருக்கிறார்கள்!" என்றாள்.

ஆ! அவருக்கு அன்னியனோ நான்! சொந்தக் கணவனன்றோ! என் மனம் துடிப்பாய்த் துடித்தது......

அவள் பேசியவுடன் பாலாமணி அவளையன்புடனே நோக்கி "நீ வரக்கூடாமல் நாங்கள் யாதொரு இரகசியமும் பேசிக் கொண்டிருக்கவில்லை" என்று கூறிவிட்டு என்னைப்பார்த்து "டாக்டரவர்களே! இவள் எனது சகோதரனின் புத்திரி!—கோகிலம் என்று பெயர்" என்றாள்.

தன் அத்தையம்மாள் சொல்லியதைத் தான் அங்கீகரித்ததுபோல் என் மனைவி என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்தாள். நான் யாருக்கும் ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் இன்னமும் மயங்கி மன்றாடிக்கொண்டே யிருந்தேன். பாலாமணியம்மாளோ இப்பாவையர்க்கரசி தன்னுடைய சகோதரன் புத்திரியென்றும் இவள் பெயர் கோகிலம் என்றும் கூறுகிறாள். இருந்தாலும் இவளே மீனாள் என்றும் இவள்தான் என் இறந்த மனைவியென்றும் என் மனம் உறுதி கொண்டது. என் கண்களில் யாதொரு கெடுதியும் கிடையாதாதலால் நான் பிரத்தியட்சமாகப் பார்ப்பதை யெப்படி நம்பாமலிருக்க முடியும்?

தன் பெயர் இன்னதென்றும் தான் யாரென்றும் என்னிடம் பாலாமணியம்மாள் சொல்லும்போது நான் என் மனைவியையே உற்றுப் பார்த்தேன். அவள் கொஞ்சங்கூட முக மாறுதலடையவில்லை. அவள் இயற்கையாகவே எப்போதும்போல் உல்லாசமாகப் புன்னகை புரிந்த வண்ணமிருந்தாள். ஒருகால் எனக்கும் அவளுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை யவள் அறியாளோ?

நான் அவளுடைய இரண்டு கண்களையுமே அடிக்கடி உற்றுப்பார்த்தேன். ஆனால் அவைகள் சாந்தமாகவும் மிக அழகாகவும் இருந்தனவேயன்றி ஒன்றுங் கெடவில்லை. அனால் நேயர்களே! இவள் மர்ம வீட்டில் மரண மடைந்த பிறகு இவளுடைய இடது புறக்கண்ணின் கறுப்பு விழி சிறியதா யிருந்ததென்று கான் கவனிக்க வில்லையா?

அவள் பாலாமணியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபடியால் நான் இவைகளையெல்லாம் நன்றாய்க் கவனித்துக்கொள்ள ஏது ஏற்பட்டது. இவள் உண்மையில் பாலாமணியின் சகோதரனது புத்திரியாயின், அக்கொடியன் பூர்ணலிங்க முதலியாரின் மகள் போல் இவள் சில காட்களுக்கு முன் பாவித்திருக்கக் காரணமென்ன?

இதே நிமிஷத்தில் என் முன் நிற்கும் வடிவழகியுடன் பேசி என்னுடைய சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அவா எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் இது முடியாத காரியம். ஏனெனில் அவள் பேசிய பாவனையிலிருந்து என்னையவளுக்கு முன் பின் தெரியாதென்றே நான் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது.

இந்தச் சமயத்தில் அவள் பாலாமணியைப் பார்த்து "என்ன பாலா! நீ எப்பொழுதும் இப்படித்தான்! நீ ஞாபகமறதியாய்ப் போய்விடுவதும் நான் உனக்கு ஞாபக மூண்டாக்குவதும் இதுவே வழக்கமா யிருக்கிறது" என அவள் "என்ன ஞாபக மறதியாய் இருக்கின்றேன்? சொல்லேன் பார்க்கலாம்" என்று பதில் சொல்ல, இந்தச் சிற்றிடையாள் "இன்றைய தினம் பல்லாவரம் போகவேண்டுமென்று நாம் முன்னமேயே தீர்மானித்திருக்கவில்லையா?" என்றாள். இதற்குப் பாலாமணி "ஞாபகமில்லாமலில்லை. எழும்பூரை விட்டு இரயில் புறப்பட இன்னும் குன்றந்தது இரண்டு மணி நேரமாவது இருக்கின்றது" என்றாள்.

வெட்டுப்பூச்சிகளின் கால்களைக் கொண்டு செய்த மாலையைச் சாலமென் தீவிலுள்ள சுதேசிகள் காதலுக்கு அறிகுறியாக அணிகின்றனராம்.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

ஆங்கீரஸஹு தைமீ—கலியுகாதி 5034, சாலிவாகனம் 1855,
பசலி 1342, கொல்லமாண்டு 1108, ஹிஜரி 1351,
இங்கிலீஷ் 1933ஹு ஜனவரிமீ—பிப்ரவரிமீ

தைமீ	ஜனவரிமீ	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	13	வெ	துதி52-52	பூச15-20	மர60	சங்கராந்தி பண்டிகை
2	14	சனி	திரி52-55	ஆயி17-50	ம17-50அ	மாட்டுப்பொங்கல், கரிநாள்
3	15	ஞா	சது52-20	மகம்19-18	ம19-18சி	சங்கஷ்ட சதுர்த்தி
4	16	திங்	பஞ்50-53	பூரம்19-50	சித்60	ஆயுதம்பழக, சித்திரமெழுத
5	17	செவ்	சஷ்48-23	உத்19-28	அ19-28சி	ஒருஷியாரம்பம் செய்ய
6	18	புத	சப்44-48	அஸ்18-0	ம18-0சித்	திஸ்ரோஷ்டகா
7	19	வியா	அஷ்40-18	சித்15-35	அ15-35ம	அஷ்டக ஸ்rார்த்தாதர் குளி
8	20	வெ	நவ34-50	சுவா12-18	சித்60	கும்பாயனம் நா-27-5
9	21	சனி	தச28-40	விசா8-10	சித்60	கதிரறுக்க, விதை விதைக்க
10	22	ஞா	ஏகா21-53	அனு3-23 கே58-10	மர60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி, அவமாகம்
11	23	திங்	து14-58	மூல52-53	சி52-53மர	பிரதோஷம், கரிநாள்
12	24	செவ்	திர7-58	பூரா47-58	சி47-58அ	மாச சிவராத்திரி
13	25	புதன்	சது1-18 அ●55-25	உத்43-45	அ43-45சி	சர்வத்திர தை அமாவாசை அவமாகம்
14	26	வியா	பிர50-48	திரு40-28	சித்60	மாகசுத்தம்
15	27	வெள்	துதி47-30	அவி38-33	சித்60	
16	28	சனி	திரி46-0	சத38-18	அ38-18சி	
17	29	ஞா	சது46-20	பூர39-53	சி39-53அ	
18	30	திங்	பஞ்48-23	உத்43-13	சித்60	
19	31	செவ்	சஷ்52-13	ரே48-5	சித்60	
20	1933ஹு பிப்ரவரிமீ 1	புத	சப்57-18	அஸ்54-18	ம54-18சி	
21	2	வியா	அஷ்60-	பர60	சித்60.	
22	3	வெள்	அஷ்3-23	ப✲1-25	சித்60	
23	4	சனி	நவ9-43	கிரு8-48	அமி60	
24	5	ஞா	தச15-45	ரோ16-3	சித்60	
25	6	திங்	ஏகா21-5	மிரு22-20	அ22-20சி	
26	7	செவ்	து25-5	திரு27-43	ம27-43சி	பீஷ்ம துவாதசி
27	8	புதன்	திர28-0	புன31-45	சித்60	விவாகம், சர்வ முகூர்த்தம்
28	9	வியா	சது29-30	பூச34-33	அ34-33சி	தைப்பூசம்
29	10	வெ	○29-45	ஆயி36-3	மர60	பௌர்ணமி,
30	11	சனி	பிர28-30	மகம்36-25	அ36-25சி	கும்பரவி நா-53-15, மாகடகுளம், தாணியம்செலவி

ராகு	11-மக-புத 13-சி-வ-கு 20-மக-சுக் 29-கும்-புத		
ச-கு			செவ் கே
புத சுக்			குரு

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

குசாவதி அல்லது

ஒரு வஞ்சக வநிதை.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி.பி.ஐ, அவர்கள் இயற்றியது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

குசாவதி என்னும் பெண்மணி பாலியத்தில் பணம் சம்பாதிக்கும் நிமித்தம் அஞ்சா நெஞ்சுடன் பல அரிய செயல்களை மேற்கொண்டு, வம்புச் சண்டைக்கெல்லாம் வல்லவளாயும், வஞ்சகத்திற்கெல்லாம் மிஞ்சினவளாயும், பேர்போன திருடர்கள் மோசக்காரர்களிடமே தன் கைவரிசையைக் காட்டி குபேர சம்பத்தடைந்தும் பிறகு கடைசியில் ஒரு சந்நியாசியைக் கண்டு அவரருளால் தன் வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, மனம்போன போக்கெல்லாம் போன தன் மனதை நிலை நிறுத்தி தன் எல்லா ஆஸ்தியையும் பெண்கள் பாடசாலைக்கும், பிரசவ ஆஸ்பத்திரிக்கும் பகிர்ந்து எழுதிவைத்து துறவறம்பூண்டு எளிய வாழ்க்கையை நிம்மதியாய் மேற்கொண்டு பரமனடிபாடி பரகதி அடைந்தது படிக்கப் படிக்க பேரானந்தத்தையும் ஆச்சர்யத்தையும் விளைவிக்கும்.

இதன் விலை அணா 6.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை அணா 4.

ஞானகாந்தி

கற்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதா நாயகியின் பதிபக்தி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துயரங் கண்டிரங்கல், பரோபகாரம் முதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்து ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாவிதத்திலும் நேர் மாறான நடத்தையுள்ள அம்புஜம் என்னும் ஸ்திரீயின் போக்கு மிகவும் கேவலமாயிருந்தும், கடைசியில் நல்லுணர்வுபெற்று சீர்திருந்தி சாந்தமடைவது எல்லோருக்கும் சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும். எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. அநேக நீதிகளடங்கியது; அறிவு விருத்திக்கு நிகரற்ற ஓர் பொக்கிஷம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1—6—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூபா 1.

சந்திராபாய் அல்லது

சங்கரதாஸின் வெற்றி.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ரஸாயன ஆராய்ச்சி, மின்சாரம், டெலிபோன், ஆகாயக் கப்பல், வெடிகுண்டு, டார்படோப் படகு முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் நவீன நாகரீகப் போக்கின் சாதகபாதகங்களை இந்நாவல் வெள்ளிடை மலைபோல் ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 1—4—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்திரீகளுக்கு சுகம் தரும் திவ்ய ஔஷதம் இதுவே.

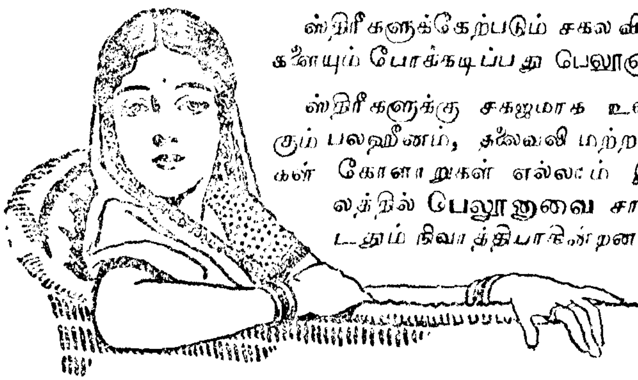

ஸ்திரீகளுக்கேற்படும் சகல வியாதிகளையும் போக்கடிப்பது பெலூனவே.

ஸ்திரீகளுக்கு சகஜமாக உண்டாகும் பலஹீனம், தலைவலி மற்ற வலிகள் கோளாறுகள் எல்லாம் இக்காலத்தில் பெலூனவை சாப்பிட்டதும் நிவர்த்தியாகின்றன.

இன்றையதினம் முதலே தொடர்ச்சியாக 14 நாட்கள் வரை பெலூனவை ஒரு ஸ்திரீ உபயோகிப்பாளானல் அவள் தேகாரோக்கியத்தை யடைந்து தேஜஸுடன் விளங்குவாள்.

மலபந்தம், தூக்கமின்மை, அஜீர்ணம், சோர்வு, தலைவலி, கருப்பத்தால் உண்டாகும் பலஹீனம், துடிப்பு, வெள்ளை காணுதல், மலடித்தனம், மயக்கம், பலஹீனம், மன எரிச்சல், வாய்வு உபத்திரவம், புளிப்பு, இரத்தக் குறைவு இவை எல்லாம் பெலூன உட்கொள்வதால் நீங்கிவிடும்.

மாதவிடாய் சரியான காலத்தில் கிரமமாக உண்டாகும். மாதம் மாதம் மாதவிடாய் காலத்தில் அனேக ஸ்திரீகளுக்கு ஏற்படும் வயிற்று வலியை நிவர்த்திக்கும்.

> பெலூன கையால் தொடாமல் செய்யப்பட்டது.
> கொழுப்பு கலப்பற்றது.

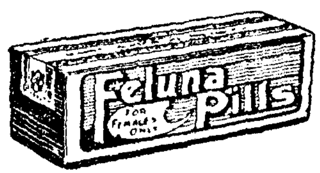

பெலூன இந்தியா, பர்மா, சிலோனில் எல்லா பிரபல மருந்து வியாபாரிகளிடத்திலும் கிடைக்கும். இதன் விலை புட்டி ஒன்றுக்கு ரூபா 2-4-0. தபாற்பெட்டி நெ. 760, பம்பாய்க்கு எழுதி வி. பி. மூலமாகவும் தருவித்துக்கொள்ளலாம்.

கிராண்டு நாஷனல் ஸ்வீப்.

(அயர்லாந்து ஆஸ்பத்திரி டிரஸ்டு லிமிடெட்டால் நடத்தப்படுவது.)

(இங்கிலாந்து) ஆண்ட்ரீ என்ற விடத்தில் 24-3-1933-ல் நடைபெறும்.

சாதாரண தபால் மூலம் அனுப்ப டிக்கட் 1-க்கு ரூ. 7-12-0 வீதம் 2-2 33 வரை சந்தாக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

லிங்கன்ஷயர் ஹாண்டிகேப் ஸ்வீப்.

(மியூச்சுவல் கிளப் லிமிடெட்டால் நடத்தப்படுவது)

லிங்கனில் (இங்கிலாந்து) 22-3-1933-ல் நடைபெறும்.

சாதாரண தபால் மூலம் அனுப்ப டிக்கட் 1-க்கு ரூ. 4-12-0 வீதம் 22-2-1933 வரை சந்தாக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

மேற்படி கிளப்புகளது டிக்கெட்டுகள், ரொக்கத்திற்கு கீழ்க் கண்டவரிடமிருந்து கிடைக்கும்:—

T. V. ரெட்டி,
ஆதரைஸ்ட் ஏஜெண்ட்,
ராஜமகேந்திரபுரம், கீழ்க்கோதாவரி ஜில்லா.

மதராஸ் ஏஜெண்ட்;—C. பட்டாபிராம் அண்ட் கோ.,
5, காசி செட்டி தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

ஜாதி சமயச் சண்டைகளை யொழித்து சமரசபாவத்தைப் பரப்புவது எது?
இந்து மதத்தின் உண்மையான தத்துவத்தை அறிவிப்பது எது?

வேதாந்த மொன்றே.

உபநிடதங்களின் பரம தாத்பரியமாக விளங்கும் வேதாந்தத்தின் இரகசியார்த்தங்களை யெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் அறியவேண்டுமானால்

ஞானசூரியோதயம் என்னும்

வேதாந்த இரகசியார்த்த வினாவிடை

என்னும் அரிய நூலைப் பாருங்கள். ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அத்தியாவசியமாக இருக்கவேண்டிய ஞான பொக்கிஷம். பிறருதவியின்றிப் பாலரு மறியுமாறு எளிய நடையில் சம்பாஷணை வடிவமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முமூட்சுக்களுக்குண்டாகும் முக்கியமான சந்தேகங்களை யெல்லாம் போக்கி சீவன் முக்திப் பரமானந்தத்தைத் தருவது. வேதாந்த தர்க்க ஆசிரியர் திரு. கோ. வடிவேல் செட்டியார் அவர்களின் சிறந்த முகவுரை யுடையது. நாவல் வாசிப்பது போலவேயிருக்கும். நல்ல கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. சுமார் 200 பக்கம் கொண்டது.

இதன் விலை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167. மதராஸ்.

பிரஞ்சு கப்பல் பிரயாண விளம்பரம்.

சென்னையிலிருந்து சிங்கப்பூர், சய்கோன் முதலிய ஊர்களுக்கு பிரயாணப்படும் தேதிகள். சிங்கப்பூர் ஐந்தாவது நாள் போய்ச்சேரும்.

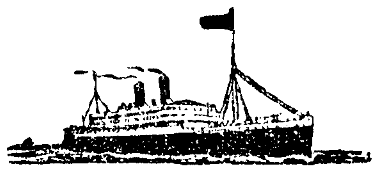

COMPIEGNE	25—1—33	Le De LISLE	22—3—33
JEAN LABORDE	22—2—33	CHANTILLY	19—4—33

கப்பல் பிரயாணிகள் தங்களுக்கு டிக்கெட்டு கிடைப்பதற்கு 3, 4-நாள் முன்பாகத் தெரியப்படுத்தி, தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்களுக்கு அடியில் காணும் எப்போதும் பிரஞ்சு ஆபீஸிலேயே இருக்கும் ஆபீஸ் புரோக்கரிடம் எழுதியாகிலும் அல்லது நேரிலும் தெரிந்துகொள்ளலாம். பிரயாணிகளுக்கு கப்பலில் சௌகர்யமாக இடம் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கப்படும். சென்னையிலிருந்து புதுச்சேரி, கொழும்பு, மார்செல்ஸ், லண்டன் முதலிய இடங்களுக்கு கப்பல் புறப்படும் தேதிகள்.

AMBOISE	4—2—33	JEAN LABORDE	1—:—33
COMPIEGNE	4—3—33	Le De LISLE	29—4—33

T. G. ELUMALAI,

FREIGHT & PASSAGE BROKER, RECOGNISED BY MESSAGERIES MARITIMES.
6/20, North Beach Road, G. T. Madras.

Shipping & Clearing will be undertaken at Cheap Rates.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல்.

இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்யவந்தனாக விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணநிசயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூற்களைப் படித்த பயனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(மூன்றாம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது.
மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

☞ சொற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பட் டிருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவற்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாக்ஷ முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் நினைத்துக்கொள்ளுங் காரியங்களையும், அவற்றின் பலாபலன்களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை அணா 2.

ஆக்ட் புத்தகங்கள்.

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
புது விவகார சிந்தாமணி	2	8	கிரிமினல் லா	3	0
புது பெரிய ஹிந்து லா	2	0	இந்தியன் பினல் கோட் சட்டம்	3	0
சிவில் லா	3	0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0	10
தேவஸ்தான சட்டம்	1	0	பாரம்பரை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சட்டம்	1	0
டிரஸ்டிகள் சட்டம்	0	10	லோகல்போர்ட் ஆக்ட்	1	8
கிராம முன்சீப் சட்டம்	1	8	இந்துதேச சாட்சி ஆக்ட்	1	0
நில ஆக்கிரமிப்பு என்குரோச்மெண்ட் சட்டம்	0	4	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	1	4
கிராமச் சுகாதாரம்	0	2	இன்கம்டாக்ஸ் சட்டம்	1	8
ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0	12			
கால நிர்ணயச் சட்டம்	0	8			

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

கர்ப்பத் தடை.

அதிக பிள்ளைகளைப் பெறுவதனால் உண்டாகும் கஷ்டநஷ்டங்களென்ன? ஸ்திரீ புருஷர்கள் தங்களுடைய இன்பசுகத்திற்கு இடையூறில்லாமல் போதுமான பிள்ளைகளைப் பெறுவதெப்படி? பிள்ளை வேண்டாம் என்று எண்ணுகிற காலம் வரையில் கர்ப்பம் வராமலே தடுத்து வைத்துக்கொள்வதெப்படி? என்றிவைபோன்ற கணக்கற்ற ஆராய்ச்சி முறைகளும் கர்ப்பந் தடுக்கும் கருவிகளின் உபயோகங்களும் அநேக ரகசிய சித்திரப் படங்களுடன் இந்நூலில் செவ்வனே விளக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இந்நூல் அவசியம் இருக்கவேண்டியதாகும்.

இதன் விலை ரூபா 1.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புல்—புல்—தாரா.

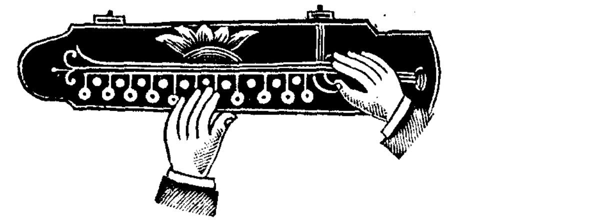

இது ஹார்மோனியத்தைப் போன்ற சிறந்த மனோகர சங்கீத வாத்தியம். சங்கீதப் பயிற்சியை எளிதில் அளிக்கக்கூடியது. இதனுடைய நாதமோ செவிக்கின்பந்தரத்தக்கது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிறுவர்களுக்கு சங்கீத ஞானத்தை புகட்டச் செய்யும் கருவி இதுவேயாகும்.

7 கம்பிகள் உள்ளது	விலை ரூபா	5	8	0
6 ,,	,,	5	0	0
5 ,,	,,	4	8	0
4 ,,	,,	4	0	0
3 ,,	,,	3	8	0

வாசிக்கும் தந்தம் 1, சாவி 1, கம்பி 2, உபயோகிக்கும் விதம் புத்தகம் 1, இவையாவும் சேர்த்து மேற்படி பெட்டியுடன் அனுப்பப்படும். பெட்டி வேண்டியவர்கள் இத்தனை கம்பிகள் என்று தெரிவிப்பதுடன் முன்பணம் ரூ. 2. அனுப்பவேண்டும்.

மயிர் போக்கும் சோப்.

இது ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. சரீரத்தின் எந்தப்பாகத்திலுமுள்ள மயிரை இந்த சோப்பின் உதவியால் பிரயாசையின்றி அதிக சுலபமாய்ப் போக்கிவிடலாம். மயிரைப் போக்கவேண்டிய இடத்தில் கொஞ்சம் ஜலத்தைப் பூசி, அதன்மேல் இந்த சோப்பைத் தேய்த்து ஐந்து நிமிஷம் கழித்து காகித கார்டினாலாவது ஓலைத்துண்டினாலாவது வழித்தால் அவ்விடத்திலுள்ள மயிர் யாவும் கழிந்துபோகும். அந்த இடம் பிறகு மழமழப்பாக விருக்கும். இந்த சோப்பில் துர்நாற்றம் முதலியவை இரா. சோப் 1-க்கு விலை அணா 0 6 0

3-சோப் கொண்ட பாக்ஸ் 1-க்கு ரூ. 1 0 0

மயிர் போக்கும் சூரணம்.

இதில் கொஞ்ச மெடுத்துத் தண்ணீரில் குழைத்து உரோமமுள்ள விடத்தில் பூசி ஐந்து நிமிஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு கடுதாசிகார்டிலாவது, ஓலைநறுக்கினாலாவது வழித்தால் மேற்படி மருந்து தடவிய விடத்திலுள்ள உரோமமுழுவதும் இலகுவாய் நீங்கி மழமழப்பாகி விடும். வேக்காடு எரிச்சல் முதலாகிய உபத்திரவங்கள் உண்டாகா. புட்டி 1-க்கு அணா 8.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்போர் கண்களில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரஸ மொன்றேயன்றி ஏனைய ரசங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கரமும் பிராணபத்துமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது மிக்க அதிசயமாயிருக்கும். இதில் இலௌகீகத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசாரவொழுக்கங்களும் நமது நாட்டு மாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ணமாகச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 28-2-33 வரை விலை ரூ. 2—0—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

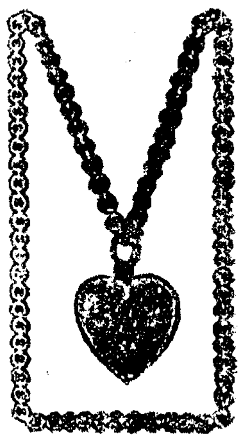

இது சுத்தமான 18 காரட் கொண்ட
ரோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்தமான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமிடேஷன் வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப் பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவேயிருக்கும். யாவரும் எத்தேசத்தினரும் உபயோகிக்கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஆர்டர்
கொடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு
"பிடோ" லீவர் கைகெடியாரம்.

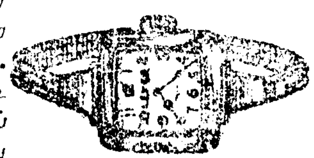

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்று போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம்.

இனாம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

சுபீரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

அயக்காந்த செந்தூரமும்

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஔடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே!

இந்த லேகிய செந்தூரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தரக்கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் விசேட குணம் நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால்
நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குன்மரோகம். பித்தபாண்டு, கைகால் மூடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த எப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஹீனம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல் நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நாம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வெறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகந்தடிப்பு, ககக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவையென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தகும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாப்ஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷை லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட சூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அநாவசியம். இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அணா 6. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பினாங்கு, சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பினாங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுபப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! **அழுதவன் சிரிப்பான்!!**

இதில் குணமில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனாம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஓர் ஔஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனானி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாள்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், நட்டுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி அணா 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்ுவோருக்குத் தபாற்கூலி இனாம்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுதுபோல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்நோய் மருந்து

இது கண்நோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலை பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணாக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ.6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

சரீரமானது யாதொரு அபாயத்தையும் அடையாதிருக்க விரும்புவோர் பிரதிதினம் ஆகாரத்திற்குப்பின் தாம்பூலத்துடனாவது தனியாகவாவது இதைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இது தந்த நோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு, ஜலதோஷம் இவைகளைக் கண்டித்தும, ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கி வாயிலுள்ள அசுத்த நாற்றத்தைப் போக்கி வாய்ப்புண் முதலியவைகளைத் தடுத்தும் சுகமுறச் செய்யும். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இதனை உபயோகித்தால் பிரசவகாலங்களில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய ரோகங்களினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதல்யவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்று முதல் 4-மாத்திரைகள் கொடுக்கச் சுகமுண்டாகும். இது சர்வ குடும்பங்களிலும் இருக்க வேண்டிய முக்கிய ஔஷதம். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ்வியாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊறிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணு 6.

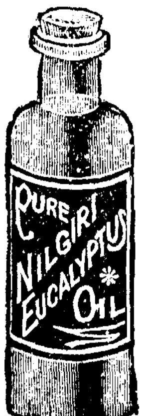

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையரு, வெட்டுக் காயங்கள், நரம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விஞல் உண்டாகும் கொடூரமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய நோய்களுக்குக் கைகண்ட ஔஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணு 4.
1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகலட்சணமும் வசீகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினல் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனல் எற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுபவ மருந்து இது. பத்தியம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதாராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளாதிருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 4.
வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வ படை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள் இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதாராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷீன்

இவ்வாச்சரியமான மெஷீன் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு நேர்த்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு

இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணுல் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூஇலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். பத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப்பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷீனுடன் பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, தம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, ஈறு வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அணா 2. 6-டப்பிகள் அணா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகட்கு அரை பில்லையும், மற்றவர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அணா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினாலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போ யிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

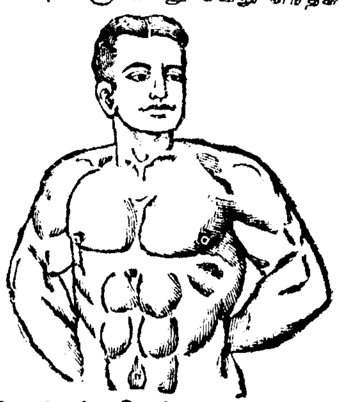

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் காந்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசீகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்ஷயரோகத்தை க்ஷணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேகதிடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணெ

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல லாகும்
அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை
ஏன்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால்
ஊன்மிகுந்தால் புழுதரித்தால் உதிரங் கெட்டால்
ஓங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால்
தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சொறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காசு அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் மேற் குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திடீரென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுளான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், வரம்பற்ற போக நுகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சுறுசுறுப்பையும் கொடுக்கும்.

இதுவன்றி வேறு எந்த நோயினு லுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினால் நீங்கும். இரத்த விர்த்தியை யுண்டாக்கி நரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

ருதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜுரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி நோய்கள், மஞ்சட் காமாலே, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லிவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஔஷதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஔஷதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப்பட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வரவுக்கு மிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலஹீனப்பட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் நொந்து ஹீனதிசை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஷை ஔஷதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஔஷதத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2—0—0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனும்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம் பீஸ் இனுமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம். மூந்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

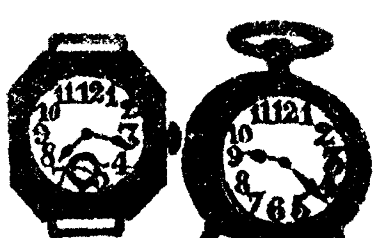

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதாஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்
(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறு நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிற்றின்ப சம்பந்தமாகவும், இல்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆறும்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்களென்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	ரதி சாஸ்திரம் ...	1	4	0
இல்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ...	1	0	0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2	4	மதனரதி ரஹஸ்யம் ...	2	0	0
மாதர் நீதி ...	1	0	ரதிமதனசிருங்காரரகஸ்யம்	1	0	0
இல்லற இன்பரகசியம் ...	0	8	மாயாஜால விநோதம் ...	1	0	0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம் ...	3	0	மனோவசிய சாஸ்திரம் ...	1	8	0
முத்தத்தின் மர்மம் ...	1	8	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம் ...	1	8	0

விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதாஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஔஷதம், விஷசுரம் முதலிய எத்தகைய ஜுரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பலமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி நாட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசீகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலிவுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6,7—துளிகள் வரையிலும் காலைமாலை இருவேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதாஸ்.

முதல்தரமான—V. H. R. A Quality

பெருங்காயம்.

அநேகர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தயாரித்துப் பலருக்கும உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சரசமாயும் நம்மிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுண்ட் ரூ. 2.
½-இராத்தல் ரூபா 1—1—0. } தபாற்கூலி வேறு.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனும் சாமான்கள் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விலை அணா 13.

இனும் சாமான்:-1 சென்டுபுட்டி, 1 பெட்ரூம் படம், 1 ஜவ்வாது பில்லை, 1 கலர் சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய நிப்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷை சர்ட் பொத்தான்கள் செட் 12; ஷை கல்லிழைத்த புரூச்; 1; ஜப்பான் நூதன பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த சீப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காம்பினேஷன் நூதன சாவி வளையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலரக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த நிப்புகள் 12; மணி பர்ஸ் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; செண்ட் புட்டி 1; தேசிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலரக சேப்டி பின்கள் 25; ஆக 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

		Rs.	As.
Mysteries of the court of London	17 vols.	17	0
Joseph Wilmot	8 ,,	5	0
Ellen Percy	8 ,,	5	0
Mary Price	8 ,,	5	0
Rye House Plot	4 ,,	3	0
Young Duchess	4 ,,	3	0
Omar	4 ,,	3	0
Rosa Lambert	4 ,,	3	0
Margaret ...	4 ,,	3	0
Loves of the Harem	4 ,,	3	0
Massacre of Glencoe	4 ,,	3	0
Virgin's Kiss	4 ,,	3	0
Cannonbury House	3 ,,	2	4
Mysteries of Old London	3 ,,	2	4

		Rs.	As.
Pope Joan ...	3 vols.	1	12
Necromancer	3 ,,	2	4
Wagner, the Wehr Welf	3	1	12
Soldier's Wife	2 ,,	1	8
May Middleton	2 ,,	1	8
Faust ...	2 ,,	1	8
Leila ...	2 ,,	1	8
Robert Macaire	2 ,,	1	4
Mary Stuart	2 ,,	1	4
Seamstress		1	0
Alfred ...		1	0
Grace Darling		0	12
Young Fisherman		0	10
Stories Told by a Gendarme		0	12
Mysteries of Paris by Eugene Sue		1	0

SUPERIOR WATCH CO., P. B. No. 167, MADRAS.

1 கல் போட்டோகிராப் மோதிரம்.

இந்த மோதிரத்தின் பக்கத்தில் கடுகளவு பிரமாணம் வைத்து பூதக்கண்ணாடி அமைத்திருக்கும். அதைப்பார்த்தால் பெரிய உருவங்களாய் லேடிகள், சுவாமிகள், கட்டடங்கள் முதலானதும் வெகு வேடிக்கையாய்த் தெரியும்.

இதன் விலை 1-கல் மோதிரம் 1-க்கு அணா 8. 7-கல் மோதிரம் அணா 10.

அற்புத எலக்டிரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது நூதனமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்தர் வரை ஆண் பெண் இருதிறத்தார்களும் உபயோகப் படுத்தலாம் இம் மோதிரத்திற் குள்ளிருக்கும் எலெக்டிரிக் பவர் குறையாமல் எக்காலமும் நீடித்திருக்கும். தாங்கள் நோய்வராமல் தடுத்துக் கொள்வதற்கும், இருக்கும்நோயைகுணப்படுத்திக்கொள்வதற்கும் இம் மோதிரத்தை உபயோகியுங்கள்! இம்மோதிரமானது 8-வித லோகங்களைக்கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி தேகமெங்கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வாந்திபேதி, தொத்து வியாதிகள், வைசூரி, இன்புளூயன்சா, க்ஷயம், குஷ்டம், பிளேக், தலைவலி, அஜீர்ணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், சூலை முதலிய கொடூரமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0
மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3—12—0

நருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும்

மகா சந்தனாதித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனாதித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டையின் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான கற்க வகைகளினாலும் சிறந்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளி வந்திருக்கிறது.

நூற்றுக்கணக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை யெல்லாம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்கா யிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருவதால் கண்எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், நாவறட்சி கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினா லுண்டான துர்நாற்றங்கள், சொறி, சிரங்குகள், நமைச்சல், பீனிசம், கபால சூலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ஞாபக சக்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையில் கொதிப்பு நீங்கிக் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, துடிதுடிப்பு, தலை மயக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சீதள பதார்த்தங்களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பகல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1—12—0

இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1—0—0

வாத ஜீர்ணபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் அக்னி மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் தீரும். பத்திய விவரம் மருந்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—...லட்சுமி கம்பெனி,

...வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

190698

...ஃபிரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெஸ்ஸரிகள்.

...ருத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புரு...கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவி யாவரும் உபயோகிக்கலாம்.

...தி ஷீத் 1-க்கு ரூ. 1-12-0. நெ. 1. ரூபா 1. ...2. விலை அணா 12. நெ. 3. விலை அணா 10.

ரப்பர் பெஸ்ஸரி.

...சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு ...றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக் ...மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு ...செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸாரி ...ய எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப் ...டுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் ...சேர்த்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 8 0

போட்டோ ஆல்பம்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை போட்டோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்களாக்களிலும், படுக்கை அறையிலும் சிங்காரிக்கவேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்பல மாதிரியாக நடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளையும் ...போட்டோ முகத்திற் காணலாம். 12-கொண்ட 1-ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

...ருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

	பாகங்கள்	ரூ. அ.		ரூ. அ.
...பூர்ண சந்திரோதயம்	4	7—8	காளிங்கராயன் கோட்டை 2 பாகங்கள்	4—0
...னகல்யாணி	3	4—8	விலாசவதி 2-பாகங்கள்	3—0
...ளந்தரகோகிலம்	3	6—0	பாலாமணி	2—8
...கம்பரசாமியார் பால்யலீலைகள்	2	5—0	மங்கையர் பகட்டு	0—12
...யாவிநோதப்பரதேசி	2	5—0	லீலாவிநோத குதூகலம்	2—4
...னகா	2	3—0	பன்னியூர் படாடோப சர்மா அல்லதுமயனுலக மதமயக்கம்	2—4
...காம்புஜம்	2	2—12	மிஸிஸ் லீலாமோகினி அல்லது மயன்லாம்	2—12
...ம்பகோணம் வக்கீல்	2	3—0	இராஜேந்திர மோகனா	1—4
...த்தியாசாகரம்		1—4	துரைக்கண்ணம்மாள்	2—4
...வான்லொடபடசிங்		0—12	மாயசுந்தரி	0—12
...லோத்தமா		0—12		
...ணிக்கவாசகர்		0—8		
...ந்தமல்லிகா		1—8		

...விலாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

...இருக்கே,

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்

ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் இயற்றியவை.

	ரூ.	அ.
ஞானசெல்வாம்பாள் 5 பாகம்	9	10
கற்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை	1	4
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம்	3	4
மதனம்பாள் 2-பாகம்	3	0
லோகநாயகி	1	0
விளையாட்டுச்சாமான்	1	6
பவளத்தீவு 2-பாகங்கள்	3	0
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	0	14
இந்திராபாய்	2	8
அமராவதி 2-பாகங்கள்	4	0
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	1	8
கற்கோட்டை	2	0
பூங்கோதை	0	10
வீரநாதன்	0	12
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	3	8
கமலசேகரன்	1	12
தினகரசுந்தரி	1	0
ரத்தினபுரிரகசியம் 7 பாகமும்	13	14
சந்திராபாய்	2	0
இராஜாமணி	2	0
இரத்தினபாய்	1	12
மதனபூஷணம்	1	0
சுவர்ணம்பாள்	0	12
தேவசுந்தரி	1	4
குணசுந்தரன்	0	12
பத்மாஸனி	0	14
ஆனந்தஸிங்	2	0
மின்சார மாயவன்	1	8
ஆனந்தசிங்கின் அஷ்டஜயங்கள்	1	12
அர்ஜுனசிங், சுந்தர்	0	2
கைவல்லிய நவநீத வசனம்	1	8
சகோதரவாஞ்சை	0	7
தத்வ சங்க்ரஹ ராமாயணம்	4	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12
விவேகானந்தர்	4	0
தமிழ் மெடீரியா மெடிகா	3	0
மாதவி மாதவன் 2 பாகம்	2	0
மலையாள பகவதி	1	0
அற்புதநவநீத ரம்பை	1	0
அகட விகட விலாச விநோதம்	0	10

	ரூ.
துயாளன் கதை	0
பூலோக லக்ஷ்மி கதை	0
கனகரத்தினம்	0
கண்டிராஜாநாடகம்	0
நளின சுந்தரி	0
கம்பராமாயண சங்கிரகவசனம்	2
குசேலோபாக்கியான வசனம்	1
ஸ்ரீபாலன்	0
உதயணன்	0
தசக்கிரீவன்	0
போஜ சரித்திரம்	0
சதானந்தர்	1
ஜீவகன் வசனம்	1
கர்ணன் சரிதை	0
பீஷ்ம விஜயம்	0
கீர்த்திசிங்கன்	0
மூப்பெருந்தாசர்	0
அரிச்சந்திரன் சரிதை	0
நீலக்கொடி	0
மணவாளன்	0
பரசுராமன்	0
சிசுபாலன்	0
அங்கதன்	0
தசாவதாரம்	0
கிருஷ்ணன் தூது வசனம்	0
சண்டோபாக்யானம்	0
கருணைகரும் சத்தியசீலரும்	0
சத்தியவசனி	0
விமலன்	0
கண்ணபிரான்	0
செய்யுட்பாடத்திரட்டு	0
நாலுமந்திரி கதை	0
மங்களேசுவரன்	0
தக்கன்	0
சீமந்தனி	0
நான்குகோடி	0
மதிமோசவிளக்கம்	0
மெய்க்காதலி	0
மேனமினுக்கி கதை	0
வீணைகானன் ஞானேந்திரி	0
மனோன்மணி கதை	0
கோமளவல்லி கதை	0
விகடவல்லி கதை	0
தாலிகட்டி மறந்த கதை	0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தேக நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்டு.)

"சகுந்தலா" கூந்தல் வளரும்

பரிமளத் தைலம்

டின் 1-க்கு விலை அணா 12.

இத்தைலத்தின் பரிமளம் எவருக்கும் இன்பத்தை யளிக்கும். இது கூந்தலை நீளமாக வளரச் செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணியச் செய்யும் கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை நாற்றம், மனோவியாகூலம், ஞாபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வனமூலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ணசஞ்சீவி

தலைநோய், பாரிச வாய்வு, சுளுக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், இருமல், மூச்சடைப்பு, தேள் கொட்டின விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது. நோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியைத் தடவி நன்றாய் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் வரை தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஓடிவிடும். இளங் குழந்தைகளுக்குக் காணும் சைத்திய நோய்களுக்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் புட்டிகள் ஆயிரக் கணக்காகச் செலவழிந்து கொண்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருந்தே தீரவேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 8. டஜன் 1-க்கு [illegible]

ஆனந்தபோதினி Regd. No. M. 1190.

"ஆனந்தபோதினி"

ஆனந்தபோதினி 1-ம், 6-ம், 7-ம், 8-ம், 9-ம், 10-ம், 13-ம், 14-ம், 15-ம், 16-ம், 17-ம் வருடப் புத்தகங்கள் முழு காலிகோவில் நேர்த்தியாக பைண்ட் செய்யப்பட்டவை.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 1-6-0; தபால் கூலி பிரத்யேகம்.

ஒரு வருடத் தனி சஞ்சிகைகள் 12ம் விலை ரூ. 1; தபால் கூலி வேறு.

1-வது வருஷ பைண்ட் புத்தகம் விலை ரூ. 1-12-0; தபால் கூலி வேறு.

Printed & Published by N. Munisami Mudaliar,
At the "Ananda Bodhini" Press,
No. 8, Lawyer Chinnathambi Mudali Street, Madras.